

3 Виплати на дітей буде збережено. Міністр соціальної політики Юлія Соколовська коментує умови надання допомоги при народженні дитини

4 «Урядовий кур'єр» продовжує збирати думки українців щодо земельної реформи. Сьогодні своїми ділиться голова ГО «Спілка землевпорядників Харківщини» Роман Леонов

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 6 ЛИСТОПАДА 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№212 (6575)

ЦИТАТА ДНЯ

ОЛЕКСІЙ ГОНЧАРУК:

«Нинішній рік — інвентаризації та кадрового оновлення, а наступний — підготовки до економічного стрибка».

Прем'єр-міністр про нове дихання вітчизняної економіки, робочі місця й боротьбу з корупцією

Лондон і надалі допомагатиме ЗСУ

ВНЕСОК. Велика Британія продовжила навчальну місію в Україні (операцію Orbital) на три роки — до березня 2023-го. Про це повідомив міністр оборони Великої Британії Бен Воллес, який у вересні цього року відвідав схід України й лінію фронту. «Цей візит наочно продемонстрував не лише витрати, які несуть підтримувані Росією сепаратисти, а й рішучість українських Збройних сил захищати територіальну цілісність своєї країни. Саме тому ми продовжуємо нашу навчальну місію, щоб навчити ще тисячі українських військовослужбовців», — цитує Бена Воллеса УНІАН. Віцепрем'єр-міністр з питань європейської і євроатлантичної інтеграції Дмитро Кулеба у мікроблозі Twitter написав: «Дякуємо друзям зі Сполученого Королівства за непохитну підтримку нашої держави! Разом ми створюємо сучасні, потужні та професійні ЗСУ».

Операцію Orbital створено після анексії Криму Росією — на знак підтримки Лондоном України. Від початку операції в 2015 році військовослужбовці Британії навчили понад 17 500 військовослужбовців ЗСУ.

ЦИФРА ДНЯ

500 млн дол.

становить сума розміщених НАК «Нафтогаз України» семирічних облігацій під 7,625% річних

Український Донбас: на лінії оновлення

У краматорському Центрі інновацій GEEK-bunker підібрали чудову програму для школярів — модульну гру, в якій треба писати скрипти найбільш затребуваними мовами програмування

ПРОЕКТ. У межах програми ООН з відновлення та розбудови миру в Донецькій та Луганській областях відбулась поїздка групи журналістів

Документ розвитку країни й безпеки людей

ПРЕЗЕНТАЦІЯ. Прем'єр та урядовці представили підготовлений до другого читання проект держбюджету-2020

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Розпочав презентувати оновлений документ Прем'єр-міністр Олексій Гончарук. Він зокрема наголосив, що роз-

виток держави нерозривно пов'язаний з розвитком економіки. І від того, наскільки ефективно й стрімко відбуватиметься цей процес, залежить, який ресурс від цього можна буде спрямувати на захист і розви-

ток основної цінності — людського капіталу.

Очільник Кабміну зокрема повідомив, що видаткова частина оновленого проекту державного бюджету на 2020 рік, який подано до Верховної Ради для роз-

гляду в другому читанні, становить 1,195 трильйона гривень. Якщо ж окремо за статтями, то маємо такі цифри: 294 мільярди гривень буде спрямовано на розвиток сфери соціального забезпечення українців, 245,8 мільяр-

да — на безпеку і оборону, 141,5 мільярда — на обслуговування держборгу, 113,3 мільярда — на охорону здоров'я, 73,7 — на дорожню інфраструктуру, а також 145,1 — на освіту і науку.

2

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 6 листопада 2019 року

USD 2471.9467
за 100 доларів США

EUR 2746.0856
за 100 євро

RUB 3.9083
за 10 рублів

AU 371929.10
за 10 трійських унцій

AG 4495.24

PT 234093.35

PD 444208.82

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Документ розвитку країни й безпеки людей

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Олексій Гончарук зазначив, що саме обслуговування державного боргу стане основною частиною видатків. «І ми маємо докласти всіх зусиль, аби цей борг та його обслуговування наступними роками не зростав, а скорочувався. А для цього маємо розвивати економіку», — наголосив він.

Відтак міністр фінансів Оксана Маркарова поінформувала, що урядовці пропонують скоротити дефіцит держбюджету до 95 мільйонів гривень, що становить 2% валового внутрішнього продукту. «Це велике скорочення. Та це не означає, що ми одразу і запозичуватимемо менше. Але ми запозичуємо набагато менше, ніж віддаємо. Плануємо і кошти, які надходять від приватизації, вони також зменшать суму, що необхідна для запозичень. Загалом зменшенням дефіциту наш борг, якщо брати лише державний борг, має прийти до цифри менш як 50% ВВП», — цитує УНІАН слова міністра.

Податки не підвищуватимуть

«Уряд не пов'язує і не шукає додаткові ресурси для поповнення бюджету в підвищенні податків, хоча це було б зробити простіше всього», — сказав глава уряду. Та, на його переконання, додаткові ресурси слід шукати, створюючи гідні умови для розвитку бізнесу, знижуючи витрати на обслуговування державного апарату, а також через боротьбу з корупцією і скорочення тіньового сектору економіки. «Ми почали економію із себе і скоротили адміністративні витрати на обслуговування діяльності уряду й центральних органів виконавчої влади в середньому на 10%», — поінформував Прем'єр.

Зокрема економія передбачається від того, що більшість операцій перейдуть у цифровий формат. Прем'єр назвав реалізацію програми «Держава в смартфоні» однією з найпріоритетніших для уряду: «Зашиваючи все в цифру, ми робимо одночасно дуже багато правильних справ: економію грошей платників податків, фактично боремося з корупцією, оскільки що прозоріші дані в процедури, то складніше красти», — сказав він. І додав, що сьогодні уряд фактично створює умови для розвитку цифрової економіки: «Це новий етап, нова складова нашої економіки, в яку ми повинні інвестувати і створити максимальні передумови для її розвитку».

Серед пріоритетів — інфраструктура

Серед пріоритетів він назвав і розвиток інфраструктури. Адже це також дуже важливо для ефективного розвитку економіки. Тож на 2020-й закладено рекордну суму 73,7 мільярда гривень на ремонт і розвиток українських доріг. За словами Олексія Гончарука, сума ця справді велика, але недостатня, щоб довести до ладу всі шляхи, які цього потребують: «Тому не тільки ці гроші використовуватимуть на дороги. У нас є кілька ідей, яким чином збільшити цю суму. Зокрема — залучити гроші від іноземних партнерів».

Крім того, на гарантування безпеки руху спрямують 3,17 мільярда гривень, щоб кількість дорожньо-транспортних пригод, особливо зі смертельними наслідками, скорочувалася. «Смертність на дорогах завдає шаленої шкоди економіці. Ми втрачаємо величезну кількість людей. Нам потрібно наступного року боротися за кожне життя і докласти зусиль, щоб зробити рух безпечним», — додав Олексій Гончарук.

Заплановано збільшити фінансування реконструкції аеропортів порівняно з 2019 роком у п'ятеро — до 1,07 мільярда гривень. «Нам потрібно продовжувати реконструювати аеропорти, насамперед злітно-посадкові смуги, і шукати інвесторів, які готові інвестувати в іншу інфраструктуру аеропорту», — сказав Олексій Гончарук.

Уряд передбачив надходження від приватизації до держбюджету-2020 на загальну суму 12 мільярдів гривень — по шість мільярдів від продажу об'єктів великої та малої приватизації. «Ми передаватимемо підприємства, які є неефективними, ефективним власникам, щоб вони на базі цих об'єктів створювали робочі місця й життєздатні підприємства», — сказав Олексій Гончарук, додавши, що приватизація має стати одним із драйверів залучення інвестицій.

Субсидій вистачить усім, хто їх потребує

Прем'єр наголосив, що за 3—5 років дохід кожного українця має стати не меншим за реальний прожитковий мінімум, за який можна буде нормально прожити впродовж місяця: «Президент неодноразово підкреслював, що епоха бідності має закінчитись, і ми поставили собі за мету максимально наблизитися до цього», — сказав він.

Уряд знає, як важко сьогодні пенсіонерам і малозабезпеченим людям, сім'ям: «Ми розуміємо, що сьогодні вони дуже часто виживають, і це абсолютно неприйнятно. Упродовж останніх тижнів було багато інформації, нібито наступного року не передбачаються гроші на пенсії, буде зменшено субсидії тощо. Це неправда. Усі, хто потребує субсидій в цьому опалювальному сезоні, обов'язково їх

отримають». За його словами, нині уряд працює над системою ефективності надання субсидій і хоче, щоб допомогу від держави отримували лише ті, кому це дійсно потрібно.

Відтак міністр соціальної політики Юлія Соколовська повідомила, що в проєкті бюджету на наступний рік на виплату субсидій для населення закладено 48 мільярдів гривень.

«Я хотіла б заспокоїти українців. Кошти на програму субсидій передбачено. Ми розуміємо її важливість. В опалювальний сезон людям необхідний такий вид допомоги. Субсидій вистачить», — запевнила вона, додавши, що субсидії залежать від доходів і матеріального становища людей. «Ми не змінювали жодних критеріїв для отримання субсидій. Навпаки — додали кілька категорій. Наприклад, для дитячих будинків сімейного типу. Тобто ми розширили цю програму», — сказала Юлія Соколовська.

чезною проблемою, з якою потрібно боротися. І якість медичної допомоги — це той із пріоритетних сегментів, на якому ми точно концентруємося. Адже, на жаль, поки що дуже багато українців не доїжджають до лікарень, тобто їх не вдається врятувати. Ми маємо цю ситуацію кардинально поламати наступного року», — сказав він. І додав, що також планується більше ніж удвічі розширити програму «Доступні ліки».

Серед важливих соціальних питань — створення умов для повноцінного життя й розвитку дітей, які втратили батьків. Так, уряд передбачив кошти на наступний рік для початку процесу трансформації системи інтернатів у систему виховання дітей в максимально наближених до сім'ї умовах. «Світ давно відмовляється від такої форми (інтернатів. — Ред.) виховання на користь створення для них (дітей. — Ред.) умов, максимально наближених до виховання в родині», — сказав він.

означає, що фактично в школах зараз залишається дедалі більше літніх викладачів, які виходитимуть на пенсію. Тому ми як держава передовсім звертаємо зараз увагу на становище молодих учителів, перш за все тому, що у них умови оплати зараз гірші, вони отримують менше надбавок. І ми маємо намір протягом наступних років значно поліпшити становище молодих вчителів, які оберуть саме школу місцем своєї роботи», — зазначив глава уряду.

Безпека і оборона

Для цього в документі передбачено на наступний рік 245,8 мільярда гривень, повідомив міністр оборони Андрій Загороднюк. За його словами, бюджет Міністерства оборони наступного року стане найбільшим за часів незалежності України.

«Узагалі, відповідно до наших стратегічних планів, на безпеку і оборону виділяється 5,45% прогнозованого ВВП, це 245,8 мільярда гривень, із яких 3% ВВП (136 мільярдів гривень) спрямовуються на оборону», — наголосив міністр.

Також передбачається збільшення фінансування галузі безпеки на 12,4% та підвищення заробітних плат її працівникам. Цю інформацію озвучив заступник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко: «Бюджет узагалі буде 93 мільярди гривень». І додав, що підвищення заробітних плат працівникам Національної поліції та Національної гвардії планують на 10%, Державної прикордонної служби — на 15%, Державної служби та надзвичайних ситуацій — на 14%, Державної міграційної служби — на 6%.

Ринок землі має бути цивілізованим

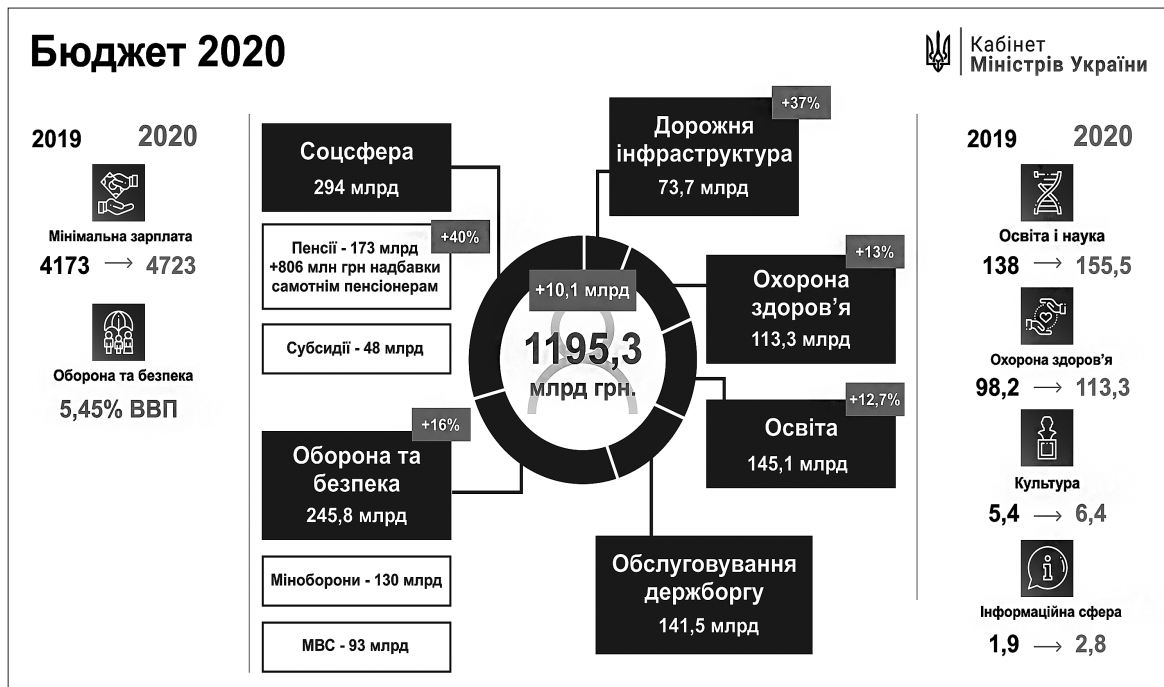
Інформація зарубіжних ЗМІ про зрив переговорів України з Міжнародним валютним фондом щодо нової програми не відповідає дійсності. На цьому зауважив Прем'єр-міністр, відповідаючи на питання журналістів.

Він наголосив, що Україна — суверенна держава і не має підлаштовуватися ні під чий можливий вимоги. «А про зрив переговорів — це не відповідає дійсності. У нас абсолютно нормальний робочий процес із колегами з Міжнародного валютного фонду», — запевнив Олексій Гончарук.

Він також пояснив, що в оновленому проєкті державного бюджету на 2020 рік можливі надходження від продажу землі в разі вчасного й ефективного відкриття ринку.

«Надходження від продажу землі не є дохідною частиною бюджету, вони не можуть бути нею. А можуть бути лише ресурси, які надходять регулярно. Якщо ви одноразово щось продаєте — приватизація або ринок землі, — це не гроші, які ви можете собі дозволити витратити на обслуговування постійних витрат. Це кошти, за рахунок яких ви можете зменшити держзапозичення, тобто зможете менше брати в борг», — сказав він.

Прем'єр підкреслив, що головна ідея реформи ринку землі в Україні — це не залучення максимальної суми від її продажу, а створення цивілізованих відносин на цьому ринку.

У фокусі — підтримка вчителів

Крім того, як зазначив глава уряду, у проєкті бюджету закладено збільшення фінансування освіти. Профільний міністр Ганна Новосад поінформувала, що на такі цілі передбачено додаткові 2,2 мільярда гривень — для надбавки вчителям за престижність.

Вона пояснила, що зарплата вчителям виплачувалася за кількістю дітей, яких вони навчають, а отже, є значно меншою за реальну. Тобто останні 4 роки їм реально не доплачували.

«Ми нарешті цю проблему виправляємо, закладаючи кошти до бюджету. Це дасть змогу всім без винятку регіонам виплачувати повну надбавку за престижність у розмірі 30%, а не гратися надбавками і доплатами», — наголосила очільниця МОН.

Натомість Прем'єр зауважив, що Кабмін планує протягом наступних кількох років значно поліпшити матеріальне забезпечення молодих учителів. «У нас є проблема в тому, що в школу дуже часто не хочуть іти працювати молоді люди. Це

Крім того, фахівці міністерства не планують здійснювати якихось жорстких додаткових перевірок тих, хто вже отримує цю державну допомогу. Водночас вона закликала українців подавати лише правдиві дані в документах, зважаючи на те, що підтримку від держави мають отримувати насамперед саме малозабезпечені громадяни, які дійсно її потребують.

Оновлений проєкт бюджету передбачає, нехай поки що і незначне, виходячи з наявних ресурсів, але зростання пенсій українців після проведення індексації соцвиплат. Так, за словами Прем'єра, на погашення дефіциту Пенсійного фонду передбачено 173 мільярди гривень.

Медицина намагатиметься рятувати кожне життя

Серед пріоритетів у цій галузі Прем'єр визначив розвиток екстреної медицини. За його словами, планується забезпечити лікарні 470 новими каретами швидкої допомоги та створити 25 нових відділень екстреної допомоги.

«Демографічна ситуація, тобто те, що населення України постійно зменшується протягом останніх років, — це негативна динаміка, і видається нам вели-

Який сигнал дасть Естонія Євросоюзу

УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ. *Наша сторона підтримала Естонію в отриманні статусу непостійного члена Радбезу ООН на 2020—2021 роки*

Відділ новин «Урядового кур'єра»

Робочий візит міністра закордонних справ Естонської Республіки Урмаса Рейнсалю в Україну не обмежився переговорами з керівником вітчизняного зовнішньополітичного відомства Вадимом Пристайком. Під час переговорів обговорювали зокрема актуальні питання двостороннього співробітництва, протидії безпековим викликам, підтримки Таллінном зовнішньополітичних пріоритетів України (це «УК» висвітлює в номері від 5 листопада 2019 року). Зустрівся Урмас Рейнсалю і з очільником українського уряду Олексієм Гончаруком.

Прем'єр-міністр закликав міністра закордонних справ Естонії посилити протидію

Північному потоку-2, зокрема через скоординовані дії країн — членів ЄС і НАТО. «Важливо, аби держави — члени ЄС пояснювали своїм громадянам негативні наслідки Північного потоку-2 для енергетичної безпеки Європи», — цитує Олексія Гончарука департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Міністр закордонних справ Естонії зауважив, що його країна підтримує єдність євроатлантичного простору від Вашингтона до Києва — простору, в межах якого країни могли б тісно співпрацювати в політичній та економічній площинах.

Урмас Рейнсалю погодився з необхідністю координації дій для протидії будівництву газопроводу. Він подяку-

вав українській стороні за підтримку Естонії в отриманні статусу непостійного члена Ради Безпеки ООН на період 2020—2021 років, наголосивши, що Естонія активно обстоюватиме українську позицію в питаннях анексії Російською Федерацією півострова Крим і тимчасової окупації окремих районів Донецької та Луганської областей задля відновлення там українського суверенітету й територіальної цілісності.

Обговорили співрозмовники й інші питання. Олексій Гончарук зазначив, що одним із пріоритетів українського уряду є початок роботи Оціночної місії ЄС в частині технічних регламентів, аби розпочати обговорення Угоди АСАА (Угоди про відповідність і прийнятність промислової продукції) —

так званого промислового безвізу. Урмас Рейнсалю зауважив, що Україна провела значущі реформи, і Естонія дасть чіткий сигнал ЄС, що європейський ринок має бути відкритим для українських товарів. Сторони також висловили бажання продовжити співпрацю в посиленні української системи кібербезпеки, впровадженні IT-технологій в розбудову інфраструктури, зміцненні державних інститутів.

Очільник уряду висловив сподівання на дедалі активніше збільшення обсягу товарообігу, який за вісім місяців цього року сягнув 175 мільйонів доларів. Подякував також естонській стороні і за всебічну гуманітарну, фінансову й технічну допомогу, а також лікування та реабілітацію 170 українців — учасників АТО/ООС.

ПРОШУ СЛОВА!

Спогад після свята

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

День народження селища хоч і поступається масштабами дню народження міста, але має важливу перевагу в іншому. Погодьтеся, на святкуванні в місті, якщо завчасно не домовитися з рідними або знайомими, можна й не зустрітись цього дня. Оскільки когось тягне на ярмарок, іншого — на спортивні змагання або атракціони, третього — поласувати різноманітними стравами. І всі ці локації зазвичай далеченько одна від одної. У селищі по-іншому: все розміщується компактно в центрі населеного пункту, тож святкування проходять ніби в тісному родинному колі. Цього дня з усіма побачишся й поспілкуєшся, адже в будні буває не до того: всі тонуть у турботах про достаток сім'ї, навчання дітей тощо.

У цьому році День селища, в якому живе моя родина, проходив навіть масштабніше, ніж усі очікували. Відбувалися змагання наших юних футболістів з футболістами з інших сіл. З'ясували, хто кращий, і дівочі команди. Такий турнір відбувся вперше, тому й зацікавив багатьох. Були змагання з боксу серед дітей. А на турнір з волейболу серед чоловіків 45+ запросили команди зі столиці й навіть білоруського Гомеля. Прибули повеселити дітей артисти цирку. Аби діти та їхні батьки з іншого села, що входить до сільської ради разом з моїм селищем, могли оцінити циркову виставу, вперше було організовано автобус. Він безплатно привіз і відвіз усіх охочих.

Діти по кілька разів ходили на батут, бігали по солодковаті. Цьогоріч сільська рада навіть надала кожній дитині-сироті, дитині з порушеннями здоров'я, що не обмежують їхньої можливості брати участь у святкуванні, по талону на солодку вату і надувну гірку-батут.

Коли дізналася про таку акцію, не сприйняла її як заробляння головою сільради балів на наступні вибори. Адже дбає він про селян не лише з нагоди свята. За його головування огорожено школу — тепер на її території нема пляшок і шприців, реконструйовано стадіон, спортзал у будинку культури, центральний парк, збудовано відкритий майданчик із тренажерами, оновлено всі дитячі майданчики, з'являються нові дороги зі зручними пішохідними доріжками.

Отакий у нас відповідальний голова. Тож не дивно, що до нашої сільської ради виявили бажання приєднатися ще дві. Про формування такої довгоочікуваної об'єднаної територіальної громади і призначення ЦВК дати виборів голови й депутатів сільської голова з неприхованою радістю повідомив напередодні свята селища в соцмережі. Тепер у громаді буде шість населених пунктів, які разом рухатимуться вперед.

Свято відгриміло, але залишило про себе і неприємний спогад. Він за кілька днів опісля повернувся, коли поспішала на роботу і від двох хлопців років 15—16 почула: «Погуляли добре. Спочатку купили пива». І тут я згадала компанію хлопців і дівчат такого віку, які щось голосно вигукували, сидючи на лавці біля мого під'їзду в розпал святкування Дня селища. Виявилося, хлопці були напідпитку, ледве трималися на ногах, але поривалися кудись іти. Дівчата їх зупиняли, озиралася довкола на перехожих.

Те, що озиралася, добре. Отже, поки що соромно за таке. Але погано, що взагалі з'явилася можливість у такому ще шкільному віці вживати алкоголь. Діти ці з благополучних сімей, тож із дому спиртного не поцупили. У магазинах селища не бачила, щоб його продавали неповнолітнім — навіть наліпки з відповідними застереженнями є. І ще частенько чую про такі собі провокації, які відповідні служби влаштовують, аби виявити безвідповідальних продавців, що відпускають алкоголь підліткам. А ось організатори свята селища, очевидно, забули нагадати про заборону зайждим продавцям, які пригощали учасників свята різноманітними стравами.

Мене завжди обурювало, що дорослі можуть продавати спиртне дітям. Сумніваюся, щоб вони дозволили собі таке щодо власних нащадків. Тому свято святом, але участь організаторів не має завершуватися присутністю на офіційній частині. Потрібно з такою самою відповідальністю, з якою підходили до організації свята, контролювати його перебіг до кінця, щоб убезпечувати дітей від подібних випадків. Адже коли немає змоги щось утнути, то не буде й наслідків. А на державному рівні для продавців варто визначити таку відповідальність, щоб вони просто боялися споювати молодь. Адже народжених безвідповідальними таки вдається зробити відповідальними — в селищі державні «провокатори» підтримують порядок.

Отака вона, дієва відповідальність у широкому розумінні. І потрібна вона не лише моєму селищу, аби такого: «Погуляли добре. Спочатку купили пива», — з вуст підлітків не зривалося.

Виплати на дітей буде збережено

Коментар міністра соціальної політики Юлії Соколовської у фейсбуці щодо «нових умов» допомоги при народженні дитини

УРЯД У СОЦМЕРЕЖАХ. «У ЗМІ розійшлася новина про те, що влада може скасувати виплати при народженні дитини для сотень тисяч сімей. Відповідне припущення ґрунтується на одному з пунктів законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», яким Міністерство соціальної політики відві'язує понад 150 виплат від прожитко-

вого мінімуму — щоб допомогти тим, хто цього справді потребує: малозабезпеченим сім'ям та пенсіонерам. Крім того, однією з пропозицій було запровадження адресної програми при народженні, яка виплачується лише тим родинам, чий середньомісячний дохід на особу не перевищує 15 % від розміру виплат (фактично це близько 6 тисяч

гривень, — оскільки допомога при народженні дитини становить близько 41 тисячі гривень). Відповідну пропозицію було внесено у зв'язку з тим, що зараз допомога при народженні дитини видається всім — незалежно від розміру доходів родини. Ідея полягала в тому, щоб трішки змінити підхід і допомагати ли-

ше тим, хто цього реально потребує. Втім, після консультацій з органами влади та обговорення з громадськістю ухвалено рішення про збереження нинішнього механізму надання допомоги при народженні дітей. Дякуємо громадськості за якісний зворотний зв'язок. Ми враховуємо всі конструктивні пропозиції та зауваження».

Перевірено: мін стало менше

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

СЛІДИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ. На горі Карачун, без згадки про яку важко уявити бойові дії початку гібридної війни на Донеччині у 2014 році, відбулася дуже промовиста акція. Тут, на давно звільненій від проросійських незаконних збройних формувань території між Слов'янськом і Краматорськом, уперше провели офіційну передачу — повернення в користування жителям довколишніх населених пунктів аж восьми ділянок, які попередню перевірили й розмінювали фахівці The HALO Trust та FSD за сприяння колег з обласного управління ДСНС та підрозділів операції Об'єднаних сил. Представники Донецької обласної державної адміністрації насамперед відзначили важливість цієї події, оскільки йдеться про безпеку населення прифронтового краю. «Важко переоцінити високий професіоналізм і вагомий внесок у налагодження мирного життя в східних регіонах України міжнародних партнерів із The HALO Trust, а тому ми висловлюємо їм вдячність

На давно звільненій території між Слов'янськом і Краматорськом уперше офіційно передали в користування жителям довколишніх населених пунктів вісім розмінованих ділянок

за участь у гуманітарному розмінуванні й сподіваємося на подальше співробітництво під час роботи на інших ділянках деокупованих територій», — зазначив заступник директора департаменту з питань цивільного захисту, мобілізаційної та оборонної роботи Донецької ОДА Валерій Кобижча.

Згадана британська благодійна та американська неко-

мерційна організація займається знешкодженням наземних мін і боєприпасів, які можуть становити небезпеку для цивільних людей. На підконтрольних українському уряду територіях Донецької та Луганської областей міжнародні партнери працюють із 2015 року. Передані ними нещодавно вісім розмінованих ділянок сапери називають тільки малень-

кою частиною своєї роботи, оскільки, на жаль, у прифронтових регіонах залишається ще чимало розмінованих територій. Організація, окрім розвідки небезпечних ділянок і знешкодження боєприпасів, також займається протимінним навчанням, аналізом соціально-економічної загрози впливу мін і вибухонебезпечних предметів на мирне населення.

Фото з сайту fromatske.ua

ДИСКУСІЙНА ТРИБУНА: ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА

«Ринок землі — це не ринок спекулянтів»

Голова Харківської обласної громадської організації «Спілка землевпорядників Харківщини» Роман ЛЕОНОВ

Відкриття ринку землі в Україні заплановано з 1 жовтня наступного року. Нині законопроект про ринок землі, який вже винесено на громадське обговорення, гостро дискутують у всіх регіонах держави. Які в документі плюси і мінуси? Із цим та іншими запитаннями, що стосуються земельної реформи, ми звернулися до голови Харківської обласної громадської організації «Спілка землевпорядників Харківщини» Романа ЛЕОНОВА.

УК Романо Миколайовичу, як сприймаєте отримання українцями права, закріпленого в законопроекті, вільно розпоряджатися своєю землею?

— Позитивно. Однак запропонований законопроект відкриває можливість продавати і купувати землю юридичним особам. І їх господарями, за однією з обговорюваних версій, можуть бути іноземці. Саме це, на мій погляд, може призвести до вимирання села. Адже жоден громадянин України, жоден фермер чи дрібний сільгоспвиробник не володіє доступом до дешевих фінансових ресурсів. Відповідно жоден з них не зможе купити цю землю. Її зможуть придбати лише великі інвестиційні компанії, які мають доступ до фінансів під 2—3% річних. Щойно землею заволодіють агрохолдинги, які працюють здебільшого на експорт, виробляючи соняшник, кукурудзу, ріпак та іншу сільгосппродукцію, затребувану на світовому ринку, в країні спочатку буде економічне зростання. А в майбутньому таке господарювання призведе до вимирання українських сіл, у яких зникнуть тваринництво, рослинництво, садівництво, а потім і самі люди. Тому таке відкриття ринку землі, на моє переконання, пагубне для країни.

Саме через це я за інший варіант, який дасть змогу на першому етапі розвитку та відкриття ринку землі купувати її лише громадянам

України. Лише це дасть змогу створити в наших селах заможних господарів, що сприятиме процвітання не лише сіл, а й усієї країни.

Європейський досвід показує, що ринок землі — це не ринок спекулянтів, не ринок брокерів, які сидять на Лондонській біржі і торгують землею. Ринок землі — це можливість створення міцного фермера на селі. Саме таким шляхом пішли Франція, Данія, Польща й Угорщина. Вони не стали на південноамериканський шлях, коли створювалися не просто компанії, а компанії, які володіли територіями держав. Нам у жодному разі не можна наступити на ті самі граблі.

УК Чи готовий до зняття мораторію на купівлю і продаж сільгоспземель ринок землі Харківщини?

— Так. Адже нині ринок землі на Харківщині, як і в Україні загалом, працює досить ефективно. Щодня укладаються угоди із власниками земель особистих селянських господарств. Гадаю, щодня люди продають і купують приблизно по 2 гектари землі. І в цьому немає жодних проблем, оскільки є певні механізми, які працюють уже протягом майже 10 років. Міфи про те, що немає інформації в кадастрі чи кадастрових номерів — усе це техніка, яка не впливає на купівлю і продаж землі. І це працює, і постійно проходять трансакції.

До мене нещодавно звернувся фермер із проханням допомогти викупити йому 4 гектари землі в Харківській області для розвитку його фермерського господарства. З моєю правовою допомогою він, придбавши цю землю, збільшив свої угіддя, які збільшили його прибутки. Так роблять й інші фермери: крок за кроком розширюють свої господарства до таких розмірів, які забезпечують їхню рентабельність.

Але ми говоримо про паї, які здебільшого бувають до 10 гектарів. А скажімо, у Харківському районі є паї й по 30 соток. Якоїсь особливої різниці, як продавати і купувати паї чи особисті селянські господарства — по

ДОСЬЄ «УК»

Роман ЛЕОНОВ. Народився 12 серпня 1974 року в Харкові. Закінчив Харківський авіаційний інститут імені М.Є. Жуковського, де здобув фах інженера радіоелектронного обладнання літальних апаратів, і Харківський державний аграрний університет імені В.В. Докучаєва (спеціалізація — землепорядкування та кадастр).

Працював у бізнес-структурах, відділі земельних ресурсів Харківського району Харківської області та Харківському обласному головному управлінні земельних ресурсів. Директор ТОВ «Характерник», яке надає послуги з оформлення документації із землеустрою.

З 2009 року — голова Харківської обласної громадської організації «Спілка землевпорядників Харківщини».

2 гектари чи по 30 соток, немає. Однак у Земельному кодексі чітко прописано: жоден іноземець не має права мати у власності сільгоспземлі.

УК Як, на вашу думку, вибудувати роботу державних органів, щоб забезпечити прозорі, ефективні та рівні правила для всіх учасників ринку землі?

— На мій погляд, є два важливі моменти відкриття ринку землі. Передовсім це ринок землі приватної власності, і на нього державні органи ніяк не впливають. Оскільки існують ринкові взаємовідносини, то сам ринок і визначає вартість. А як визначається вартість землі? Дуже просто: скільки доходів можна отримати з цієї землі, використовуючи

її чи здаючи в оренду, і за скільки років вона може окупитися. Іншими словами, земля має ринкову вартість. Це склалося економічно, тому жодний державний орган не може на неї впливати.

А ось коли йдеться про зняття мораторію з державних земель, то тут дуже важливо, щоб державні відносини здійснювалися з державницьким підходом, а не стали лазівкою для особистого збагачення чиновників. І ще дуже важливо, щоб після проведення інвентаризації оренду на ці землі продавати з аукціонів, аби громади на території цих земель отримали надходження для свого розвитку.

УК Якою має бути роль органів місцевого самоврядування в управлінні земельними ресурсами?

— Моя принципова позиція з цього питання така: землею повинен управляти орган місцевого самоврядування, якому належить земля. Тобто депутати, яких обрала громада, повинні і розпоряджатися, і управляти цією землею. Не чиновник, присланий зі столиці, або той, що сидить у столиці й роздає тисячі гектарів лише тому, що він так хоче, чи тому, що він у цьому зацікавлений.

Щодо контролю за використанням землі, то його також має здійснювати громада. Але вважаю, що в межах децентралізації мають працювати префекти, призначені Президентом на території областей. Вони мають здійснювати вже державний контроль за громадами, аби не виявилось, що якийсь місцевий царьок розпоряджається землею на власний розсуд, із порушенням всіх вимог чинного законодавства щодо розпорядження та раціонального використання земель.

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

На своїй Богом даній землі і пшениця щедріше колоситься, і сонях ближче до Сонця

Фото з сайту polianidaci.limdfree.com

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення І. Шевченка з посади голови Черкаської обласної державної адміністрації

Звільнити ШЕВЧЕНКА Ігоря Юрійовича з посади голови Черкаської обласної державної адміністрації згідно з поданою ним заявою.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
4 листопада 2019 року
№ 797/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Р. Боднара головою Черкаської обласної державної адміністрації

Призначити БОДНАРА Романа Миколайовича головою Черкаської обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
4 листопада 2019 року
№ 798/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про додаткові заходи щодо покращення стану зберігання ракет, боєприпасів та продуктів їх утилізації на арсеналах, базах та складах Збройних Сил України

З метою підвищення стану забезпечення живучості, вибухобезпечності та охорони на арсеналах, базах та складах зберігання озброєння, ракет і боєприпасів Збройних Сил України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Кабінету Міністрів України:

1) забезпечити відповідно до обґрунтованих потреб фінансування заходів забезпечення живучості та вибухобезпечності арсеналів, баз, складів озброєння, ракет та боєприпасів Збройних Сил України, визначених відповідними програмними документами;

2) вжити заходів щодо врегулювання в установленому порядку питання стосовно особливого режиму використання земель навколо потенційно небезпечних військових об'єктів Збройних Сил України.

2. Міністерству оборони України:

1) провести інвентаризацію озброєння, ракет та боєприпасів на арсеналах, базах, складах Збройних Сил України та розробити дієвий механізм контролю і запобігання надзвичайним ситуаціям на таких об'єктах;

2) вжити заходів щодо забезпечення живучості та вибухобезпечності арсеналів, баз, складів озброєння, ракет та боєприпасів Збройних Сил України відповідно до встановлених вимог;

3) посилити контроль за виконанням контрактів з реконструкції технічних територій арсеналів;

4) організувати приведення відповідно до встановлених вимог електропостачання арсеналів, баз та складів Збройних Сил України, а також інфраструктури військових містечок;

5) забезпечити створення комплексної системи моніторингу потенційно небезпечних об'єктів Збройних Сил України;

6) вжити заходів щодо вирішення в установленому порядку питань стосовно відселення з територій військових містечок осіб, які втратили зв'язок зі Збройними Силами України.

3. Генеральному штабу Збройних Сил України:

1) ужити заходів щодо приведення умов зберігання боезапасу, зокрема що знаходиться на майданчиках відкритого зберігання арсеналів, баз та складів Збройних Сил України, відповідно до встановлених вимог;

2) забезпечити планове відновлення виробничих потужностей арсеналів Збройних Сил України та їх ефективне використання, а також посилення контролю за розробленням та дотриманням технологічних процесів зі складання та ремонту боєприпасів на арсеналах Збройних Сил України;

3) забезпечити планування та реалізацію заходів щодо підвищення рівня безпеки арсеналів, баз і складів зберігання засобів ураження Збройних Сил України з урахуванням вимог та стандартів, які використовуються в державах — членах НАТО;

4) ужити заходів щодо приведення стану організації охорони та оборони арсеналів, баз та складів Збройних Сил України відповідно до встановлених вимог;

5) організувати приведення обсягів і порядку утримання запасів матеріально-технічних засобів на арсеналах, базах та складах Збройних Сил України відповідно до встановлених нормативів.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
4 листопада 2019 року
№ 799/2019

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Д. Свиридової першим заступником Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим

Призначити СВИРИДОВУ Дар'ю Олександрівну першим заступником Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
4 листопада 2019 року
№ 360/2019-рп

ПРИФРОНТОВА ЗОНА

Блокпости, обстріли, розведення військ — за цими атрибутами війни, що триває, нерідко важко помітити, як народжується і міцніє спільнота людей, які прагнуть змінити свої міста і села, спираючись на власні сили та на підтримку міжнародних організацій.

Лариса ОСТРОЛУЦЬКА
спеціально
для «Урядового кур'єра»
(Донецька та Луганська області)

Скажу одразу: нашу поїздку було організовано в межах програми ООН із відновлення та розбудови миру в Донецькій та Луганській областях (UN RPP). Її учасники — понад 20 журналістів з різних регіонів України.

Це було вісім дуже насичених інформаційно і подієво днів, сповнених зустрічей, знайомств, обмінів думками, дискусій, оглядів, переїздів. Колеги підраховували, що ми проїхали півтори тисячі кілометрів. Відвідали 17 міст і сіл, серед них знакові для всієї України Краматорськ, Авдіївка, Бахмут, Лисичанськ, Слов'янськ, Северодонецьк, Станиця Луганська — перелік неповний. Проїхали понад два десятки блокпостів, до лінії розмежування було подекуди сотня метрів.

Найголовніший висновок, хоч би яким очевидним і водночас парадоксальним він здавався: життя триває! І хоч би як з огляду на специфіку воно відрізнялося від життя в інших селах і містах України, люди і там, нерідко за кілька кілометрів від війни, турбуються про такі самі щоденні нелегкі мирні клопоти і живуть думками про майбутнє. І що по-справжньому вразило, порадувало і надихнуло: там народжується, міцніє і розширюється спільнота людей, активістів, які не просто мріють, а не чекаючи спонукання і навіть підтримки, гуртуються, виявляють ініціативу і беруться за позитивні перетворення у власному селі, місті, районі.

Не раз спадало на думку, що в багатьох інших по-справжньому мирних районах варто повчитися прагнення перетворити місце, в якому живеш, на краще.

І тоді й підтримка з'являється. І дуже часто у таких проектах допомагають саме міжнародні організації. А їх у цих двох областях чимало. Насамперед програми ООН (програму з відновлення та розбудови миру, за якою ми поїхали, наприклад, реалізують чотири агентства: Програма розвитку ООН (ПРООН), структура ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок, Фонд ООН у галузі народонаселення (UNFPA), Продовольча та сільськогосподарська організація ООН (ФАО). Фінансово підтримують її 11 міжнародних партнерів: ЄС, Європейський інвестиційний банк, уряди Великої Британії, Данії, Канади, Нідерландів, Норвегії, Польщі, Швеції, Швейцарії та Японії).

Складається враження, що тут, фактично на передовій, за мирне життя і прогрес, підтримуючи паростки ініціативи, даючи можливість їм прорости через розвиток громад, загалом громадянського суспільства, формуючи впевненість в активістів, міжнародні організації роблять більше, ніж своя вітчизняна влада. У неї поки що слабо доходять до цього руки. З об'єктивних причин. Але не тільки.

За цим внеском настають зміни в навколишньому середовищі, ставленні людей одне до одного, до свого життя і майбутнього.

Зустріч у креативному бункері

Наша перша зупинка — Краматорськ.

До свого місця роботи і творчості — Центру інновацій GEEK-bunker вулицями міста нас веде Сергій Гаков, недавній науковець і викладач у Краматорській машинобудівній академії, нині співзасновник технологічної компанії Farm 3D, засновник центру, який назвали «Простором для втілення твоїх ідей». Приміщення переобладнали з офісу колишнього банку. Куленепробивне скло — надійно, як у бункері.

Чудова різнобарвна осінь, тихе мирне місто. П'ять з половиною років тому, 12 квітня 2014-го, озброєні загони самопроголошеної «ДНР» взяли під контроль Краматорськ і протрималися там до 5 липня, коли місто визволили.

Сергій з перших днів війни серед волонтерів. Каже: «Ми доставляли нашим на блокпости воду, за частини і волонтерську амуніцію. Нарвалися на засідку. Взяли в полон». Потім було 23 жакливіх дні полону, доки не поміняли його на «свого».

Розповідає, що багато міст Донеччини «зітхнули фінансово вільніше» після війни. «До 2014 року тільки Донецьк «розвивався та зростав», там були акумульовані величезні фінанси. Так не має бути», — переконаний Сергій. Кожна громада має розвиватися.

Краматорськ — чимале місто, майже 200 тисяч жителів. Архітектурно створений за єдиним проєктом, вулиці паралельно-перпендикулярні. Унизу — промислова зона, вгорі — житлові масиви. Інакше кажучи, його жителі у спальні райони повертали після роботи, щоб уранці знову вирушити на роботу. Ніхто й не думав про щось більше.

«А в 2014 році після визволення місто стало культурно розвиватися», — каже Сергій. Місцеві художники за підтримки підприємців почали заповнювати вулиці і сквери своєю творчістю.

«Щось таке скіфське, степове, пов'язане з історією, з матеріалів — крейда, пісковик і метал». Підприємці ще до війни об'єднувалися та прагнули чогось більшого, ніж просто побут. Уточнює: і тоді, й тепер допомагають малий і середній бізнес. У великого бізнесу «клуб за інтересами» в іншому місці — переважно у виконавчій владі.

...ГІК-бункер почався зі співдружності фанів технологій та entertainment. Спочатку планували тут офіс для стартапів, а потім вирішили зробити відкритий простір для людей, які хочуть навчатися щось створювати, коли з'являється час і натхнення. «Паралельно ми подалися з мініпроєктом у ПРООН, — каже Сергій. — І почалася співпраця».

У Краматорську тоді залишилося всього кілька айтишних компаній. Багато креативних фахівців роз'їхалося, а той, хто залишився, потребував поповнення — брати його було ніде. Почалося гуртування ІТ-спільноти, відкрили комп'ютерні курси.

«У 2015 році виникла ідея повно технологічних воркшопів, наприклад «Технопечива», — продовжує Сергій. — Діти разом з батьками мали придумати дизайн печива, з нашою допомогою за-

Український Донбас: на лінії оновлення

Приміщення центру «Простір для втілення твоїх ідей» має куленепробивне скло — надійно, як у бункері

За словами засновника Центру інновацій GEEK-bunker Сергія Гакова (в центрі), саме на його базі розпочалися гуртування ІТ-спільноти, реалізація корисних проєктів і стартапів

моделити його, надрукувати на 3D-принтері, а потім ще й спекти. Пекли просто тут, у бункері. Розголос пішов по всьому місту і викликав зацікавленість навіть на профільних ресурсах іншомовного сегменту інтернету».

Згодом запровадили навчальну комп'ютерну програму — спочатку для дорослих: вона була і профорієнтаційною, і професійною. Але дуже швидко зрозуміли, що варто починати з молодшою аудиторією: підбрали чудову програму для школярів — модульна гра, в якій треба писати скрипти найбільш затребуваними мовами програмування. Зі змішаною групою школярів віком 9—15 років застосували проєктний підхід: «Спочатку вчимося, а наприкінці навчання пишемо рівень для гри, презентуємо проєкт». Охочих було дуже багато.

Нині в ГІК-бункері базуються два стартапи: один займається 3D-друком, другий — обробкою стрим-відео, транскодуванням відеофайлів. Але креативний простір стає своїм для всіх охочих. І дедалі більше проєктів орієнтуються на соціальні проблеми.

«Багато освітніх проєктів ми реалізовували із ПРООН, — продовжує Сергій. — Запам'ятався День науки. ПРООН допомогла привезти й нагодувати обідом школярів із віддалених сілищ, що входять до мережі міста, а команда дітей з міських гуртків знайомила їх із робототехнікою, показала 3D-друк та інші технології. Тепер в одній із шкіл з'явилася сильна команда з ро-

бототехніки, а міська влада надала чотирьом приміським школам 600 тисяч гривень на закупівлю комплектів робототехніки».

Не дають розслаблятися депутатам міськради

Соціальні проєкти бункера нерідко стимулюють міську владу. Молоді айтишники розробили електронну систему звернень до депутатів міськради на сайті міста. У бункері відбулась її презентація, вже й люди стали надсилати електронні запити до депутатів. Депутатам, щоправда, не сподобалося таке наближення їх до народу, вони заявили, що системі не до кінця розроблено (хоч насправді не так). Але результат все-таки був: міськрада надала кошти і придбала іншу систему, яка працює через колцентр. Випускники ІТ-курсів, які, до речі, отримували гарвардські сертифікати, спробували створити систему контролю за рухом громадського транспорту, електронну реєстрацію в лікарні і загалом не дають застоюватися своїми ініціативами міській владі, стимулюючи її до інновацій.

«Ми зрозуміли, що нам несила охопити всіх школярів, але можемо поділитися своїми знаннями з учителями, — каже Сергій. — Запропонували міськуправлінню освіти безплатно провести заняття, спрямовані на підвищення кваліфікації. У місті погодилися. На перше заняття при-

йшли майже всі вчителі інформатики, насправді навчалася половина, а закінчила навчання менш як третина. На жаль, це реальний стан нашої системи освіти. Бувало, привезеш у школу новітню техніку, а її тільки комісіям й демонструють! Учителів не знає, як до неї підступитися».

Тож нині громадські активісти вирішили пропонувати школам технології, а не готовий продукт, умовно кажучи, вудочку, а не рибу. До того ж усі навчальні матеріали розробляють разом зі шкільними вчителями з антиалергенних матеріалів методом 3D-друку на обладнанні технолабораторії.

Один із прикладів: модель ДНК як конструкція з пазлів — тут і моделювання, і колективна групова робота, і знання потрібні. Це не зазубрювати матеріал! Нині інженери компанії Farm 3D працюють над кількома напрямками таких лабораторій для шкіл.

Сергій каже: у школах вимагають прибрати смартфони з уроку. А чому б не використовувати їх для навчання? У нас же цифрова революція! На пропозицію ПРООН у технолабораторії виготовили кубики-головоломки. Їх не просто розкласти і скласти. Кожен кубик містить інформацію про одну із Цілей сталого розвитку ООН. Але цю інформацію закодовано, її можна відкрити, тільки навісши смартфон на QR-code. Що залюбки й роблять учні, й не по одному разу, із грою всотуючи корисні знання.

Тісне партнерство бункера з міжнародними організаціями зовсім не означає, що підтримують усі їхні ідеї. Деякі, мабуть, здаються занадто креативними. Запропонували, каже Сергій Гаков, упровадити модуль перероблення пластику на різні корисні речі для громади. На вигляд це так: учні збирають пластик певного класу, визначають, що з нього хочуть зробити — шахові фігури, креативні меблі, елементи декору тощо. Такий модуль прямої переробки на основі великого 3D-принтера стоїть у якомусь технологічному центрі або закладі, наприклад ПТУ. Туди надходить вторинна сировина, і починається процес прямої переробки. А ще там навчають, як це робити.

Але переконати поки що не змогли. Можливо, наступним разом.

(Далі буде)

Фото надав автор

О Р І Є Н Т И Р

ДОКУМЕНТИ | КОМЕНТАРІ | КОНСУЛЬТАЦІЇ | РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про концесію

Цей Закон визначає правові, фінансові та організаційні засади реалізації проєктів, що здійснюються на умовах концесії, з метою модернізації інфраструктури та підвищення якості суспільно значущих послуг.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) адміністратор електронної торгової системи — юридична особа, відповідальна за забезпечення функціонування електронної торгової системи, визначена Кабінетом Міністрів України на поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства. Адміністратор електронної торгової системи не може бути власником, засновником або пов'язаною особою з особою оператора електронного майданчика, поєднання функцій адміністратора електронної торгової системи та оператора електронного майданчика забороняється;

2) балансоутримувач — державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на балансі або у власності якого перебуває майно, що є об'єктом концесії;

3) віртуальна кімната даних — захищений відповідно до законодавства інтернет-ресурс, на якому розміщено інформацію про об'єкт концесії, балансоутримувача, зокрема про його фінансовий стан, документи та відомості, необхідні для отримання дозволу на концентрацію, інші відомості, у тому числі інформація з обмеженим доступом (крім таємної та службової інформації), а також інша інформація, визначена концесідавцем за пропозицією радника (у разі його залучення);

4) договір про фінансування — договір між концесіонером та кредитором (кредиторами) або їх представниками, укладений з метою фінансування проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

5) електронна торгова система (далі — ЕТС) — дворівнева інформаційно-телекомунікаційна система, що включає центральну базу даних та електронні майданчики, які взаємодіють із центральною базою даних через інтерфейс програмування додатків такої центральної бази даних. ЕТС забезпечує можливість створення, розміщення, оприлюднення та обміну інформацією і документами в електронному вигляді, проведення концесійного конкурсу та конкурентного діалогу, а також публікацію документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію;

6) електронний майданчик — апаратно-програмний комплекс, який функціонує в мережі Інтернет, підключений до центральної бази даних та забезпечує концесідавцю (конкурсній комісії), претендентам та учасникам можливість користуватися сервісами ЕТС з автоматичним обміном інформацією;

7) концесідавець — щодо об'єктів державної власності — держава в особі відповідних державних органів, які згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» здійснюють управління об'єктами державної власності, а якщо такий орган не визначений — Кабінет Міністрів України або уповноважений ним орган, або за рішенням Кабінету Міністрів України — Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі; щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, — Автономна Республіка Крим в особі Ради міністрів Автономної Республіки Крим на підставі рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим; щодо об'єктів комунальної власності — територіальна громада в особі виконавчого органу місцевого самоврядування (на підставі рішення представницького органу місцевого самоврядування); щодо майна господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, що передається в концесію разом з об'єктами державної чи комунальної власності — господарське товариство, яке є власником такого майна або якому належать 100 відсотків акцій (часток), що посвідчують корпоративні права господарського товариства на таке майно — за рішенням відповідних органів державної влади або органів місцевого самоврядування, що здійснюють функції з управління корпоративними правами щодо таких господарських товариств;

8) концесійний договір — договір між концесіонером та концесідавцем, який визначає порядок та умови реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

9) концесійний платіж — періодичний платіж, що здійснюється концесіонером відповідно до умов концесійного договору;

10) концесіонер — юридична особа — резидент України, яка отримала відповідно до цього Закону об'єкт у концесію та виступає стороною концесійного договору;

11) концесія — форма здійснення державно-приватного партнерства, що передбачає надання концесідавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг у порядку та на умовах, визначених концесійним договором, а також передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, що охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції;

12) користувачі (споживачі) — юридичні та/або фізичні особи, які користуються об'єктом концесії або отримують суспільно значущі послуги, що надаються відповідно до концесійного договору;

13) кредитор — будь-яка фінансова установа, міжнародна фінансова організація, що надала або має намір надати боргове фінансування чи надала гарантію концесіонеру для виконання ним зобов'язань за концесійним договором;

14) міжнародна фінансова організація — Міжнародний банк реконструкції та розвитку, Міжнародна фінансова корпорація, Багатостороннє агентство з гарантування інвестицій, Міжнародна асоціація розвитку, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Північний інвестиційний банк, Світовий банк та інші міжнародні фінансові організації, членом яких є Україна;

15) незалежний експерт — особа, яка відповідає встановленим цим Законом вимогам, володіє спеціальними знаннями у певній галузі та може надати роз'яснення, рекомендації, консультації, висновки з питань, що потребують таких спеціальних знань, під час проведення концесійного конкурсу і за договором з концесідавцем залучається до роботи конкурсної комісії з правом радячого голосу;

16) об'єкт концесії — об'єкти права державної власності, власності Автономної Республіки Крим чи комунальної власності, а також майно господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, що надаються концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору, а також об'єкти, що створюються та/або будуються концесіонером у процесі виконання концесійного договору. Об'єкт концесії може складатися з майна декількох балансоутримувачів.

Об'єктом концесії не може бути державне майно, майно Автономної Республіки Крим та комунальне майно, щодо якого укладено договір оренди, до припинення дії такого договору, крім випадків, передбачених статтею 21 цього Закону, а також державне майно, що використовується у виготовленні та ремонті всіх видів зброї, яка перебуває на озброєнні Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законодавства військових формувань, Служби безпеки України;

17) оператор електронного майданчика — юридична особа, що має право використовувати електронний майданчик та діє відповідно до договору, укладеного з адміністратором ЕТС;

18) орган з державно-приватного партнерства — центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

19) плата за експлуатаційну готовність — передбачені концесійним договором платежі на користь концесіонера, що сплачуються після прийняття об'єкта концесії в експлуатацію, розмір яких залежить від досягнення концесіонером показників результативності, визначених концесійним договором;

20) показники результативності — кількісні та якісні показники щодо надійності і доступності об'єкта концесії та надання суспільно значущих послуг, які мають бути досягнуті в результаті реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, з урахуванням його мети та завдань;

21) претендент — юридичні особи (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів), які в процедурі попереднього відбору (прекваліфікації) подали в установленому концесідавцем порядку заяву на участь у концесійному конкурсі;

22) прямий договір — договір між концесідавцем, концесіонером та кредитором (кредиторами), що визначає порядок та умови заміни концесіонера, а також може

передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язані зі зміною концесіонера, виконання фінансових зобов'язань концесіонера перед кредитором (кредиторами) та інші положення, спрямовані на недопущення розірвання концесійного договору;

23) радник — фізична та/або юридична особа, яка за договором бере на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі підготовки проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

24) суспільно значущі послуги — послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватися органами державної влади, органами місцевого самоврядування або державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі;

25) учасник — претендент, який за результатами процедури попереднього відбору (прекваліфікації) в установленому концесідавцем порядку допущений до участі в концесійному конкурсі, сплатив реєстраційний внесок та уклав з концесідавцем договір про конфіденційність наданої інформації, або у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації- юридична особа (резидент та/або нерезидент), об'єднання юридичних осіб, підприємств (резидентів та/або нерезидентів), що виконали вимоги для набуття статусу учасника;

26) центральна база даних — сукупність технічних та програмних засобів у складі інтерфейсів програмування додатків, модулів конкурсу, допоміжних програмних сервісів та баз даних, що забезпечують можливість проведення процедури конкурсу в електронній формі та гарантують рівний доступ до інформації учасникам конкурсу в електронній формі. Поточна використовувана версія програмного коду всіх складових центральної бази даних є відкритою та загальнодоступною.

2. Терміни «державно-приватне партнерство», «приватний партнер» вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України «Про державно-приватне партнерство», термін «контроль» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції», термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» — у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», термін «пов'язані особи» — у значенні, наведеному в Податковому кодексі України.

Стаття 2. Концесійне законодавство

1. Відносини, що виникають у зв'язку з реалізацією проєктів, що здійснюються на умовах концесії, регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Земельним кодексом України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Відносини, що виникають у зв'язку з реалізацією проєктів, що здійснюються на умовах концесії, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону.

2. У разі якби міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Норми Закону України «Про державно-приватне партнерство» застосовуються лише у випадках, прямо передбачених цим Законом.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера, виконанням концесійного договору та наданням державної підтримки проєктів, що здійснюються на умовах концесії, не поширюється дія законодавства про публічні закупівлі.

5. Концесія може застосовуватися для здійснення проєктів у будь-яких сферах господарської діяльності, крім об'єктів, щодо яких законом встановлено обмеження як заборона щодо передачі їх у концесію.

6. Дія цього Закону не поширюється на проєкти, які: не передбачають внесення інвестицій інвестором в об'єкт концесії; передбачають отримання інвестором повного відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок коштів державного або місцевого бюджету; не передбачають створення та/або будівництва (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг; передбачають пошук, розвідку родовищ та видобування корисних копалин.

Стаття 3. Строк концесії

1. Концесійний договір укладається на визначений договором строк, який має становити не менше п'яти років та не більше 50 років, крім строку концесійного договору щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг, який має становити не менше 10 років.

2. Строк концесії може визначатися з урахуванням: строку, експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації; строку, обґрунтованого необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених в об'єкт концесії (враховуючи витрати, здійснені у зв'язку із залученням боргового фінансування), та отримання визначеного рівня прибутку; строку, обґрунтованого необхідного для досягнення цілей та завдань концесії, а також характеристики сфери та соціальної важливості проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ ІІ

ПІДГОТОВКА ПРОПОЗИЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ АБО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ЗДІСНЕННЯ КОНЦЕСІЇ

Стаття 4. Підготовка пропозицій

1. Ініціаторами підготовки пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії можуть бути центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, а також юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб (резиденти та/або нерезиденти).

2. Підготовкою пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та проведення на їх підставі аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства здійснюються у порядку, передбаченому розділом ІІ Закону України «Про державно-приватне партнерство», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, передбаченої пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, здійснюється концесіонером після підписання концесійного договору відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Стаття 5. Прийняття рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії

1. Рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії приймається протягом трьох місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії (сільськими, селищними, міськими, у тому числі об'єднаними територіальними громадами, районними та обласними радами — на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії щодо:

об'єктів державної власності — центральним або місцевим органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такий орган не визначено, — Кабінетом Міністрів України;

об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, — органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначено, — Радою міністрів Автономної Республіки Крим;

об'єктів комунальної власності — органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»;

майна господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, яке передається в концесію разом з об'єктами державної або комунальної власності, — відповідними органами державної влади або органами місцевого самоврядування, що здійснюють функції з управління корпоративними правами щодо таких господарських товариств.

2. Рішення про доцільність здійснення концесії може передбачати необхідні заходи з підготовки до проведення концесійного конкурсу:

1) заходи, спрямовані на утворення конкурсної комісії;

2) заходи, необхідні для підготовки об'єкта до передачі в концесію, зокрема заходи, спрямовані на оформлення права державної або комунальної власності на майно, що є об'єктом концесії, формування та/або державну реєстрацію речових прав на

земельні ділянки, необхідні для здійснення концесії, проведення інвентаризації та незалежної оцінки майна, що є об'єктом концесії (за потреби);

3) заходи, спрямовані на організацію інформаційного супроводження проєкту, що здійснюється на умовах концесії, у тому числі щодо вивчення зацікавленості потенційних інвесторів;

4) заходи, спрямовані на залучення радників та незалежних експертів (за потреби);

5) заходи, спрямовані на забезпечення взаємодії між концесідавцями (якщо в проєкті, що здійснюється на умовах концесії, беруть участь кілька концесідавців);

6) інші заходи за рішенням концесідавця.

У разі якщо рішення про доцільність здійснення концесії приймає орган, який не буде концесідавцем, у такому рішенні має бути визначений концесідавець.

Заходи, передбачені цією частиною, мають бути виконані у строк, що не перевищує шість місяців з дати прийняття рішення про доцільність здійснення концесії.

3. Орган, що прийняв рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії, зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, та орган з державно-приватного партнерства.

4. З дня прийняття рішення про доцільність здійснення концесії балансоутримувач майна, що є об'єктом концесії, його уповноважені органи управління без згоди концесідавця не мають права щодо:

припинення зобов'язань третьої сторони, пов'язаних з об'єктом концесії, перед балансоутримувачем шляхом зарахування зустрічних вимог;

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження об'єкта концесії, зменшення його вартості (крім амортизаційних відрахувань) або зменшення його розміру, поділ/об'єднання, передача в оренду (суборенду) або на правах емфітевізису, суперфіцію земельної ділянки державної/комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

міни (обміну), іпотеки або застави майна, що є об'єктом концесії;

списання основних засобів, що є об'єктом концесії; безоплатної передачі та реалізації майна, що є об'єктом концесії, для погашення заборгованості;

передачі майна, що є об'єктом концесії, в оренду або продовження строку дії таких договорів;

внесення такого майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання; передачі такого майна в управлінні/спільну діяльність;

вчинення дій, що можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної/комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

прийняття рішень про припинення балансоутримувача шляхом реорганізації.

Якщо дії, передбачені цією частиною, вчиняються без попереднього погодження концесідавцем, такий правочин є недійсним.

Зазначені обмеження діють до завершення концесійного конкурсу та підписання концесійного договору або відміни чи визнання концесійного конкурсу таким, що не відбувся.

Відповідальність за збереження цілісності об'єкта концесії та за шкоду, завдану такому об'єкту, несе керівник балансоутримувача.

5. За потреби концесідавця може звернутися до Кабінету Міністрів України для прийняття рішення щодо координації дій центральних та/або місцевих органів виконавчої влади, які не є стороною концесійного договору, але від діяльності яких залежить ефективність підготовки та реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ ІІІ ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕСІОНЕРА

Стаття 6. Порядок визначення концесіонера

1. Концесідавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу, а у випадках, визначених цим Законом, — за результатами конкурентного діалогу або за результатами прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається у концесію.

2. При виборі концесіонера концесідавець повинен забезпечити дотримання принципів відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

3. Концесійний конкурс, конкурентний діалог, прямі переговори з орендарем державного майна, що передається у концесію, проводяться в порядку, визначеному цим Законом.

Визначення концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу або конкурентного діалогу може проводитися в ЕТС.

Порядок функціонування, випадки використання ЕТС для проведення концесійних конкурсів, порядок проведення концесійного конкурсу та конкурентного діалогу в ЕТС, розмір, порядок, строки сплати та повернення винагороди оператора електронного майданчика встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Умови проведення концесійного конкурсу визначаються концесідавцем у конкурсній документації.

Стаття 7. Конкурсна комісія

1. Для організації та проведення концесійного конкурсу утворюється конкурсна комісія, яка діє на підставі загального положення про конкурсну комісію з визначення концесіонера, що затверджується концесідавцем.

2. Конкурсна комісія утворюється концесідавцем протягом строку, передбаченого частиною другою статті 5 цього Закону для проведення заходів з підготовки до проведення концесійного конкурсу.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі не менше семи та не більше 25 осіб.

Кількість членів конкурсної комісії має бути непарною.

Конкурсна комісія працює у формі засідань. Засідання конкурсної комісії є повноважними за умови присутності двох третин загального складу комісії. Кожен член конкурсної комісії має один голос. Рішення конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів від загального складу комісії. Рішення конкурсної комісії оформлюються протоколами, що підписуються усіма членами комісії, присутніми на засіданні.

4. До складу конкурсної комісії обов'язково включаються:

що до об'єктів державної власності — представники концесідавця, органу з державно-приватного партнерства, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесідавця — представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності);

що до об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, — представники Ради міністрів Автономної Республіки Крим, республіканського органу виконавчої влади, уповноваженого управляти зазначеним майном Автономної Республіки Крим, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також Фонду державного майна Автономної Республіки Крим, Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим та Уповноваженого органу Автономної Республіки Крим із земельних питань, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності);

що до об'єктів комунальної власності — представники виконавчого органу концесідавця, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також за рішенням концесідавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності).

Якщо об'єктом концесії також виступає майно господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, до конкурсної комісії обов'язково включається представник такого господарського товариства.

5. Голова та секретар конкурсної комісії є представниками концесідавця.

За зверненням концесідавця кандидатури для включення до складу конкурсної комісії подаються відповідними органами протягом 10 календарних днів з дня надходження звернення.

6. До завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу, у тому числі строку для проведення прекваліфікації та конкурсу пропозицій;

розроблення та подання на затвердження концесідавцю конкурсної документації; реєстрація заявок претендентів на участь у попередньому відборі;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки та подання заявки на участь у попередньому відборі, конкурсної пропозиції, надання претендентам або учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Усі роз'яснення в обов'язковому порядку надсилаються всім претендентам або учасникам;

надання на затвердження концесідавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсній пропозиції;

розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників концесійного конкурсу;

ОРІЄНТИР № 41

визначення строків проведення концесійного конкурсу, у тому числі строку для проведення прекваліфікації та конкурсу пропозицій;
розроблення та подання на затвердження концесіодавцю конкурсної документації; забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки заявки на участь у попередньому відборі, конкурсної пропозиції, надання претендентам або учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Усі роз'яснення в обов'язковому порядку надсилаються всім претендентам або учасникам;

у разі проведення прекваліфікації — подання на затвердження концесіодавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій;

розгляд та перевірка документів переможця концесійного конкурсу;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

7. Незалежні експерти можуть залучатися концесіодавцем до роботи конкурсної комісії на підставі договору з правом дорадчого голосу.
Концесіодавець здійснює добір незалежних експертів на конкурсних засадах.
Порядок конкурсного відбору незалежних експертів встановлюється органом державно-приватного партнерства на конкурсних засадах відповідно до чинного законодавства.

Незалежними експертами не можуть бути: громадяни держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з такими громадянами;

засновники, учасники юридичних осіб, які подали заявку на участь у концесійному конкурсі або залучені як радники, або особи, пов'язані з ними відносинами контролю, а також особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з такими юридичними особами.

Оплата послуг незалежного експерта здійснюється за рахунок коштів реєстраційного внеску, сплаченого відповідно до частини п'ятої статті 13 цього Закону.

8. Члени конкурсної комісії повинні мати досвід з питань державно-приватного партнерства або управління державним або комунальним майном або у сфері, в якій реалізується проект, що здійснюється на умовах концесії, або володіти спеціальними знаннями у відповідній галузі.

9. Конкурсна комісія зобов'язана розробити або забезпечити розроблення радниками конкурсної документації та подати її на затвердження концесіодавцю у строк, визначений концесіодавцем, але не пізніше ніж через 180 календарних днів з дня затвердження складу конкурсної комісії. За рішенням концесіодавця зазначений строк може бути продовжений, але не більше ніж на 180 календарних днів.

Стаття 8. Конкурсна документація

1. Концесіодавець затверджує конкурсну документацію, підготовлену конкурсною комісією, протягом 10 календарних днів з дня подання документації конкурсною комісією.

2. Конкурсна документація складається з: умов проведення концесійного конкурсу; інструкції для претендентів; інструкції для учасників; проекту концесійного договору; інших документів за рішенням концесіодавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації до конкурсної документації не включається інструкція для претендентів.

3. Концесіодавець може внести надані конкурсною комісією зміни до конкурсної документації не пізніше ніж за 45 днів до дати закінчення строку для подання конкурсних пропозицій. Зміни до конкурсної документації публікуються на офіційному веб-сайті концесіодавця. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС зміни до конкурсної документації публікуються в ЕТС.

4. В умовах проведення концесійного конкурсу обов'язково зазначаються: опис об'єкта концесії; строк проведення концесійного конкурсу; загальний опис критеріїв відбору претендентів або вимог до переможця (у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації); визначення істотних умов концесійного договору, зокрема визначення переліку робіт та послуг, що повинні надаватися концесіонером, визначення прогнозованих джерел доходу концесіонера; розмір реєстраційного внеску, що підлягає сплаті претендентом; граничний обсяг та форма державної підтримки (якщо така підтримка передбачена);

вимоги до розміру та форми забезпечення конкурсної пропозиції (за наявності); утворення юридичної особи — резидента України для укладення концесійного договору у разі, якщо переможцем конкурсу буде визначено нерезидента або об'єднання юридичних осіб, учасниками якого є нерезиденти;

інші умови за рішенням концесіодавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації в умовах проведення концесійного конкурсу загальний опис критеріїв відбору претендентів не зазначається.

Умовами проведення концесійного конкурсу можуть бути передбачені обов'язки концесіонера щодо:

працевлаштування в рамках виконання концесійного договору певної кількості працівників балансоутримувача або інші соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (за наявності);

внесення одноразового фіксованого платежу на користь концесіодавця, балансоутримувача, міжнародної фінансової організації відповідно до статті 34 цього Закону; фінансування будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язу, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктом концесії, але необхідні для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, та умови повернення таких інвестицій;

інші зобов'язання за рішенням концесіодавця.

5. У разі включення до умов концесійного конкурсу обов'язків концесіонера, визначених частиною четвертою цієї статті, вони мають бути обгрунтовані у пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та міститися у висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 9. Рішення про проведення концесійного конкурсу

1. Рішення про проведення концесійного конкурсу приймається концесіодавцем не пізніше ніж через 30 календарних днів після затвердження конкурсної документації.

Стаття 10. Етапи концесійного конкурсу

1. Концесійний конкурс складається з таких етапів:

1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);

2) подання конкурсних пропозицій учасниками;

3) оцінка конкурсних пропозицій і визначення учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;

4) укладення договору концесії.

При проведенні концесійного конкурсу в ЕТС у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, концесійний конкурс може проводитися без попереднього відбору претендентів (прекваліфікації). У такому разі проводяться розгляд та перевірка документів переможця концесійного конкурсу.

Стаття 11. Оголошення про проведення концесійного конкурсу

1. Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесіодавцем українською мовою в газеті «Урядовий кур'єр» або «Голос України» чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або органу влади Автономної Республіки Крим та на офіційному веб-сайті концесіодавця українською та англійською мовами не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

При проведенні концесійного конкурсу в ЕТС оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесіодавцем в ЕТС не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

В оголошенні про проведення концесійного конкурсу зазначаються:

умови проведення концесійного конкурсу;

строк подання заявок до участі в попередньому відборі, який визначається концесіодавцем, не може бути меншим за 60 і більшим за 90 календарних днів з дати публікації оголошення про проведення концесійного конкурсу;

інша інформація за рішенням концесіодавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації строк подання заявок до участі в попередньому відборі в оголошенні про проведення концесійного конкурсу не зазначається.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС оголошення про проведення концесійного конкурсу має містити конкурсну документацію. Додаткові вимоги до оголошення про проведення концесійного конкурсу в ЕТС визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Оголошення про проведення концесійного конкурсу розміщується одночасно з інструкцією для претендентів на офіційному веб-сайті концесіодавця.

3. Юридична особа, зацікавлена в участі у концесійному конкурсі, або уповноважена нею особа має право не пізніш як за 10 днів до закінчення строку подання заявки на участь у попередньому відборі/конкурсній пропозиції звернутися до концесіодавця за роз'ясненням щодо конкурсної документації та/або з вимогою про усунення порушень під час проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу. Усі звернення за роз'ясненням та щодо усунення порушень оприлюднюються на офіційному веб-сайті концесіодавця без ідентифікації ініціатора звернення. Концесіодавець протягом семи робочих днів з дня оприлюднення звернення повинен надати роз'яснення та оприлюднити його на своєму офіційному веб-сайті.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС юридична особа має право звернутися до концесіодавця за роз'ясненням щодо конкурсної документації та/або з вимогою про усунення порушення під час проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу через ЕТС на етапі подання конкурсних пропозицій або заявок до участі у попередньому відборі.

Усі звернення за роз'ясненням та про усунення порушень, а також роз'яснення концесіодавця на такі звернення оприлюднюються в ЕТС без ідентифікації ініціатора звернення.

4. Концесіодавець має право з власної ініціативи та/або ініціативи конкурсної комісії або за результатами розгляду звернень внести зміни до конкурсної документації. У такому разі строк для подання заявок на участь у попередньому відборі та конкурсних пропозицій подовжується концесіодавцем таким чином, щоб з моменту внесення змін до конкурсної документації до закінчення кінцевого строку подання заявок на участь у попередньому відборі та конкурсних пропозицій залишалось не менше 45 календарних днів.

Зміни, що вносяться концесіодавцем до конкурсної документації, розміщуються та відображаються на офіційному веб-сайті концесіодавця у вигляді нової редакції конкурсної документації додатково до початкової редакції конкурсної документації. Концесіодавець разом із змінами до конкурсної документації в окремому документі оприлюднює перелік змін, що вносяться.

Зміни, що вносяться до конкурсної документації, не можуть суперечити висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії і повинні відповідати принципам відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС зміни, що вносяться концесіодавцем до конкурсної документації, розміщуються в ЕТС.

Стаття 12. Попередній відбір претендентів (прекваліфікація)

1. Процедура попереднього відбору претендентів проводиться концесіодавцем з метою виявлення потенційних учасників, які мають належний рівень компетенцій та фінансової спроможності для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

2. Інструкція для претендентів повинна містити інформацію про:

1) вимоги до претендентів для допущення їх до участі в конкурсній пропозиції, перелік документів, необхідних для подання конкурсній комісії, та порядок їх подання;

2) вимоги до оформлення та змісту заявок на участь у попередньому відборі;

3) порядок подання заявок на участь у попередньому відборі та їх реєстрації;

4) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;

5) внесення змін до заявки на участь у попередньому відборі та порядок її відкликання;

6) порядок розгляду заявок на участь у попередньому відборі та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурсній пропозиції;

7) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок на участь у попередньому відборі;

8) критерії попереднього відбору;

9) розмір реєстраційного внеску;

10) розмір та порядок внесення одноразового фіксованого платежу, якщо такий платіж передбачається умовами конкурсу;

11) інші відомості за рішенням концесіодавця.

3. Для участі у попередньому відборі претендент має відповідати щонайменше трьом з таких критеріїв:

1) наявність обладнання та матеріально-технічної бази для виконання проектних, будівельних та експлуатаційних робіт і матеріально-технічного обслуговування;

2) наявність та відповідний рівень професійної і технічної кваліфікації працівників;

3) наявність документально підтвердженого досвіду виконання аналогічних за предметом договорів;

4) наявність ресурсів для забезпечення фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, або досвіду гарантованого залучення фінансування для реалізації подібних проектів;

5) інші критерії за рішенням конкурсної комісії.

Для цілей підтвердження відповідності претендентів критеріям попереднього відбору підтвердні документи можуть подаватися як щодо самого претендента, так і щодо осіб, пов'язаних з претендентом відносинами контролю.

4. Не допускаються до участі в конкурсній пропозиції претенденти, які:

1) на дату подання заявки визнані банкрутом або щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

2) перебувають у стадії ліквідації або реорганізації;

3) контролюються один одним, перебувають під спільним контролем або є пов'язаними особами (у разі подання заявки окремо кожним претендентом);

4) не надали повної інформації про осіб, які здійснюють безпосередній або опосередкований контроль над ними, включаючи кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

5) є юридичними особами, власниками 10 відсотків і більше акцій (часток) та/або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є резидент держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, чи держава, визнана Верховною Радою України державою-агресором;

6) є особами, зареєстрованими в офшорній зоні, або особами, акції (частки) яких у сукупності більш як на 50 відсотків належать прямо або опосередковано таким особам (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України), чи зареєстрованими в країнах, включених Групою з розробки фінансових заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (FATF) до переліку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;

7) є особами, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені цією частиною, або є пов'язаними особами таких осіб;

8) є юридичними особами чи пов'язаними з ними особами, зареєстрованими у державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або щодо яких застосовано санкції відповідно до законодавства України або міжнародного права;

9) є державними підприємствами, установами, організаціями, власником яких є держава Україна, чи комунальними підприємствами, установами, організаціями;

10) є радниками, залученими для підготовки проекту, який здійснюється на умовах концесії;

11) є особами, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, які прямо чи опосередковано пов'язані відносинами контролю з оператором електронного майданчика, через який проводиться концесійний конкурс, конкурентний діалог або публікація документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію;

12) є особами, консультанти яких (фізичні, юридичні особи, які надають претенденту юридичні, фінансові чи інші консультативні послуги) прямо чи опосередковано пов'язані відносинами контролю з оператором електронного майданчика, через який проводиться концесійний конкурс, конкурентний діалог або публікація документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію.

5. Рішення концесіодавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції приймається протягом 14 календарних днів з дня закінчення строку подання заявок на участь у попередньому відборі.

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС заявки на участь у попередньому відборі з підтвердними документами подаються через ЕТС.

У такому разі рішення концесіодавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції завантажуються в ЕТС не пізніше наступного робочого дня після прийняття такого рішення. Рішення концесіодавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції не можуть бути опубліковані до завершення концесійного конкурсу.

Стаття 13. Результати попереднього відбору

1. Концесіодавець повинен у письмовій формі проінформувати претендента про результати попереднього відбору протягом п'яти календарних днів з дня затвердження висновку щодо його допущення/недопущення до участі у конкурсній пропозиції.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС концесіодавець інформує кожного претендента про результати його попереднього відбору через ЕТС не пізніше наступного робочого дня після затвердження висновку щодо його допущення/недопущення до участі у конкурсній пропозиції.

2. У разі недопущення претендента до участі у конкурсній пропозиції у повідомленні, передбаченому частиною першою цієї статті, мають бути зазначені причини такої відмови.

Не можуть бути підставою для недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції формальні (несуттєві) помилки в оформленні заявки на участь у попередньому відборі або в документах та інформації, що подаються разом із такою заявкою, які не впливають на зміст заявки або документів та інформації, зокрема технічні помилки та описки.

3. Претендентам, допущеним до участі у конкурсній пропозиції, одночасно з повідомленням про допущення надається:

проект договору про конфіденційність наданої інформації;

інформація про розмір та порядок сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

4. Претендент протягом п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення про допущення до участі у конкурсній пропозиції зобов'язаний надати концесіодавцю документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та підписаний договір про конфіденційність наданої інформації.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС претендент зобов'язаний завантажити в ЕТС документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та копію підписаного договору про конфіденційність наданої інформації.

5. Реєстраційний внесок сплачується претендентом у розмірі, що визначається концесіодавцем з урахуванням вартості проекту, що здійснюється на умовах концесії, та не може перевищувати 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня року, в якому опубліковане оголошення про проведення концесійного конкурсу.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС кошти, що надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються, в тому числі, для виплати винагороди оператору електронного майданчика.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС реєстраційний внесок сплачується на рахунок оператора електронного майданчика, який перераховує відповідні кошти, за вирахуванням винагороди оператора електронного майданчика, до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету чи на рахунок концесіодавця. Порядок розподілу реєстраційного внеску, розміри, строки його внесення і перерахування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Кошти, що надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються виключно для покриття витрат, пов'язаних з організацією та проведенням концесійного конкурсу, а також із залученням до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

Реєстраційний внесок сплачується до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету або на рахунок концесіодавця.

6. Після виконання претендентами вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, конкурсна комісія наступного робочого дня реєструє учасників концесійного конкурсу та протягом трьох робочих днів направляє учасникам запрошення для участі в конкурсній пропозиції.

Запрошення має містити інформацію про:

1) порядок одержання інструкції для учасників;

2) проект концесійного договору;

3) інші документи, що є частиною конкурсної документації;

4) порядок доступу до віртуальної кімнати даних (у разі її створення).

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації юридична особа (резидент та/або нерезидент), об'єднання юридичних осіб, підприємств (резидентів та/або нерезидентів) для виконання юридичного статусу учасника надає оператору електронного майданчика документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та підписаний договір про конфіденційність наданої інформації. Після надання оператору електронного майданчика зазначених документів така особа отримує через ЕТС підтвердження набуття нею статусу учасника та запрошення для участі в конкурсній пропозиції.

Стаття 14. Конкурс пропозицій

1. Порядок подання конкурсних пропозицій визначається інструкцією для учасників.

Інструкція для учасників повинна містити:

вимоги до оформлення конкурсної пропозиції;

строк подання конкурсної пропозиції;

строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними; критерії та методику оцінки конкурсної пропозиції, питому вагу кожного з критеріїв оцінки конкурсної пропозиції;

вимоги до переможця концесійного конкурсу, які встановлюються з урахуванням частин третьої та четвертої статті 12 цього Закону (у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації);

розмір, форму, строк дії забезпечення конкурсної пропозиції та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику (за наявності забезпечення конкурсної пропозиції);

розмір, форму та строк надання забезпечення виконання концесійного договору (за потреби);

показники результативності проекту, що здійснюється на умовах концесії. Показники результативності не повинні містити посилання на конкретну торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип, джерело походження чи виробника. Якщо таке посилання є необхідним, воно має бути обгрунтовано, а специфікація повинна містити слова «або еквівалент»;

соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (за наявності); іншу інформацію за рішенням концесіодавця.

2. Конкурсна пропозиція складається з двох частин — технічної та фінансово-економічної.

3. Строк подання конкурсних пропозицій встановлюється конкурсною комісією та повинен становити не менше 60 днів з дня отримання запрошення для участі в конкурсній пропозиції, а в разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації — не менше 60 днів з дня опублікування оголошення про проведення концесійного конкурсу. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюється відповідно до положень інструкції для учасників.

4. У будь-який час до закінчення строку подання конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

5. У разі якщо конкурсну пропозицію подав лише один учасник, концесійний договір може бути укладений з цим учасником шляхом проведення переговорів з урахуванням положень частини четвертої статті 17 цього Закону.

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, подання та оприлюднення конкурсних пропозицій здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Забезпечення конкурсної пропозиції

1. За рішенням концесіодавця від учасників концесійного конкурсу може вимагатися забезпечення конкурсної пропозиції.

Забезпечення конкурсної пропозиції надається у формі гарантії чи в іншій формі відповідно до умов концесійного конкурсу.

У разі прийняття концесіодавцем такого рішення в інструкції для учасників зазначаються розмір, форма, строк дії такого забезпечення та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику. У такому разі учасник під час подання конкурсної пропозиції одночасно надає забезпечення конкурсній пропозиції.

2. Розмір забезпечення конкурсної пропозиції не може перевищувати 1 відсоток очікуваного обсягу капітальних інвестицій проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Забезпечення конкурсної пропозиції реалізується:

у разі відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як слив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

у разі невідписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, концесійного договору (крім випадків форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили), що засвідчені відповідно до чинного законодавства України);

у разі ненадання переможцем концесійного конкурсу забезпечення виконання концесійного договору після отримання запрошення до укладення концесійного договору, якщо надання такого забезпечення передбачено інструкцією для учасників;

в інших випадках, визначених інструкцією для учасників.

4. Кошти, що надійшли у результаті реалізації забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якого вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до державного бюджету або до відповідного місцевого бюджету.

5. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації вимога щодо забезпечення конкурсної пропозиції є обов'язковою.

Стаття 16. Оцінка конкурсних пропозицій

1. Оцінка конкурсних пропозицій здійснюється в два етапи.

ОРІЄНТИР № 41

5. У разі визначення критерію оцінки, що пов'язаний з показником чистої поточної вартості (NPV), в інструкції для учасників встановлюються чіткі вимоги до розрахунку показника середньозваженої вартості капіталу (WACC).

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, порядок проведення оцінки конкурсних пропозицій встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням положень цієї статті.

Стаття 17. Визначення переможця концесійного конкурсу та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору

1. Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку для подання конкурсних пропозицій за результатами розгляду та оцінки всіх конкурсних пропозицій готує висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, в якому зазначаються результати оцінки всіх конкурсних пропозицій та визначається конкурсна пропозиція, що отримала найвищу оцінку. Висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії оформлюється протоколом конкурсної комісії, який публікується на офіційному веб-сайті концесіодавця наступного робочого дня після його затвердження концесіодавцем.

2. Концесіодавець затверджує протокол конкурсної комісії протягом п'яти робочих днів після його подання конкурсною комісією.

3. Протягом трьох робочих днів з дати затвердження протоколу конкурсної комісії, зазначеного в частині першій цієї статті, концесіодавець запрошує учасника, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, до укладання концесійного договору.

4. Під час укладання концесійного договору з учасником, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, забороняється змінювати істотні умови концесійного договору, а також положення, що відображають зміст конкурсної пропозиції переможця.

Положення цієї частини поширюються і на запрошення до укладання концесійного договору наступного дня за результатом учасника у випадку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті.

5. Якщо протягом більш як 90 календарних днів з дня отримання запрошення до укладання концесійного договору учасник, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, не підписав концесійний договір, концесіодавець повідомляє такого учасника про припинення переговорів та запрошує до укладання концесійного договору наступного дня за результатом учасника. За рішенням концесіодавця такий строк може бути продовжений у разі реалізації інноваційних проєктів, великих комплексних інфраструктурних проєктів за письмовою згодою сторін, але загальний строк переговорів не може перевищувати 180 календарних днів.

Переговори з наступним за результатом учасником концесійного конкурсу щодо умов концесійного договору тривають не більше 90 календарних днів з дня прийняття рішення про припинення переговорів з учасником концесійного конкурсу, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку. За рішенням концесіодавця такий строк може бути продовжений у разі реалізації інноваційних проєктів, великих комплексних інфраструктурних проєктів за письмовою згодою сторін, але загальний строк переговорів не може перевищувати 180 календарних днів.

Якщо сторонами знову (вдруге) не досягнуто згоди щодо неістотних умов концесійного договору, конкурс визнається таким, що не відбувся.

У такому разі концесіодавець може прийняти рішення про проведення повторного концесійного конкурсу у порядку, встановленому розділом III цього Закону.

Рішення про проведення повторного концесійного конкурсу приймається не пізніше 60 календарних днів з дати визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Повторний концесійний конкурс проводиться у порядку, передбаченому розділом III цього Закону.

6. Концесіодавець не може поновлювати переговори з тим учасником концесійного конкурсу, переговори з яким були припинені.

У разі якого конкурсу або конкурентний діалог проводиться за результатами розгляду пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, що подана юридичною особою (резидентом та/або нерезидентом) або об'єднанням юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів), ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії може бути визнаний переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція отримала найвищу оцінку або якщо він погодиться укласти концесійний договір на умовах конкурсної пропозиції, яка отримала найвищу оцінку.

Якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, переможець конкурсу зобов'язаний компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

7. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації переможцем концесійного конкурсу не можуть бути особи, передбачені частиною четвертою статті 12 цього Закону. Концесійний договір не укладається з переможцем конкурсу, який не відповідає вимогам до переможця концесійного конкурсу, що визначені в інструкції для учасників.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, порядок визначення переможця концесійного конкурсу, укладання та публікації концесійного договору встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Конкурентний діалог

1. Конкурентний діалог є різновидом концесійного конкурсу та може бути застосований у випадку, якщо концесіодавець не може чітко визначити технічні, якісні характеристики проєкту, що здійснюється на умовах концесії, або якщо невідомо, які можуть запропонувати потенційні учасники конкурсу технічні, фінансові та юридичні рішення і для прийняття оптимального рішення необхідно провести переговори з учасниками (у разі реалізації інноваційних проєктів, великих комплексних інфраструктурних проєктів тощо).

До проведення конкурентного діалогу застосовуються положення цього розділу щодо проведення концесійного конкурсу з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

Конкурентний діалог складається з таких етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання учасниками пропозицій щодо технічних та якісних характеристик проєкту, що здійснюється на умовах концесії;
- 3) проведення конкурсною комісією переговорів з кожним учасником;
- 4) розроблення конкурсною комісією умов концесійного конкурсу, інструкції для учасників та проєкту концесійного договору;
- 5) запрошення учасників до участі у конкурсній пропозиції;
- 6) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 7) переговори з учасником, який запропонував найкращі умови здійснення концесії.

2. Оголошення про проведення конкурентного діалогу публікується в порядку, передбаченому частиною першою статті 11 цього Закону, та повинно містити інструкцію для претендентів, в якій також наводиться опис робіт, які необхідно виконати, та/або послуг, що мають бути надані в рамках реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Учасники, які пройшли попередній відбір відповідно до положень статті 12 та частин першої-п'ятої статті 13 цього Закону, повинні подати свої пропозиції щодо технічних та якісних характеристик проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

Строк подання учасниками пропозицій не може бути меншим ніж 60 календарних днів з дня публікації оголошення про проведення конкурентного діалогу.

Конкурсна комісія проводить переговори з кожним учасником окремо, а також додатково можуть проводитися спільні зустрічі з усіма учасниками для обговорення поданих пропозицій. Під час переговорів можуть обговорюватися всі аспекти проєкту, що здійснюється на умовах концесії. Конкурсна комісія під час переговорів не має права застосовувати дискримінаційний підхід до різних учасників, зокрема розголошувати конфіденційну інформацію, отриману від учасників під час проведення таких переговорів.

До проведення переговорів конкурсною комісією можуть залучатися радники. Усі переговори з учасниками фіксуються шляхом складання протоколу.

Метою проведення переговорів є визначення основних параметрів проєкту, що здійснюється на умовах концесії. Після завершення переговорів конкурсна комісія протягом 90 календарних днів готує та подає на затвердження концесіодавцю умови концесійного конкурсу, інструкцію для учасників та проєкт концесійного договору, а також інші документи, необхідні для проведення конкурсу пропозицій, запрошення взяти участь у конкурсній пропозиції.

4. Строк подання конкурсних пропозицій становить не менше 90 календарних днів з дня отримання запрошення на участь у конкурсній пропозиції. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до інструкції для учасників з урахуванням положень статті 16 цього Закону.

5. У будь-який час до закінчення строку подання конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

Визначення переможця та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору відбуваються з урахуванням положень статті 17 цього Закону.

6. Особливості проведення конкурентного діалогу у разі його проведення в ЕТС визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Відміна концесійного конкурсу, конкурентного діалогу або визнання їх такими, що не відбулися

1. Концесіодавець відміняє концесійний конкурс або конкурентний діалог у разі: відсутності подальшої потреби в реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

відхилення всіх конкурсних пропозицій згідно з цим Законом.

2. Концесійний конкурс або конкурентний діалог може бути визнаний таким, що не відбувся, у разі:

1) якщо учасниками не подано жодної конкурсної пропозиції;

2) відкликання єдиної конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

3) визнання результатів концесійного конкурсу загалом чи його окремого етапу недійсним у судовому порядку;

4) повторного недосягнення сторонами згоди щодо неістотних умов концесійного договору протягом строку, встановленого частиною п'ятою статті 17 цього Закону.

3. У разі настання обставин, передбачених частинами першою, другою цієї статті, концесіодавець приймає рішення про визнання концесійного конкурсу або конкурентного діалогу таким, що не відбувся, або про відміну концесійного конкурсу або конкурентного діалогу.

4. Концесіодавець не несе жодної матеріальної відповідальності за шкоду, завдану претендентам та/або учасникам конкурсу у зв'язку з відміною конкурсу, конкурентного діалогу або із визнанням їх такими, що не відбулися.

Стаття 20. Оскарження

1. Спори, що виникають у зв'язку з концесійним конкурсом, конкурентним діалогом, вирішуються в судовому порядку.

2. Суб'єктом оскарження можуть бути виключно претенденти та/або учасники концесійного конкурсу, конкурентного діалогу.

Стаття 21. Укладання концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна

1. Концесійний договір може бути укладений шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна за умови, якщо:

1) договір оренди укладено до набрання чинності цим Законом;

2) орендар має намір реалізувати інвестиційний проєкт на умовах концесії з використанням орендованого майна, що потребує внесення додаткових інвестицій;

3) орендар належним чином виконував свої обов'язки за договором оренди та не допускав істотного порушення своїх зобов'язань. На момент звернення орендаря з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендодавець не має претензій щодо істотного порушення орендарем своїх зобов'язань за договором оренди. Відсутність претензій орендодавця підтверджується актом перевірки виконання умов договору оренди, який підписує представник орендодавця. Порядок проведення такої перевірки встановлюється Фондом державного майна України та включає проведення інвентаризації орендованого майна;

4) строк концесійного договору не перевищує строк, який на день укладання концесійного договору залишився до терміну закінчення дії договору оренди нерухомого майна та становить не менше п'яти і не більше 50 років. У разі якщо орендарем укладено декілька договорів оренди майна і він має намір реалізувати інвестиційний проєкт на умовах концесії з використанням майна, що є об'єктом оренди за декількома договорами оренди (у тому числі договорами оренди рухомого майна), тоді береться до уваги термін закінчення дії того договору оренди нерухомого майна, який спливає першим;

5) орендар відповідає вимогам до претендента, передбаченим пунктами 1, 2, 4—9 частини четвертої статті 12 цього Закону, а також іншим вимогам, встановленим цим Законом до орендаря (далі — вимоги до орендаря);

6) укладення та виконання концесійного договору не призводить до зменшення обсягу інвестиційних зобов'язань, передбачених договором оренди (за наявності в договорі оренди інвестиційних зобов'язань у відповідних обсягах).

2. Орендар, який має намір реалізувати інвестиційний проєкт у формі концесії з використанням орендованого майна, звертається з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії до концесіодавця у порядку, передбаченому цим Законом.

3. У процесі підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендар звертається до концесіодавця з проханням розглянути концептуальну записку та надати рекомендації щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

4. У разі надання концесіодавцем рекомендацій щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування він одночасно звертається до орендодавця щодо необхідності здійснення перевірки виконання умов договору (договорів) оренди та надання акта перевірки виконання умов договору оренди.

Така перевірка проводиться у строк, що не перевищує 60 календарних днів з дня звернення концесіодавця.

Ненадання орендодавцем акта перевірки виконання умов договору оренди на день спливу зазначеного строку або відсутність в акті перевірки виконання умов договору оренди істотних порушень зобов'язань за договором оренди, вчинених орендарем, свідчить про відсутність претензій орендодавця в частині виконання умов договору оренди. До акта перевірки виконання умов договору оренди долучаються результати проведені в рамках перевірки інвентаризації. Акт перевірки виконання умов договору оренди надається також орендарю. Дані інвентаризації використовуються орендарем для підготовки техніко-економічного обґрунтування та є підставою для визначення об'єкта концесії. У разі ненадання акта перевірки виконання умов договору оренди проведення інвентаризації забезпечується концесіодавцем. Інвентаризація майна, що входить до складу об'єкта оренди, здійснюється з урахуванням того, що будь-які невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені за згодою або без згоди орендодавця за рахунок орендаря, у тому числі нові речі, створені в результаті таких поліпшень, а також нові об'єкти, збудовані орендарем, у тому числі на місці демонтованого, знесеного, списаного орендованого майна (далі — невід'ємні поліпшення), є державною власністю за умови передачі таких поліпшень, нових речей, об'єктів у концесію за концесійним договором. Вартість зазначених невід'ємних поліпшень, нових речей, об'єктів, збудованих орендарем, не враховується при визначенні розміру концесійного платежу.

5. Разом з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендар подає концесіодавцю такі документи:

1) копію договору (договорів) оренди з усіма додатками, змінами та доповненнями;

2) документи та/або інформацію, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до претендента, визначеним пунктами 1, 2, 4—9 частини четвертої статті 12 цього Закону;

3) документи, що підтверджують можливість забезпечення фінансування проєкту, який планується реалізувати на умовах концесії, та/або наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проєктів (наявність досвіду може бути підтверджено за рахунок осіб, пов'язаних з орендарем відносинами контролю);

4) проєкт концесійного договору.

6. Концесіодавець за результатами розгляду документів, визначених частиною п'ятою цієї статті, а також акта перевірки виконання умов договору оренди розпочинає процедуру проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з дня отримання пропозиції. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства не проводиться у разі неподання орендарем документів та/або інформації, передбачених частиною п'ятою цієї статті, або якщо надані документи та інформація не підтверджують відповідність вимогам до орендаря, а також в інших випадках, передбачених законодавством. У разі неподання орендодавцем акта перевірки виконання умов договору оренди у строк, встановлений частиною четвертою цієї статті, концесіодавець розпочинає процедуру проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства без такого акта.

Концесіодавець повідомляє орендаря про проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства або про відмову у здійсненні такого аналізу у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться у порядку, передбаченому цим Законом.

7. Якщо за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства надано висновок про доцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, концесіодавець у п'ятнадцятиденний строк з дня погодження висновку органом з державно-приватного партнерства подає його разом з проєктом рішення про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів на розгляд Кабінету Міністрів України.

Рішення про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів має передбачати заходи щодо підготовки істотних умов концесійного договору та може передбачати інші заходи, визначені частиною третьою статті 5 цього Закону.

8. Рішення Кабінету Міністрів України про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів є підставою для проведення прямих переговорів.

9. Договір оренди вважається припиненим з моменту укладення концесійного договору. Припинення договору оренди не тягне за собою необхідності передачі майна, що є об'єктом оренди, орендодавцю. У разі якщо об'єктом концесії відповідно до концесійного договору стає лише частина об'єктів, які орендуються концесіонером, всі правові наслідки, передбачені цією частиною щодо припинення договору оренди, застосовуються в частині тих об'єктів, які є об'єктом концесії, а в частині решти об'єктів оренди, які не є об'єктом концесії, договір оренди продовжує зберігати чинність.

У разі припинення договору оренди з підстав, передбачених цією частиною, невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені орендарем за погодженням з орендодавцем, компенсації не підлягають.

Стаття 22. Особливості участі тимчасових об'єднань юридичних осіб

1. Тимчасові об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) можуть брати участь у концесійному конкурсній/конкурентному діалозі та прямих переговорах на підставі договору про партнерство (співпрацю), укладеного між ними.

2. Для цілей підтвердження відповідності тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) критеріям попереднього відбору інформація подається і щодо об'єднання юридичних осіб загалом, і щодо окремих його членів чи осіб, пов'язаних з ними відносинами контролю.

3. Склад тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) може бути змінено до моменту подання конкурсної пропозиції. Після завершен-

ня попереднього відбору склад тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) може бути змінено за згодою концесіодавця, таке об'єднання має повторно отримати висновок щодо допущення до участі у конкурсній пропозиції.

4. У разі якщо конкурсна пропозиція тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) отримала найвищу оцінку, всі члени об'єднання зобов'язані протягом 90 календарних днів з дня отримання запрошення, передбаченою частиною третьою статті 17 цього Закону, створити спеціальну юридичну особу для цілей реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, яка буде діяти як концесіонер.

5. Концесіодавець може передбачити в конкурсній документації обмеження щодо участі (прямо або опосередковано) учасників тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) в інших тимчасових об'єднаннях, які беруть участь в одному й тому самому концесійному конкурсі.

Стаття 23. Залучення радників

1. Концесіодавець та/або державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук для виконання завдань, визначених частиною третьою цієї статті, можуть залучати радників.

Залучення радника є обов'язковим, якщо вартість майна, що є об'єктом концесії, перевищує 250 мільйонів гривень, що підтверджується даними фінансової звітності за останній звітний рік або результатами оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та оціночну діяльність, а також якщо очікувана вартість новоствореного (новозбудованого) об'єкта концесії перевищує 250 мільйонів гривень.

2. Радники залучаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Конкурсний відбір радників здійснюється з дотриманням принципів конкурентності, рівноправності, загальної доступності, гласності, прозорості та незалежності.

Критерії добору радників, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема:

наявність документально підтвердженого досвіду радника у виконанні аналогічних за предметом договорів;

наявність та відповідний рівень професійної і технічної кваліфікації працівників радника;

запропоновані радником підходи до підготовки проєкту, що здійснюється на умовах концесії, та стратегії роботи з потенційними інвесторами;

запропоновані радником строки підготовки проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

розмір винагороди радника;

наявність представництва в Україні або залучення інших радників-резидентів (для нерезидентів).

3. До основних завдань радників можуть належати:

збір інформації та аналіз економічних, технічних і фінансових показників об'єкта концесії;

підготовка пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічне обґрунтування проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

підготовка фінансової моделі проєкту, що здійснюється на умовах концесії;

систематизація документів та підготовка віртуальної кімнати даних;

проведення або забезпечення проведення аналізу, у тому числі юридичного, фінансового, податкового, операційного/технічного;

надання послуг з фінансового аудиту, незалежної оцінки об'єкта концесії, екологічного аудиту або організації надання відповідних послуг третіми особами;

визначення інвестиційної привабливості об'єкта концесії та можливих шляхів її підвищення;

здійснення заходів щодо пошуку потенційних інвесторів;

підготовка проєкту конкурсної документації;

виконання інших завдань, пов'язаних із підготовкою проєкту, що здійснюється на умовах концесії, організацією та проведенням концесійного конкурсу.

4. Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національній академії наук України, національним галузевим академіям наук, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

Договір про надання послуг радника може бути двостороннім або багатостороннім. Під час укладення багатостороннього договору, крім концесіодавця, стороною договору може виступати юридична особа-платник, якщо оплату послуг радника здійснює інша особа, ніж концесіодавець.

У такому разі замовником у розумінні Закону України «Про публічні закупівлі» виступатиме юридична особа-платник.

Оплата послуг радників здійснюється шляхом виплати раднику частини винагороди у фіксованому розмірі, передбаченому договором про надання послуг радника, за умови повного виконання радником умов такого договору, та змінної частини винагороди, що вилучається за умови укладення концесійного договору, — у розмірі, встановленому у відсотковому відношенні до обсягу інвестицій концесіонера або платежів концесіонера, що визначається в договорі про надання послуг радника. Визначення фіксованого розміру винагороди та змінної частини винагороди, що підлягає виплаті раднику, здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

5. Для цілей, визначених частиною третьою цієї статті, концесіодавцем або за його дорученням державним, комунальним підприємством, установою, організацією, господарським товариством, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національній академії наук України, національними галузевими академіями наук можуть залучатися міжнародні фінансові організації.

Концесіодавець, державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національна академія наук України, національна галузева академія наук може укласти з міжнародною фінансовою організацією цивільно-правовий договір, яким регулюються питання взаємодії сторін у процесі підготовки та структурування проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

Положення такого договору, зокрема, можуть містити:

- зобов'язання концесіодавця щодо проведення концесійного конкурсу відповідно до положень законодавства України та міжнародних стандартів (у тому числі стандартів та правил міжнародної фінансової організації) у разі прийняття рішення про доцільність здійснення концесії у порядку, передбаченому цим Законом;
- зобов'язання щодо повної або часткової компенсації витрат міжнародної фінансової організації, пов'язаних із залученням радників, за рахунок концесіонера та/або коштів державного, місцевого бюджетів, коштів державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національній академії наук, національним галузевим академіям наук у випадках та порядку, встановлених таким договором;
- положення про компенсацію витрат міжнародної фінансової організації у разі відмови концесіодавця від проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу;
- зобов'язання міжнародної фінансової організації щодо добору радника.

Підписання договору з міжнародною фінансовою організацією здійснюється шляхом проведення переговорів без застосування процедур, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі».

6. Особи, залучені як радники, не можуть залучатися як незалежні експерти до роботи конкурсної комісії у рамках одного й того самого

ОРІЄНТИР № 41

У разі якщо конкурсний конкурс проводиться не в ЕТС, конкурсodawець протягом п'яти робочих днів після укладення конкурснийого договору публікує в ЕТС конкурсну документацію, зміни, що вносилися конкурсodawецьм до конкурсної документації, заявки претендентів для участі в попередньому відборі, рішення та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції, оголошення про проведення конкурснийого конкурсу, конкурсні пропозиції, протокол засідання конкурсної комісії, укладений конкурсний договір, звернення за роз'ясненням та щодо усунення порушень у процесі проведення конкурсу (крім документів, визначених Кабінетом Міністрів України).

4. Для виконання конкурснийого договору можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи прямий договір.

Стаття 25. Сторони конкурснийого договору

1. Сторонами конкурснийого договору є конкурсционер та конкурсodawець.

2. Конкурсodawецьм одночасно можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі. У такому разі їхні права та обов'язки, пов'язані із спільною участю на стороні конкурсodawецьа, визначаються договором, що укладається між ними.

Такий договір має бути укладений до моменту оголошення конкурснийого конкурсу або початку проведення прямих переговорів та може містити умови про:

- права та обов'язки у конкурснийого договорі, у тому числі розподіл прав на об'єкті концесії після його прийняття в експлуатацію;
- умови розподілу конкурснийого платежу між державним та місцевим бюджетами (якщо такий платіж передбачається);
- інші умови.

Копія такого договору додається до конкурснийого договору.

3. У конкурснийого договорі на стороні конкурсodawецьа можуть брати участь державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на яких покладається виконання окремих зобов'язань конкурсodawецьа, що передбачається умовами конкурснийого договору.

4. Суб'єкти господарювання державного сектору економіки, що беруть участь у конкурснийого договорі, у разі незатвердження (непогодження) їхніх річних фінансових планів у встановленому порядку можуть здійснювати витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням їхніх зобов'язань за конкурснийим договором, у тому числі витрати на капітальні інвестиції.

5. Сторони конкурснийого договору є рівними у своїх правах.

6. У разі реорганізації конкурсонера перехід його прав і обов'язків до іншої юридичної особи здійснюється, за умови відповідності юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, вимогам до претендента та/або учасника, які містяться в конкурсній документації.

7. У разі реорганізації юридичних осіб публічного права, які від імені держави, Автономної Республіки Крим, територіальній громаді виступають конкурсodawецьм або на стороні конкурсodawецьа, до нової юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, переходять усі права та зобов'язання конкурсodawецьа, необхідні для виконання конкурснийого договору.

Стаття 26. Істотні умови конкурснийого договору

1. Істотними умовами конкурснийого договору є:

- сторони конкурснийого договору;
- об'єкт концесії (склад майна та/або технічні і фінансові умови створення, будівництва об'єкта концесії та період його експлуатації);
- порядок та умови набрання чинності конкурснийим договором чи окремими його положеннями;
- предмет конкурснийого договору, включаючи вид, обсяг та опис робіт та/або суспільно значущих послуг, які здійснюються/надаються відповідно до такого договору; права та обов'язки сторін, що визначаються, зокрема, з урахуванням розподілу ризиків між сторонами;
- порядок забезпечення земельними ділянками, необхідними для реалізації проєктів, що здійснюються на умовах концесії;
- перелік земельних ділянок, необхідних для реалізації проєктів, що здійснюються на умовах концесії (із зазначенням площі та кадастрового номера (за наявності); строк конкурснийого договору;
- порядок зміни та припинення конкурснийого договору;
- порядок повернення об'єкта концесії;
- умови встановлення і зміни цін (тарифів) на товари (роботи, послуги), що створюються (виконуються, надаються) конкурсционером, — у випадках концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії;
- умови надання державної підтримки (у разі її надання);
- порядок списання майна;
- порядок, розмір та умови внесення конкурснийих платежів;
- підстави, процедури і наслідки розірвання конкурснийого договору, включаючи платежі, пов'язані з достроковим розірванням;
- відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання зобов'язань, що випливають із конкурснийого договору;
- порядок здійснення конкурсodawецьм контролю за виконанням договору;
- порядок вирішення спорів між сторонами.

2. Конкурснийий договір може включати інші умови, погоджені сторонами, зокрема:

- умови заміни конкурсонера;
- надання пільг для користувачів (споживачів);
- умови використання вітчизняних матеріалів;
- умови найму та працевлаштування громадян України;
- умови використання прав інтелектуальної власності;
- умови здійснення фінансування конкурсционером будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктами концесії, але необхідні для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, та умови повернення інвестицій, внесених в об'єкти суміжної інфраструктури;
- забезпечення здійснення конкурсционером оцінки впливу на довкілля у випадках та порядку, визначених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля».

3. Умови конкурснийого договору є чинними на весь строк дії договору, у тому числі якщо після його укладення законодавчими актами встановлено правила, які погіршують становище конкурсонера.

Стаття 27. Внесення змін та припинення конкурснийого договору

1. До конкурснийого договору можуть бути внесені зміни або його може бути достроково припинено за взаємною згодою сторін, якщо інше не передбачено договором. Сторони не можуть змінювати умови конкурснийого договору, визначені в конкурсній пропозиції переможця, на підставі яких конкурсонера було визнано переможцем.

2. Конкурснийий договір припиняється у зв'язку із закінченням строку його дії. Дострокове припинення дії конкурснийого договору здійснюється шляхом його розірвання у випадках, передбачених цим Законом та/або самим договором.

3. До конкурснийого договору можуть бути внесені зміни або його може бути достроково припинено на вимогу однієї із сторін за рішенням суду або арбітражу у разі істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених конкурснийим договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладення конкурснийого договору, та в інших випадках, передбачених конкурснийим договором.

4. Конкурснийий договір може передбачати можливість його дострокового припинення в односторонньому порядку за письмовим повідомленням однієї сторони без звернення до суду або арбітражу. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.

5. У разі дострокового припинення конкурснийого договору у зв'язку з порушенням конкурсodawецьм зобов'язань за таким договором конкурсodawець відшкодовує конкурсционеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки (включаючи упущену вигоду), завдані достроковим припиненням договору. Розмір такої компенсації, порядок та строки її виплати визначаються відповідно до конкурснийого договору.

6. Зміни до конкурснийого договору та інформація про припинення конкурснийого договору публікуються в ЕТС протягом п'яти днів з дня внесення таких змін або припинення відповідного договору.

Стаття 28. Відповідальність сторін конкурснийого договору

1. Сторони несуть відповідальність, встановлену законом та конкурснийим договором, за невиконання чи неналежне виконання своїх зобов'язань (включаючи виконання вимог, гарантій та інших обов'язків), визначених конкурснийим договором. Конкурснийий договір може передбачати застосування штрафних санкцій, не заборонених законодавством України.

2. Конкурсционер має право залучати третіх осіб (підрядників, постачальників та інших) з метою виконання конкурснийого договору. У разі залучення конкурсционером третіх осіб для виконання конкурснийого договору він несе повну відповідальність за дії таких осіб.

Стаття 29. Заміна конкурсонера

1. У разі залучення конкурсционером фінансування проєкту, що здійснюється на умовах концесії, на підставі договору про фінансування конкурснийим договором може бути передбачено право заміни конкурсонера на іншого конкурсонера.

за ініціативою конкурсodawецьа — у разі істотного порушення конкурсционером умов конкурснийого договору;

за зверненням кредитора — у порядку звернення стягнення на майнові права конкурсонера, що випливають із конкурснийого договору, які передавалися в заставу з метою забезпечення виконання договору про фінансування у разі істотного порушення конкурсционером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених таким договором.

У такому разі підстави, порядок та умови заміни конкурсонера визначаються прямим договором. Прямий договір укладається між конкурсodawецьм, конкурсционером та кредитором(кредиторами) не пізніше 180 робочих днів з дня укладення конкурснийого договору, якщо інше не передбачено конкурснийим договором.

Заміна конкурсонера відбувається відповідно до умов прямого договору та здійснюється у порядку, затверджену Кабінетом Міністрів України.

2. У разі прийняття рішення про заміну конкурсонера конкурсodawець, кредитор або уповноважена ними особа, якщо це передбачено прямим договором, тимчасово, до визначення нового конкурсонера, виконує зобов'язання конкурсонера за конкурснийим договором.

3. Новий конкурсционер повинен відповідати критеріям попереднього відбору, встановленим конкурсною документацією, на підставі яких було визначено попереднього конкурсонера, якщо інше не передбачено положеннями прямого договору, а також вимогам до претендента, передбаченим пунктами 1, 2, 4—10 частини четвертої статті 12 цього Закону. У разі заміни конкурсонера відбувається заміна сторони в договорі концесії шляхом підписання додаткової угоди між конкурсodawецьм та новим конкурсционером.

Права та обов'язки попереднього конкурсонера припиняються з моменту укладення додаткової угоди. Одночасно відбувається заміна відповідної сторони у договорі про фінансування та прямому договорі. До таких договорів вносяться необхідні зміни шляхом підписання додаткових угод.

Розділ V
ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ОБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЇ

Стаття 30. Правовий режим об'єктів концесії

1. Передача конкурсodawецьм існуючого об'єкта концесії конкурсционеру здійснюється у строки і на умовах, визначених конкурснийим договором.

Передача конкурсционеру існуючого об'єкта концесії, у тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт, технічне переоснащення конкурсционером, не зумовлює перехід права власності на такий об'єкт до конкурсонера та не припиняє права державної чи комунальної власності або власності господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на такий об'єкт. Такий об'єкт підлягає поверненню конкурсodawецьа після припинення дії конкурснийого договору.

Після припинення дії конкурснийого договору земельна ділянка, передана в оренду конкурсционеру, передається в користування державному, комунальному підприємству, установі, організації, визначеній конкурсodawецьм.

2. Нерухоме майно, новозбудоване конкурсционером на підставі та відповідно до умов конкурснийого договору, є державною чи комунальною власністю.

3. Конкурсционер має право передавати частину майна, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено конкурснийим договором.

У такому разі конкурснийий договір має містити вичерпний перелік майна, яке може передаватися в оренду, умови передачі його в оренду та порядок його списання. На об'єкт концесії протягом строку дії конкурснийого договору не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду регулюються конкурснийим договором.

4. Конкурсционер за погодженням із конкурсodawецьм може передати всі або частину своїх майнових прав, що випливають із конкурснийого договору, третій особі на строк, що не перевищує строк конкурснийого договору, якщо інше не встановлено договором концесії.

Майнові права, що випливають із конкурснийого договору, за погодженням із конкурсodawецьм можуть бути предметом застави, якщо інше не встановлено конкурснийим договором. Передача в заставу майнових прав, що випливають із конкурснийого договору, можлива виключно за умови передачі в заставу всього комплексу прав конкурсонера, що випливають із конкурснийого договору. Звернення стягнення на предмет застави в такому разі здійснюється виключно шляхом заміни конкурсонера у порядку, передбаченому цим Законом.

Для цілей цього Закону, місцезнаходженням майнових прав, що випливають із конкурснийого договору, є держава України.

Право вимоги за конкурснийим договором за погодженням з конкурсodawецьм може бути предметом застави, якщо інше не встановлено конкурснийим договором.

5. Конкурсционер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання конкурснийого договору, якщо інше не встановлено конкурснийим договором.

6. Передача конкурсционеру об'єкта концесії або будівництво конкурсционером об'єкта концесії є підставою для здійснення реєстрації за конкурсционером речових прав володіння та користування на об'єкті концесії в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва конкурсционером об'єкта концесії реєстрації речових прав конкурсонера на такий об'єкт передусь реєстрація права власності держави чи територіальній громаді.

7. Об'єкт концесії відображається на балансі конкурсонера та відокремлюється від його майна. Конкурсционер веде відокремлений облік такого майна.

8. Об'єкт концесії підлягає поверненню конкурсodawецьа після припинення дії конкурснийого договору у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, з урахуванням положень конкурснийого договору.

Стаття 31. Містобудівна документація

1. У разі необхідності розроблення детального плану території для цілей реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, конкурсodawець зобов'язаний забезпечити розроблення та затвердження відповідного детального плану території.

Фінансування робіт з розроблення детального плану території може здійснюватися за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, коштів державних, комунальних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розроблення детального плану території можуть відшкодовуватися конкурсционером відповідно до умов конкурснийого договору.

Стаття 32. Надання земельних ділянок державної та комунальної власності, необхідних для реалізації проєктів, що здійснюються на умовах концесії

1. Земельна ділянка державної або комунальної власності, необхідна для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, у тому числі та, на якій розташований об'єкт концесії, та/або яка є необхідною для створення (будівництва) об'єкта концесії, надається конкурсционеру в оренду на строк дії конкурснийого договору у порядку, передбаченому Земельним кодексом України (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг).

2. Конкурсodawець або за його дорученням державне, комунальне підприємство, установа, організація, що належать до сфери його управління, може вжити заходів щодо формування земельної ділянки державної або комунальної власності, необхідної для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Фінансування робіт з розроблення проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки державної або комунальної власності та іншої документації із землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки у користування, може здійснюватися за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, коштів державних, комунальних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розроблення зазначеної документації можуть відшкодовуватися конкурсционером відповідно до умов конкурснийого договору.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до Земельного кодексу України наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані передати конкурсционеру в користування земельну ділянку (ділянки), визначену конкурснийим договором.

5. Права балансоутримувача на користування земельною ділянкою, яка необхідна для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, відповідно до умов конкурснийого договору припиняється з моменту передачі майна у концесію (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг). Така земельна ділянка підлягає передачі конкурсционеру в користування у порядку, визначеному Земельним кодексом України.

6. Земельна ділянка (ділянки), сформована конкурсodawецьм або за його дорученням державним, комунальним підприємством, установою, організацією, що належить до сфери його управління, для цілей реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки конкурсционеру.

7. У разі якщо протягом одного року з дня укладення конкурснийого договору конкурсционер з вини конкурсodawецьа не набуває права оренди земельної ділянки, необхідної для реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії, або з конкурсционером не укладено договір про делегування функцій замовника будівництва (у разі концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг), що призведе до неможливості виконання конкурсционером зобов'язань за конкурснийим договором, конкурсционер має право на одностороннє розірвання конкурснийого договору.

Стаття 33. Припинення діяльності балансоутримувача, все майно якого надано у концесію. Правонаступництво конкурсонера

1. Балансоутримувач може бути ліквідований у разі передачі всього його майна у концесію.

2. У конкурсонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та обов'язками балансоутримувача.

3. У виняткових випадках, за рішенням конкурсodawецьа, умовами конкурснийого конкурсу може передбачатися повне або часткове правонаступництво конкурсонера за правами та обов'язками балансоутримувача. Обсяг правонаступництва, а також умови та порядок передачі конкурсционеру прав та обов'язків балансоутримувача визначаються умовами конкурснийого конкурсу та конкурснийим договором.

4. Під правами та обов'язками балансоутримувача розуміються права та зобов'язання такого балансоутримувача за договорами, судовими процесами, у тому числі в порядку міжнародного комерційного арбітражу, відкритими виконавчими провадженнями, ліцензіями, документами дозвільного характеру, а також за дебіторською та кредиторською заборгованістю балансоутримувача.

Конкурсционер має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих балансоутримувачу, у межах строку їх дії до отримання документів дозвільного характеру на конкурсонера, але не більше шести місяців.

5. Інші необоротні матеріальні активи, оборотні матеріальні активи балансоутримувача можуть бути викуплені конкурсционером на умовах, встановлених конкурснийим договором.

6. Передача об'єкта концесії конкурсционеру є підставою для припинення права господарського відання та/або оперативного управління балансоутримувача на об'єкті концесії.

7. Конкурсodawець зобов'язаний передбачити у конкурсній документації умову щодо максимального працевлаштування конкурсционером працівників –громадян України, у тому числі звільнених у зв'язку з ліквідацією балансоутримувача.

Розділ VI
ФІНАНСОВІ УМОВИ КОНЦЕСІЇ

Стаття 34. Види платежів за конкурснийими договорами

1. Конкурснийий договір має передбачати отримання конкурсционером плати за суспільно значущі послуги, що надаються ним з використанням об'єкта концесії, від користувачів (споживачів) таких послуг.

2. Конкурснийим договором можуть бути передбачені платежі конкурсонера на користь конкурсodawецьа та/або платежі конкурсodawецьа на користь конкурсонера. Умови та порядок здійснення таких платежів визначаються конкурснийим договором відповідно до закону.

Платежі конкурсodawецьа на користь конкурсонера можливі у випадку, якщо конкурсционер не може отримати повне відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок користувачів (споживачів) послуг.

3. Платежі конкурсонера на користь конкурсodawецьа можуть включати конкурснійні платежі та/або одноразової фіксовану плату, визначену конкурснийим договором з урахуванням положень цієї статті.

4. Умови здійснення конкурснийих платежів конкурсционером, а також порядок їх розрахунку передбачаються конкурснийим договором та можуть визначатися:

- як частка (у відсотках) отриманого конкурсционером чистого доходу від провадження конкурснійної діяльності;
- як частка (у відсотках) вартості наданого об'єкта концесії, визначеної за результатами його ринкової оцінки;
- як фіксований платіж, що може залежати від обсягів товарів, робіт чи послуг, які надаються конкурсционером;

в іншій формі, що відповідає законодавству України.

Конкурснійий платіж може визначатися шляхом поєднання різних підходів до його розрахунку. Методика розрахунку конкурснійих платежів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі створення (нового будівництва) конкурсционером об'єкта концесії конкурснійий платіж (за наявності) встановлюється з дати одержання конкурсционером визначеного умовами конкурснийого договору доходу від експлуатації об'єкта концесії.

5. Конкурснійні платежі сплачуються відповідно до державного та місцевого бюджетів.

За рішенням конкурсodawецьа частина конкурснийого платежу може сплачуватися на користь балансоутримувача відповідно до умов конкурснийого договору та бюджетного законодавства України.

Якщо конкурсodawецьм одночасно виступають декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, конкурснийим договором можуть визначатися умови розподілу конкурснійих платежів між державним і місцевим бюджетами відповідно до бюджетного законодавства України. Такі умови мають бути визначені у договорі про спільну участь на стороні конкурсodawецьа, укладеному між відповідними органами державної влади, органами місцевого самоврядування.

6. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами конкурснийого конкурсу. Одноразова фіксована плата передбачається з метою повного або часткового виконання зобов'язань балансоутримувача, що існують на момент затвердження конкурсodawецьм конкурсної документації, та/або для отримання додаткових надходжень до державного та/або місцевого бюджетів, та/або для покриття витрат на підготовку проєкту, що здійснюється на умовах концесії (залучення радників, розроблення землевепорядної документації та проведення її експертизи, на розроблення детального плану території відповідно до підтверджених документів тощо).

Мінімальний розмір одноразової фіксованої плати встановлюється умовами конкурснийого конкурсу.

Порядок сплати, розмір та цільове спрямування одноразової фіксованої плати визначаються конкурснийим договором.

7. Платежі конкурсodawецьа на користь конкурсонера можуть здійснюватися у формі плати за експлуатаційну готовність.

8. Умовами конкурснийого договору, якими передбачено плату за експлуатаційну готовність, також може бути передбачено сплату конкурснійих платежів у разі перевищення фактичними показниками попиту та/або пропозиції очікуваних показників, визначених конкурснийим договором.

9. Платежі конкурсонера на користь конкурсodawецьа та платежі конкурсodawецьа на користь конкурсонера вносяться грошовими коштами у безготівковій формі у строки та порядку, встановлені конкурснийим договором.

Стаття 35. Державна підтримка концесії

1. Державна підтримка може надаватися конкурсционеру:

- 1) шляхом виплати плати за експлуатаційну готовність;
- 2) шляхом придбання конкурсodawецьм певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) конкурсционером відповідно до конкурснийого договору;
- 3) шляхом постачання конкурсционеру товарів (робіт, послуг), необхідних для виконання конкурснийого договору;

- 4) шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктами концесії, але необхідні для виконання конкурснийого договору.

2. Державна підтримка концесії не є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу уповноваженого органу з питань державної допомоги, за умови що така підтримка надається з дотриманням кожної з таких вимог:

- 1) конкурсонера визначено за результатами конкурснийого конкурсу;
- 2) надання державної підтримки передбачено умовами конкурснийого конкурсу;
- 3) конкурсционером визначено учасника, пропозиція якого отримала найвищу оцінку.

3. Державна підтримка, що надається для виконання конкурснийого договору, не повинна покривати переважну частину операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, і не може перевищувати інвестиції конкурсонера, передбачені конкурснийим договором.

4. Форми та максимальний обсяг державної підтримки відображаються в конкурсній документації. Рішення про надання державної підтримки приймається відповідно до бюджетного законодавства, а у випадках, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої цієї статті, — конкурсodawецьм.

Розділ VII

ГАРАНТІЇ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 36. Гарантії прав конкурсонера

1. Держава гарантує стабільність умов реалізації проєктів, що здійснюються на умовах концесії, додержання прав і законних інтересів конкурсонера. Конкурсонером забезпечується рівноправний режим здійснення господарської діяльності, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру.

2. До прав і обов'язків конкурсонера, визначених конкурснийим договором, застосовується законодавство України, чинне на день укладення конкурснийого договору (крім законодавства, що зменшує розмір податків чи зборів або скасовує їх, спрощує регулювання господарської діяльності, поспільно процедури державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, пом'якшує відповідальність конкурсонера або в інший спосіб покращує становище конкурсонера, яке має застосовуватися з дня набрання чинності таким законодавством).

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства щодо питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля, ліцензування, правил та умов надання суспільно значущих послуг на ринках у стані природних монополій.

У разі прийняття державними органами або органами місцевого самоврядування рішень, що порушують права конкурсонерів, збитки, завдані їм внаслідок прийнят-

ОРІЄНТИР № 41

тя таких рішень, підлягають відшкодуванню в повному обсязі у порядку, визначено-му концесійним договором.

3. На концесіонера поширюється дія статті 20¹ Закону України «Про державно-приватне партнерство».

4. На концесіонера не поширюється дія нормативно-правових актів органів вико-навчої влади та органів місцевого самоврядування, якщо такі акти обмежують пра-ва концесіонера, визначені концесійним договором (крім приписів органів держав-ного контролю та нагляду, що видаються відповідно до законодавства України з ме-тою створення умов для безпечного ведення робіт, охорони довкілля, збереження здоров'я населення).

5. Концесіонер може бути наділений спеціальними або ексклюзивними правами, які пов'язані з реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії. Такі пра-ва мають бути визначені у концесійному договорі та не можуть суперечити вимо-гам цього Закону.

Стаття 37. Гарантії прав кредиторів

1. Концесійний договір та/або договір про фінансування, та/або прямий договір повинен передбачити гарантії прав кредиторів.

2. Прямий договір може передбачати права кредитора у разі заміни концесіоне-ра, зокрема, погодження такої заміни, якщо вона ініціюєтьсяконцесіодавцем, та на-впаки, право кредитора на вступ в права та обов'язки концесіонера, умови відшко-дувань кредиторі у випадку дострокового припинення концесійного договору та ін-ші положення.

3. У разі розірвання концесійного договору концесіодавець може відшкодувати кредиторі збитки, завдані достроковим припиненням договору, якщо це передбаче-но концесійним договором та прямим договором. Розмір такого відшкодування, по-рядок та строки його виплати визначаються відповідно до прямого договору.

4. Встановлення будь-яких обмежень, що створюють перешкоди для реалізації кредиторів своїх прав, пов'язаних із реалізацією проекту, що здійснюється на умо-вах концесії, забороняється.

Розділ VIII

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЙ НА РИНКАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У СТАНІ ПРИРОДНОЇ МОНОПОЛІЇ

Стаття 38. Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної мо-нополії

1. У концесійному договорі, умовами якого передбачено надання суспільно значу-щих послуг, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монопол-ій, крім істотних умов, передбачених цим Законом, визначаються:

зобов'язання концесіодавця компенсувати концесіонеру частку внесених ним ін-вестицій на створення (будівництво) об'єкта концесії в рамках виконання концесій-ного договору (враховуючи витрати, здійснені ним у зв'язку із залученням боргового фінансування, та премію за ризик), яка не може бути відшкодована концесіонером внаслідок встановлення органом державного регулювання цін (тарифів) на відповід-ні послуги нижчими, ніж передбачено концесійним договором;

та/або право концесіонера зупинити виконання інвестиційних зобов'язань до за-твердження органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги на рівні, передбаченому концесійним договором;

та/або право концесіонера ініціювати внесення на запропонованих концесійним договором умовх змін до концесійного договору щодо обсягів та строків внесення інвестицій, термінів прийняття об'єкта концесії в експлуатацію, а також щодо визна-чення концесійним договором показників результативності суспільно значущих по-слуг у порядку та на засадах, передбачених концесійним договором.

2. Концесіонер, який надає суспільно значущі послуги, що підлягають державно-му регулюванню у сферах природних монополій, зобов'язаний отримати всі необ-хідні дозволи та/або ліцензії для провадження такої діяльності протягом шести мі-сяців з дня укладення концесійного договору та забезпечити безперервне надання таких послуг.

Розділ IX

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЙ ЩОДО БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

Стаття 39. Об'єкт концесії щодо будівництва та подальшої експлуатації автомо-більних доріг

1. У разі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг об'єктом концесії є автомобільні до-роги загального користування.

Проект, що здійснюється на умовах концесії щодо будівництва та подальшої експ-луатації автомобільних доріг, може бути реалізований лише за умови наявності аль-тернативного безоплатного проїзду (автомобільна дорога) протягом усього строку експлуатації платної автомобільної дороги відповідно до Закону України «Про авто-мобільні дороги».

2. Концесіонеру надається право на будівництво та подальшу експлуатацію авто-мобільної дороги в порядку та на умовах, визначених концесійним договором та за-коном.

Під будівництвом автомобільної дороги розуміється комплекс дорожньо-буді-вельних та проектних робіт, пов'язаних із новим будівництвом та/або реконструкці-єю, та/або капітальним ремонтом автомобільної дороги.

Стаття 40. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшої експлу-атації автомобільних доріг загального користування державного значення

1. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшої експлуа-тації автомобільних доріг загального користування державного значення на умовах концесії приймає Кабінет Міністрів України на підставі висновку за результатами ана-лізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

2. У рішенні про доцільність будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії обов'язково зазначаються:

концесіодавець, який визначається Кабінетом Міністрів України;

органи виконавчої влади, відповідальні за організацію роботи щодо відчуження, вилучення, викупу земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації ав-томобільної дороги;

загальна характеристика та технічні параметри автомобільної дороги;

орієнтовна вартість будівництва автомобільної дороги та базові фінансові показ-ники проекту, що здійснюється на умовах концесії;

орієнтовні межі та площі земельних ділянок, необхідних для будівництва та експ-луатації автомобільної дороги;

граничний строк, на який надається концесія;

граничний розмір плати за експлуатаційну готовність;

очікувана інтенсивність руху;

граничний розмір плати за разовий проїзд такою дорогою;

маршрут альтернативного безоплатного проїзду;

необхідні заходи з підготовки до проведення концесійного конкурсу;

інші умови будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії.

Після прийняття зазначеного рішення щодо земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії, встановлюють-ся відповідні обтяження у визначеному законодавством порядку.

Умови проведення концесійного конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Особливості реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільної дороги

1. Державне підприємство, установа або організація, що є землекористувачем та відповідно замовником будівництва автомобільної дороги, зобов'язане укласти з концесіонером договір про делегування функцій замовника будівництва відповідно до умов концесійного договору. Договір про делегування функцій замовника будів-ництва визначає права, обов'язки та відповідальність концесіонера у зв'язі із здій-сненням ним функцій замовника будівництва від імені та в інтересах відповідного землекористувача відповідно до містобудівного законодавства та компенсації земле-користувачу земельного податку.

Під договором про делегування функцій замовника будівництва розуміється до-говір, відповідно до умов якого замовник передає концесіонеру права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвіль-них документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, право на укладен-ня від власного імені договорів генерального підяду на будівництво, на розроблення проектно-кошторисної документації. Термін «замовник» вживається у значенні, на-веденому в Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності».

2. Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору або отримане концесіонером відповідно до умов концесійного договору та розташоване у межах смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права державної, кому-нальної власності, крім об'єктів дорожнього сервісу, які можуть бути власністю кон-цесіонера відповідно до умов концесійного договору.

Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору та роз-ташоване за межами смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права влас-ності концесіонера, якщо інше не визначено концесійним договором.

3. Прийняття в експлуатацію автомобільної дороги є підставою для її включення в установленому порядку до переліку автомобільної дороги загального користування.

4. Концесійний договір щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобіль-них доріг укладається на строк, визначений у такому договорі, який має становити не менше 10 років та не більше 50 років.

Стаття 42. Плата за проїзд автомобільною дорогою

1. Розмір плати за разовий проїзд автомобільною дорогою загального користу-вання, побудованою на умовах концесії, визначається концесіонером відповідно до концесійного договору та з урахуванням тарифної сітки плати за разовий проїзд ав-томобільною дорогою за кожний кілометр та не може бути більшим максимального

розміру плати, що встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням виду транспортного засобу та рівня інфляції.

2. Порядок безоплатного проїзду автомобільними дорогами, побудованими на умовах концесії, та розмір відшкодування концесіонеру (в разі стихійного лиха, ка-тастрофи, епідемії, епізоотії, проїзду транспортних засобів, що використовуються органами державної влади, підрозділами Міністерства оборони України, Держав-ної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної полі-ції України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, та швидкої медичної допомоги) визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 43. Платежі у концесійному договорі

1. Плата за експлуатаційну готовність автомобільної дороги сплачується концесі-онеру відповідно до умов концесійного договору після прийняття автомобільної до-роги в експлуатацію та залежить від досягнення концесіонером показників результа-тивності, зокрема якості, надійності, доступності автомобільної дороги.

У разі недосягнення концесіонером показників результативності розмір плати за експлуатаційну готовність може бути зменшений на суму штрафних санкцій, перед-бачених концесійним договором.

2. Концесійні платежі вносяться концесіонером відповідно до умов концесійного договору, якщо інтенсивність руху на автомобільній дорозі за результатами звітного року перевищує очікувану, що визначає концесійним договором.

Концесійні платежі зараховуються до державного дорожнього фонду України.

Розділ X

ЗАСТОСОВНЕ ПРАВО І ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 44. Застосовне право

1. Концесійний договір регулюється правом України, якщо інше не передбачено таким договором.

2. Сторони є вільними у виборі законодавства, що регулює їхні правовідносини, які виникають на підставі інших договорів, укладених з метою реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 45. Virишення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку з виконанням зобов'язань, передбаче-них концесійним договором, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним з реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії, вирішуються шляхом проведення переговорів у строки, погоджені сторонами у відповідному дого-ворі чи в двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони концесійного договору можуть вільно обрати механізм вирішення спор-ів, включаючи медіацію, незобов'язуючу експертну оцінку, національний або міжна-родний комерційний чи інвестиційний арбітраж, у тому числі арбітраж з місцезнахо-дженням за кордоном (якщо засновником концесіонера є підприємство з іноземни-ми інвестиціями у розумінні Закону України «Про режим іноземного інвестування»), і процедури правила вирішення спорів.

3. На вимогу концесіонера чи кредитора держава має право відмовитися від імуні-тету в концесійному договорі чи прямого договору. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у прова-дженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також на виконання рішень су-дових і арбітражних органів.

Розділ XI

КОНТРОЛЬ, МОНІТОРИНГ ТА ЗАВЕРШАЛЬНА ОЦІНКА КОНЦЕСІЙ

Стаття 46. Контроль та моніторинг виконання концесійних договорів

1. Контроль за виконанням концесійних договорів здійснюють концесіодавець, ін-ші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповід-но до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або концесійним до-говором.

Під час здійснення контролю за виконанням концесійних договорів не допуска-ється втручання в господарську діяльність концесіонера або третіх сторін, залучених концесіонером, а також розголошення конфіденційної інформації, яка стала відомою під час здійснення контролю.

Концесіонери надають концесіодавцям інформацію про виконання концесійного договору в порядку, передбаченому таким договором.

Моніторинг виконання концесійних договорів здійснюється органом з державно-приватного партнерства шляхом отримання від концесіодавців щорічних звітів про виконання концесійного договору, які надаються в порядку та за формою, затвер-дженими органом з державно-приватного партнерства.

2. Орган з державно-приватного партнерства здійснює моніторинг, узагальнен-ня та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення концесії, у то-му числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків концесіодавців в концесійних договорах.

Стаття 47. Завершальна оцінка здійснення концесії

1. Після закінчення виконання концесійного договору проводиться завершальна оцінка здійснення концесії.

Завершальна оцінка проводиться щодо об'єктів: державної власності — органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залучений до підготовки та/або реалізації проекту, що здійснювався на умовах концесії;

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міні-стрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначено — Радою міні-стрів Автономної Республіки Крим;

комунальної власності — органом, уповноваженим органом місцевого самовря-дування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України «Про місцеве само-врядування в Україні».

2. Концесіодавець та концесіонер повинні надати органу, що проводить завер-шальну оцінку здійснення концесії, всю необхідну інформацію для її проведення.

3. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення концесії готується звіт, який надсилається до органу з державно-приватного партнерства для аналізу.

Метою завершальної оцінки здійснення концесії є узагальнення результатів вико-нання концесійного договору, виявлення проблем та аналіз усіх ризиків, які виника-ли під час реалізації проекту, що здійснювався на умовах концесії, а також у разі не-обхідності — підготовка пропозицій про внесення змін до законодавства.

РОЗДІЛ XII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім положень, що визначають використання ЕТС, які набирають чинності з дня початку функціонування ЕТС для проведення концесійного конкурсу, конкурентного діало-гу та публікації документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію, але не пізніше 1 жовтня 2020 року.

2. Визнати такими, що втратили чинність: Закон України «Про концесії» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372 із наступними змінами);

Закон України «Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних до-ріг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 3, ст. 21 із наступними змінами).

3. Установити, що:

процедура визначення концесіонера, передбачена розділом III цього Закону, за-стосовується до проєктів, підготовка яких була розпочата до набрання чинності цим Законом, за умови що рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії прийнято відповідно до Закону України «Про держав-но-приватне партнерство»;

завершення концесійних конкурсів, розпочатих до набрання чинності цим Зако-ном, та укладення концесійних договорів за результатами проведення таких конкур-сів здійснюються з використанням процедури, за якою вони розпочаті;

до концесійних договорів, укладених за результатами концесійних конкурсів, роз-початих до набрання чинності цим Законом, можуть вноситися зміни, пов'язані з на-бранням чинності цим Законом.

4. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Договори концесії, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов таких договорів.

6. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27);

статтю 94 викласти в такій редакції:

«Стаття 94. Право приватного партнера, зокрема концесіонера, на земельну ді-лянку

1. Для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, прив-атному партнеру (концесіонеру) надаються в оренду земельні ділянки (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг) у порядку, вста-новленому цим Кодексом.

2. Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та зазначені в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії) та/або догово-рі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства (концесійному договори), передаються в оренду виключно приватному партнеру, концесіонеру, визначеному в порядку, встановленому Законом України «Про концесію» або Законом України «Про державно-приватне партнерство».

Зазначені земельні ділянки можуть бути передані іншим особам лише у разі при-йняття державним партнером або концесіодавцем рішення про відміну конкурсу або визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до цього Кодексу наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у корис-тування, зобов'язані у тримісячний строк з дня звернення передати приватному парт-неру (концесіонеру) земельну ділянку (ділянки), визначену (визначені) договором,

укладеним у рамках державно-приватного партнерства (концесійним договором), в оренду на строк дії такого договору (крім концесії на будівництво та подальшу експ-луатацію автомобільних доріг).

3. Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та зазначені в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії), не можуть бу-ти поділені, об'єднані з іншими земельними ділянками, передані в заставу, приват-ну власність та користування до моменту передачі такої земельної ділянки приватно-му партнеру (концесіонеру) або прийняття державним партнером (концесіодавцем) рішення про відміну конкурсу або визнання концесійного конкурсу таким, що не від-бувся (якщо земельна ділянка була сформована до моменту оголошення конкурсу).

4. Передача концесіонеру або приватному партнеру будівель, споруд, іншого не-рухомого майна державних та/або комунальних підприємств, установ, організацій є підставою для припинення права постійного користування на земельні ділянки, на яких вони розміщені та які є необхідними для здійснення державно-приватного парт-нерства (концесії), крім випадку концесії на будівництво (нове будівництво, рекон-струкцію та капітальний ремонт) та подальшу експлуатацію автомобільних доріг.

Припинення права постійного користування земельною ділянкою здійснюється на підставі рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, до повноважень якого належить надання відповідної земельної ділянки в оренду за кло-потанням приватного партнера, концесіонера.

5. Припинення права постійного користування земельною ділянкою (ділянками), визначеною (визначеними) частиною четвертою цієї статті, відбувається без згоди землекористувача. Одночасно з припиненням права постійного користування зе-мельною ділянкою державної або комунальної власності відбувається передача від-повідної земельної ділянки в оренду приватному партнеру, концесіонеру»;

у статті 123:

частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:

«У разі звернення за клопотанням про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки особи, яка є державним партнером (концесіодавцем) відповідно до законів України «Про державно-приватне партнер-ство», «Про концесію» та зацікавлена в отриманні в користування земельної ділян-ки для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проєк-ту, що здійснюється на умовах концесії, або уповноваженої нею особи до клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнер-ства, зокрема у формі концесії»;

частину третю доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«У разі встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) або форму-вання земельної ділянки, необхідної для здійснення державно-приватного партнер-ства (реалізації проєкту, що здійснюється на умовах концесії), замовником докумен-тації із землеустрою є державний партнер (концесіодавець), а також за його доручен-ням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Респу-бліці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 від-сотків акцій (часток) якого належать державі»;

після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«10. Якщо земельна ділянка надається в оренду для здійснення державно-прив-атного партнерства, зокрема концесії, погоджений проєкт землеустрою щодо відве-дення земельної ділянки, замовником якого був державний партнер, концесіодавець або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організа-ція чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать держа-ві, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству (а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи зем-левпорядної документації згідно із законом — після отримання позитивного висно-вку державної експертизи), подається приватним партнером, концесіонером до ор-гану виконавчої влади або органу місцевого самоврядування відповідно до повнова-жень, визначених статтею 122 цього Кодексу.

У разі якщо земельна ділянка державної або комунальної власності формується до проведення конкурсу з визначення приватного партнера, концесійного конкурсу, передачі її в оренду здійснюється після укладення концесійного договору або іншого договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Якщо така земельна ділянка перебуває у постійному користуванні, рішення орга-ну виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про передачу її в оренду прив-атному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії є одночасно рішенням про припинення права постійного користування та-кою земельною ділянкою.

Піділ земельної ділянки державної або комунальної власності, яка перебуває у постійному користуванні, здійснений до проведення конкурсу з визначення приват-ного партнера, концесійного конкурсу з метою подальшої передачі однієї чи декіль-кох земельних ділянок, сформованих внаслідок такого поділу, в оренду приватному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії, не припиняє права постійного користування до прийняття рішення про передачу її в оренду приватному партнеру, концесіонеру.

Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, зокрема концесії, підлягають передачі в оренду приватному партнеру, концесіоне-ру на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору».

У зв'язку з цим частина десяту — чотирнадцяту вважати відповідно частинами одинадцятою — п'ятнадцятою;

статтю 141 доповнити пунктом «ж» такого змісту:

«ж) передача приватному партнеру, концесіонеру нерухомого майна, розміщено-го на земельній ділянці, що перебуває в користуванні державного або комунально-го підприємства та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії»;

2) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144):

частину третю статті 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть прийма-ти рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватно-го партнерства (концесії), які є обов'язковими до виконання підприємствами, устано-вами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління»;

статтю 406 викласти в такій редакції:

«Стаття 406. Концесія

1. Концесія — форма здійснення державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесіодавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (но-ве будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переос-нащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передаєчас передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозицій».

2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укла-даються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесіодав-цем»;

статті 407—410 виключити;

3) статтю 16 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) доповнити частиною другою такого змісту:

«Ліси на землях державної та

ОРІЄНТИР № 41

«3. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів, що виникають у зв'язку з проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу можуть бути лише претенденти та/або учасники такого конкурсу».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

частину другу статті 122 доповнити абзацом третім такого змісту:
«Для звернення до адміністративного суду з позовами у спорах за участю суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства та позовами у спорах, що виникають у зв'язку з проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, встановлюється тримісячний строк з дня, коли особа дізналася або мала дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів»;

7) у Законі України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646 із наступними змінами):

частину п'яту статті 2 доповнити словами «крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому законами України «Про державно-приватне партнерство» та «Про концесію»;

частину першу статті 15 після слова «крім» доповнити словами «інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та»;

8) у Законі України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99 із наступними змінами):

у статті 1:
у частині шостій слова «чи концесію» виключити;
у частині сьомій слова «чи концесії» виключити;
частину десяту викласти в такій редакції:

«10. Для цього Закону не поширюється на відносини щодо передачі приватним партнером, концесіонером в оренду частини майна, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, концесії, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору»;

у статті 9:
частину четверту після абзацу п'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«державний партнер (концесіодавець) не дає згоди на укладення договору оренди стосовно об'єкта, щодо якого прийнято рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії».

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий і сімнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим і вісімнадцятим;

частину другу статті 26 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«укладення концесійного договору з орендарем державного майна відповідно до Закону України «Про концесію».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — шостий вважати відповідно абзацами п'ятим — сьомим;
у статті 27:
частину першу викласти в такій редакції:

«1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження або банкрутства орендар зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди. Припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна відповідно до Закону України «Про концесію» не тягне за собою обов'язку повернути об'єкт оренди орендодавцю. Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини»;

частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:
«У разі припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору з орендарем вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем за згодою орендодавця, компенсації не підлягає».

У зв'язку з цим абзаци третій вважати абзацом четвертим;

9) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

в абзаци першому пункту 30 частини першої статті 26 слова «про надання у концесію об'єктів права комунальної власності» замінити словами «прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, у тому числі на умовах концесії»;

у підпункті 4 пункту «а» статті 29 слова «підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію» виключити;

пункт 19 частини першої статті 43 викласти в такій редакції:

«19. вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, під заставу об'єктів комунальної власності або прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, у тому числі на умовах концесії, що забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку»;

частину п'яту статті 60 після слів «фізичним особам» доповнити словами «укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори»;

10) у Законі України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 60 із наступними змінами):

у статті 3:

у частині третій:

у пункті 6 слова «(крім випадків передачі відповідної новоствореної автомобільної дороги у концесію)» замінити словами «крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту) та подальшої експлуатації відповідної автомобільної дороги загального користування на умовах концесії»;

пункт 6¹ викласти в такій редакції:

«6¹) концесійні платежі — у разі будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії»;

у частині четвертій:
пункт 1 доповнити словами «виплати приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат у порядку та на умовах, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором»;

пункт 2 після слів «доріг загального користування місцевого значення» доповнити словами «виплати приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування та інших виплат у порядку та на умовах, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором»;

у частині першій статті 5 слова «(крім випадків передачі відповідної новоствореної автомобільної дороги у концесію)» замінити словами «крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту) та експлуатації відповідної автомобільної дороги загального користування на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору»;

11) у Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190; 2013 р., № 17, ст. 154):

частину першу статті 31 доповнити словами «зокрема шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами»;

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Місцеві державні адміністрації мають право укладати договори у випадках, встановлених законами»;

12) у статті 55 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2015 р., № 31, ст. 293):

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) розробляється без надання дозволу Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України, у разі передачі:

а) у власність чи користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, на якій розташовано житловий будинок, право власності на який зареєстровано. Така технічна документація розробляється на замовлення власника житлового будинку;

б) у користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні підприємств, установ, організацій, на якій розташоване нерухоме майно (будівля, споруда), яке є об'єктом державно-приватного партнерства (концесії). Така технічна документація розробляється на замовлення державного партнера (концесіодавця)»;

13) частину другу статті 3 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами) доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

«актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера (концесіонера), що схвалюються у визначеному законом порядку»;

14) у Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Право оренди земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії, переходить до нового приватного партнера, концесіонера у разі зміни приватного партнера, концесіонера, що здійснюється у порядку, передбаченому Законом України «Про концесію» та Законом України «Про державно-приватне партнерство»»;

абзаци дев'ятий частини першої статті 31 викласти в такій редакції:

«припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених в рамках такого партнерства/концесії)»;

15) у Законі України «Про екологічний аудит» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 500; 2009 р., № 24, ст. 297; 2012 р., № 49, ст. 553):

статтю 11 після слів «в концесію» доповнити словами «(щодо об'єктів підвищеної екологічної небезпеки)»;

в абзаци третьому частини третьої статті 12 слова «передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності» замінити словами «передача в концесію об'єктів підвищеної екологічної небезпеки»;

16) пункт 1 частини першої статті 77 Закону України «Про міжнародне приватне право» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 422; 2016 р., № 10, ст. 97) викласти в такій редакції:

«1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та рестрації речових прав на такий об'єкт»;

17) у Законі України «Про автомобільні дороги» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 51, ст. 556; 2018 р., № 14, ст. 80):

у статті 27:

у частині першій слова «крім випадків будівництва та експлуатації новозбудованих автомобільних доріг на умовах концесії» замінити словами «крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального користування на умовах концесії»;

у частині третій слова «будівництва та експлуатації новозбудованих автомобільних доріг на умовах концесії» замінити словами «будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального користування на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору»;

у статті 29:
частину третю викласти в такій редакції:

«Максимальний розмір плати та порядок її справляння встановлюються Кабінетом Міністрів України. У разі віднесення автомобільних доріг загального користування до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та подальшу експлуатацію на умовах концесії розмір плати та процедура її справляння встановлюються відповідно до Закону України «Про концесію»;

у частині шостій слова «(крім випадків передачі новоствореної автомобільної дороги у концесію)» замінити словами «крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального користування на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору»;

18) у Законі України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

у частині першій статті 3:

в абзаци сьомому слово «концесію» виключити;

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«державне майно, передане та/або створене (збудоване) на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору)».

У зв'язку з цим абзаци восьмий — десятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — одинадцятим;

у статті 4:

у частині першій:

абзаци дев'ятий доповнити словами і цифрами «державне підприємство, установка, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі»;

доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«За рішенням Кабінету Міністрів України або центрального органу виконавчої влади, що здійснює функції з управління відповідними об'єктами державної власності/корпоративними правами, державне підприємство, установка, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, здійснюють управління об'єктами державної власності в частині виконання повноважень концесіодавця»;

у частині другій статті 5:

пункт 18 доповнити підпунктом «я¹» такого змісту:

«я¹) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, та визначення розміру їх винагороди»;

доповнити пунктом 27 такого змісту:

«27) за зверненням державного партнера (концесіодавця) затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії»;

у частині першій статті 6:

пункт 20¹ після слів «управління майном» доповнити словами «та договори, укладені в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори»;

доповнити пунктами 20²—20³ такого змісту:

«20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесіодавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами, організаціями або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна чи зменшення його вартості, що планується до передачі в рамках проекту на умовах державно-приватногопартнерства, у тому числі концесії;

20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат, пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії»;

підпункт «ж» пункту 2 частини першої статті 7 виключити;

у статті 13:

абзаци другий частини другої доповнити словами «крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У разі якщо концесійний платіж розраховується як частка (у відсотках) вартості наданого в концесію об'єкта, вартість майна об'єкта концесії визначається концесіодавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Така оцінка здійснюється за кошти балансуотримувача майна, що є об'єктом концесії, або за кошти концесіодавця»;

19) у Законі України «Про державно-приватне партнерство» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524 із наступними змінами):

статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: державно-приватне партнерство — співробітництво між державою України, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національного академічного наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом;

договір про фінансування — договір між приватним партнером та кредитором (кредиторами) чи їхніми представниками, укладений з метою фінансування проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства;

кредитор — будь-яка фінансова установка, міжнародна фінансова організація, що надала чи має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

плата за експлуатаційну готовність — обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що

сплачуються після прийняття об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію, розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, визначених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

показники результативності — кількісні та якісні показники щодо надійності та доступності об'єкта державно-приватного партнерства, що повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;

прямий договір — договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором (кредиторами), що визначає порядок та умови зміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язані зі зміною приватного партнера, виконання фінансових зобов'язань приватного партнера перед кредитором (кредиторами) та інші положення, спрямовані на недопущення розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

радник — фізична та/або юридична особа, яка за договором бере на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі підготовки проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства;

суспільно значущі послуги — послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких має забезпечуватися органами державної влади, органами місцевого самоврядування або державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

2. На стороні приватного партнера у договору, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу.

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства.

За рішенням державного партнера на стороні державного партнера у договори, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, можуть брати участь державне, комунальне підприємство, установка, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, на яких може бути покладено виконання окремих зобов'язань у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства, установи, організації або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Державним партнером у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, одночасно можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, Національна академія наук України, галузеві академії наук. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.

Такий договір повинен бути укладений до моменту затвердження конкурсної документації та може містити інформацію про права та обов'язки, у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі розподіл прав на об'єкт державно-приватного партнерства після його прийняття в експлуатацію, та інші умови.

Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

3. До ознак державно-приватного партнерства належать:

1) створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення) об'єкта державно-приватного партнерства та/або управління (користування, експлуатація, технічне обслуговування) таким об'єктом;

2) довготривалість відносин (від 5 до 50 років);

3) передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

4) внесення приватним партнером інвестицій в об'єкт державно-приватного партнерства.

Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону»;

статтю 2 доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«3. Відносини, що виникають у зв'язку із державно-приватним партнерством, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера та виконанням договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та з наданням державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство про публічні закупівлі»;

у статті 4:

абзаци другий та дванадцятий частини першої виключити;

перше речення частини другої після слів «в інших сферах діяльності» доповнити словами «які передбачають надання суспільно значущих послуг»;

у статті 5:

у частині першій:

в абзаци першому слова «договори про» виключити;

в абзаци другому слово «концесію» замінити словами «концесійний договір»;

в абзаци третьому слова «управління майном» замінити словами «договір управління майном»;

в абзаци четвертому слова «спільну діяльність» замінити словами «договір про спільну діяльність»;

у частині третій слова «ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства» виключити;

статтю 6 виключити;

ОРІЄНТИР № 41

ють із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Звернення стягнення на предмет застави в такому випадку відбувається виключно шляхом заміни приватного партнера відповідно до положень прямого договору.

Для цілей цього Закону місцезнаходженням майнових прав, що впливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, є держава Україна.

Приватний партнер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, якщо інше не встановлено таким договором.

Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або будівництво приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства реєстрації речових прав приватного партнера передусе реєстрація права власності держави або територіальної громади, крім випадків, передбачених абзацом десятим цієї частини.

Об'єкти державно-приватного партнерства відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. Щодо такого майна приватний партнер веде відокремлений облік.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані (новозбудовані) об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних (новозбудованих) об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, а також умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства»;

у статті 8:
у частині першій:
абзац перший викласти в такій редакції:

«1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером земельних ділянок та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, передача відповідних земельних ділянок в оренду приватному партнеру на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється в порядку, визначеному Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється з урахуванням норм, встановлених Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

абзаци другий і четвертий виключити;
частину другу виключити;
статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст якого визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженом Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, підготовка пропозиції здійснюється у два етапи.

На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства, зміст якої визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України, проведення її детального аналізу, за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі — підготовка техніко-економічного обґрунтування.

У розгляді пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено, якщо:

центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами влади Автономної Республіки Крим, Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що повністю або частково співпадає щодо об'єкта державно-приватного партнерства з поданою на розгляд пропозицією, зокрема прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у разі, якщо пройшло більше одного року з дня прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;

орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає щодо об'єкта державно-приватного партнерства з поданою на розгляд пропозицією.

2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний, місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи влади Автономної Республіки Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.

Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів Національної академії наук України, галузевих академії наук, державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

3. До дня подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особи, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, можуть вступити в переговори із державним партнером і обмінюватися з ним інформацією, необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим»;

у статті 11:
у частині першій:
в абзаци першому слова «або за ініціативою уповноваженого органу» виключити;
абзац другий пункту 1 після слова «показники» доповнити словами «фінансової моделі»;

доповнити абзацом десятим такого змісту:

«Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, передбаченої пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства, здійснюється приватним партнером після підписання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»; абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«державної власності — центральним або місцевим органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено — центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства»;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозиції».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з таких висновків про:

доцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

недоцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити перелік заходів, що мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з централь-

ним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженому Кабінетом Міністрів України, органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а в разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:

на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, — протягом п'яти робочих днів після прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства або про недоцільність здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;

на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, — протягом п'яти робочих днів після погодження або відмови в погодженні висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства»;

у статті 13:
у частині першій:

в абзаци п'ятому слова «сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами» замінити словами «сільськими, селищними, міськими, у тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами»;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність здійснення такого партнерства, зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства»;

доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

«2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства може передбачати необхідні заходи щодо підготовки проведення конкурсу з визначення приватного партнера, у тому числі:

1) утворення конкурсної комісії;

2) підготовку об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, зокрема формування та/або державна реєстрація речових прав на земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, та проведення інвентаризації (у разі необхідності);

3) організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів;

4) залучення радників (у разі необхідності);

5) інші заходи за рішенням державного партнера.

У разі якщо рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства приймає орган, що не буде державним партнером, у такому рішенні повинен бути визначений державний партнер.

3. Заходи, передбачені частиною другою цієї статті, мають бути виконані упродовж строку, що не перевищує шість місяців з дня прийняття рішення про доцільність здійснення приватного партнерства»;

статті 14 і 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору за умови відповідності такого претендента основним кваліфікаційним вимогам до учасників конкурсу, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

У разі якщо конкурс з визначення приватного партнера проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визначений переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція отримала найвищу оцінку або якщо він погоджується укласти договір на умовах конкурсної пропозиції, яка отримала найвищу оцінку.

Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, підготовленої центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами Автономної Республіки Крим, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що належним чином документально підтверджені, залучення радників, а також витрат на розроблення (виготовлення) землепорядкової документації та проведення її експертизи відповідно до підтверджених документів можуть включатися до умов конкурсу.

У разі якщо переможцем конкурсу визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможцю конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Не можуть бути допущені до участі в конкурсі з визначення приватного партнера особи, визначені частиною четвертою статті 12 Закону України «Про концесію».

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів»;

«Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу

1. Державний партнер зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районні та обласні ради — на найбільшому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причин такої відмови.

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється державним партнером з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера.

У разі якщо переможцем конкурсу є юридична особа-нерезидент, для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства він зобов'язаний створити юридичну особу — резидента.

Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер протягом трьох робочих днів після укладення договору в рамках державно-приватного партнерства надсилає рекомендаційним листом з повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору (з усіма додатками до нього) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноваженому на ведення обліку договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства.

4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї із сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладення такого договору, та в інших випадках, передбачених таким договором.

5. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

6. У разі залучення приватним партнером фінансування проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, на підставі договору про фінансування, договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено право зміни приватного партнера на іншого приватного партнера:

за ініціативою державного партнера — у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

за зверненням кредитора — у порядку звернення стягнення на майнові права приватного партнера, що випливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які передавалися в заставу з метою забезпечення виконання договору про фінансування у разі істотного порушення приватним партнером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених таким договором.

В такому випадку підстави, порядок та умови зміни приватного партнера визначаються прямим договором. Прямий договір укладається між державним партнером, приватним партнером та кредитором (кредиторами) не пізніше 180 робочих днів з моменту укладення договору в рамках державно-приватного партнерства, якщо інше не передбачено цим договором.

Зміна приватного партнера відбувається відповідно до умов прямого договору та здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

7. У разі прийняття рішення про заміну приватного партнера державний партнер або кредитор чи уповноважена ними особа, якщо це передбачено прямим договором, тимчасово, до визначення нового приватного партнера, виконує зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства»;

у статті 18:

у частині першій:

абзаци другий і четвертий викласти в такій редакції:

«шляхом надання державних гарантій та місцевих гарантій»;

«шляхом виплати приватному партнеру платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за експлуатаційну готовність»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), що не є об'єктами державно-приватного партнерства, але необхідні для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, не вважається державною допомогою в розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу до уповноваженого органу з питань державної допомоги, якщо така підтримка надається за умови дотримання кожної з таких вимог:

1) приватного партнера було визначено в результаті конкурсу з визначення приватного партнера;

2) надання державної підтримки передбачено умовами конкурсу з визначення приватного партнера;

3) приватним партнером визначено учасника, пропозиція якого отримала найвищу оцінку»;

статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Вирішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку із виконанням зобов'язань, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним із виконанням договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, вирішуються шляхом проведення переговорів протягом строків, погоджених сторонами у відповідному договорі чи у двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи mediaцію, незобов'язуючу експертну оцінку, національний чи міжнародний комерційний або інвестиційний арбітраж, у тому числі арбітраж, місцезнаходження якого за кордоном (у разі якщо засновником приватного партнера є підприємство з іноземними інвестиціями в розумінні Закону України «Про режим іноземного інвестування»), а також процедурні правила для вирішення спорів.

3. На вимогу приватного партнера чи кредитора держава має право відмовитися від імунітету в договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, чи прямого договору. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітрів, рішення у провадженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також виконання рішень судових і арбітражних органів»;

доповнити статтею 20' такого змісту:

«Стаття 20'. Банківські рахунки

1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер — сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України в установленому законодавством України порядку банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що мають використовуватися виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Стягнення коштів з банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в безспірному порядку»;

статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, та проведення завершальної оцінки

1. Контроль за виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюють державний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Під час здійснення контролю за виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, не допускається втручання в господарську діяльність приватного партнера або третіх сторін, залучених державним партнером, а також розголошення конфіденційної інформації, що стала відомою під час здійснення контролю.

2. Приватні партнери надають державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. Моніторинг виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання щорічних звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що надаються в порядку та згідно з формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

4. Після закінчення виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, проводиться завершальна оцінка здійснення державно-приватного партнерства.

Завершальна оцінка проводиться щодо об'єктів:

державної власності — органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не залучався до підготовки та/або реалізації проекту, що здійснювався на умовах державно-приватного партнерства;

що належать Автономній Республіці Крим, — органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначений — Радою міністрів Автономної Республіки Крим;

комунальної власності — органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

5. Державний та приватний партнери повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення державно-приватного партнерства, необхідну інформацію для її проведення.

6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, що надсилається центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, для аналізу.

7. Метою завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства є узагальнення результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, виявлення проблем та аналіз ризиків, що виникли під час реалізації проекту, що здійснювався на умовах державно-приватного партнерства, а також у разі необхідності підготовка пропозицій про внесення змін до законодавства»;

20) у Законі України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71; 2014 р., № 22, ст. 771):

у назві слова «чи концесію» виключити;

ОРІЄНТИР № 41

у назві і абзаці першому частини першої статті 3 слова «чи концесію» виключити; у статті 4:

у назві слова «чи концесію» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Суб'єкт господарювання, з яким укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язаний протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, а також одержати ліцензію на відповідний вид господарської діяльності»;

у статті 5:

у назві слова «чи концесію» виключити;

у частині першій слова «чи концесію» і «чи концесіонерами» виключити;

у частині другій слова «чи концесію» виключити;

у частині третій слова «чи концесію» і «чи концесії» виключити;

у частині четвертій слова «чи концесію» і «відповідно» виключити;

у статті 6:

у назві слова «чи концесію» виключити;

у частині першій і абзаці першому частини другої слова «чи концесію» виключити; в абзаці п'ятому частини третьої слова «чи концесії» і «чи концесію» виключити; частину п'яту виключити;

у статті 7:

у назві та абзаці першому частини першої слова «чи концесію» виключити;

у частині другій:

в абзаці другому слова «чи концесії» виключити;

в абзацах третьому і четвертому слова «чи концесію» виключити;

абзац другий частини четвертої виключити;

у частині сьомій:

абзац третій виключити;

в абзаці четвертому слова «чи концесіонер» виключити;

в абзацах п'ятому і шостому слова «чи концесіонера» виключити;

в абзаці сьомому слова «чи концесіодавця» виключити;

у першому і другому реченнях частини чотирнадцятої слова «чи концесії» виключити;

у частині шістнадцятій слова «чи концесію» виключити;

у частині сімнадцятій слова «чи концесії» виключити, а слова «Орендо- чи концесіодавцем» замінити словом «Орендодавцем»;

статтю 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення

1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених Законом України «Про оренду державного та комунального майна», є:

порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;

порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна у складі об'єкта оренди;

обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;

максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги витрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);

порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта.

2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, що здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.

У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, що має невиклачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.

3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України»;

у статті 9:

у назві слова «чи концесії» виключити;

у частині першій слова «а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені» виключити;

у частині другій слова «чи концесії» і «чи концесіонер» виключити;

у статті 10:

у назві і частині першій слова «чи концесії» виключити;

у частині другій слова «чи концесіонер» і «чи концесіонера» виключити;

у частині третій слова «чи концесіонеру» виключити;

у частині четвертій слова «чи концесії» та «чи концесію» виключити;

розділ III виключити;

21) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

у статті 19:

абзац другий частини другої доповнити словами «крім випадків, якщо законами встановлений інший порядок»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Детальний план території у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердження в установленому цим Законом порядку плану зонування території — відповідною сільською, селищною, міською радою, крім випадків, передбачених цим Законом.

Детальний план території в межах населеного пункту щодо земель державної власності, що підлягають передачі в оренду для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема концесії, розглядається і затверджується відповідною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання. У такому разі фінансування робіт з розробки детального плану території може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, державного партнера, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Детальний план території за межами населеного пункту розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання»;

частину другу статті 29 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії»;

частину першу статті 31 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, на відповідних землях державної чи комунальної власності може здійснюватися на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії».

У зв'язку з цим абзаці другий і третій вважати відповідно абзацями третім і четвертим;

частину третю статті 33 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору та договору про делегування функцій «замовника будівництва»;

частину четверту статті 40 доповнити пунктом 14 такого змісту:

«14) об'єктів, що споруджуються на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору»;

22) у Законі України «Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 18, ст. 157 із наступними змінами):

у назві Закону слова «чи концесії» виключити;

у преамбулі слова «чи концесію» і «та концесії» виключити;

у частині другій статті 1 слова «чи концесію» виключити;

у статті 2:

частину першу виключити;

у частині другій слова «чи концесію» виключити, а слова «законами України «Про концесії» замінити словами «Законом України»;

у назві та частині першій статті 3 слова «чи концесію» виключити;

у статті 4:

у назві слова «чи концесію» виключити;

у частині першій слова «чи концесіонером» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, а також одержати необхідні дозвілні документи на відповідний вид діяльності»;

у частині третій слова «чи концесії», «чи концесіонером», «чи концесіонер» і «або передано в концесію» виключити;

у статті 5:

у назві слова «чи концесію» виключити;

у частині першій:

в абзацах першому, четвертому і п'ятому слова «чи концесію» виключити;

в абзаці другому слова «чи концесіонерами» виключити;

в абзаці шостому слова «чи концесію» і «чи концесії» виключити;

у частині другій:

в абзаці першому слова «чи концесію» і «відповідно» виключити;

абзац третій виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«Оголошення конкурсу на право оренди обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в оренду»;

у статті 6:

у назві та частині першій слова «чи концесію» виключити;

в абзацах першому і четвертому частини другої слова «чи концесію» виключити;

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає»;

в абзаці третьому слова «чи концесії», «чи концесію» виключити;

статтю 8 виключити;

у статті 9:

у тексті слова «чи концесії», «чи концесію», «чи концесіонера», «чи концесіонером», «концесії» виключити;

у частині першій:

в абзаці першому слова «законами України «Про концесії» і» замінити словами «Законом України»;

абзац восьмий пункту 1 виключити;

абзац дев'ятий пункту 2 виключити;

у статті 11:

у назві слова «чи концесії» виключити;

у частині першій:

в абзаці першому слова «чи концесії» виключити;

абзац третій виключити;

частину третю виключити;

розділ III виключити;

23) у Законі України «Про морські порти України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 7, ст. 65):

абзац перший частини другої статті 23 викласти в такій редакції:

«2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів, берегоукріплювальних, берегозахисних споруд та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди строком до 49 років. Об'єктами державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, можуть бути причали, пірси, берегоукріплювальні, берегозахисні споруди та інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації, у тому числі ті, що забезпечують діяльність двох або більше портових операторів, за умови забезпечення приватним партнером/концесіонером вільного доступу таким користувачів до відповідного об'єкта на умовах, визначених договором у рамках державно-приватного партнерства/концесійним договором. Такі об'єкти передаються приватному партнеру або концесіонеру разом з підйомно-транспортним та іншим устаткуванням, що забезпечує навантаження/розвантаження та зберігання вантажів та/або обслуговування пасажирів, у тому числі для їх посадки на судна і висадки з суден, та прилягає до таких об'єктів та/або розташоване на них. У разі відсутності відповідного устаткування біля відповідних стратегічних об'єктів портової інфраструктури такі об'єкти передаються за умови передачі в оренду приватному партнеру або концесіонеру земельної ділянки, що прилягає до відповідних об'єктів і є достатньою для реалізації проекту, що реалізується на умовах концесії. У разі якщо об'єктами концесії є стратегічні об'єкти портової інфраструктури, Адміністрація морських портів України набуває статусу концесіодавця в порядку, встановленому законами України «Про концесію» та «Про управління об'єктами державної власності», або бере участь у концесійному договорі відповідно до положень статті 25 Закону України «Про концесію»;

частину четверту статті 24 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень Земельного кодексу України»;

у частині першій статті 26 слова «договорів концесії» замінити словами «концесійних договорів»;

24) у статті 15 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст.158):

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все його майно передається приватному партнеру, концесіонеру і його правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат має ліцензію, який правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з отриманням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії ліцензіата. Після закінчення цього строку приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію. Ліцензіат може продовжувати провадити вид господарської діяльності, на провадження якого він мав ліцензію, за умови додержання таким ліцензіатом вимог ліцензійних умов, або зв'язати провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину, або звернутися до органу ліцензування із заявою про анулювання ліцензії відповідно до цього Закону»;

частину шосту після слова «Правонаступник» доповнити словами «або приватний партнер, концесіонер»;

25) у Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

у частині першій статті 2:

пункт 3 доповнити абзацями сьомим і восьмим такого змісту:

«приватний партнер (концесіонер) — у разі проведення державної реєстрації права державної або комунальної власності на нерухоме майно, речові права на яке виникли в результаті створення, та/або будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення), та/або управління (користування, експлуатація, технічне обслуговування) за договором, укладеним в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором;

державний партнер (концесіодавець) або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим, території

альній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі, — у разі подання документів для проведення державної реєстрації набутих права державної або комунальної власності на земельну ділянку, необхідну для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії), для проведення державної реєстрації набутих, зміни або припинення обтяження речових прав на таку земельну ділянку»;

пункт 4 після слів «інший правонабувач- орендар» доповнити словами «концесіонер, приватний партнер»;

доповнити статтею 29¹ такого змісту:

«Стаття 29¹. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії, та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії

1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Після погодження у встановленому порядку документації із землеустрою та внесення інформації про земельну ділянку до Державного земельного кадастру державний партнер, концесіодавець або за його дорученням державне чи комунальне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що належать до сфери його управління, реєструє право власності на таку земельну ділянку за органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, який відповідно до статті 122 Земельного кодексу України наділений повноваженнями щодо передачі відповідної земельної ділянки у користування.

2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державно-приватного партнерства (об'єкта концесії) або будівництво приватним партнером (концесіонером) об'єкта державно-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно».

7. У разі якщо законом встановлена вимога про те, що певні види господарської діяльності можуть здійснюватися виключно особами, які перебувають під безпосереднім або опосередкованим контролем держави, для здійснення таких видів діяльності концесіонер визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Верховною Радою України. У такому разі процедури розділів II—III цього Закону не застосовуються.

8. Фонду державного майна України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстру концесійних договорів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує політику у сфері державно-приватного партнерства.

9. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 жовтня 2019 року
№ 155-IX

 КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 жовтня 2019 р. № 1004-р
Київ

**Про здійснення державних зовнішніх запозичень
у зв'язку з Рамковим договором між Урядом України
та Урядом Французької Республіки щодо офіційної
підтримки проекту з постачання питної води
у м. Маріуполі**

Відповідно до частини першої статті 16 Бюджетного кодексу України доручити Міністрові фінансів Маркаровій Оксані Сергіївні здійснити державні зовнішні запозичення на умовах, викладених у Рамковому договорі між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки проекту з постачання питної води у м. Маріуполі, вчиненому 29 січня 2019 р. у м. Києві, ратифікованому Законом України від 25 квітня 2019 р. № 2710-VIII, підписувати необхідні для цього угоди та інші документи, пов'язані із здійсненням державних зовнішніх запозичень.

Міністрові фінансів або особі, яка виконує його обов'язки, за потреби вносити зміни до угод та інших документів, пов'язаних із здійсненням державних зовнішніх запозичень, що не матимуть впливу на умови здійснення таких запозичень, викладених у Рамковому договорі між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки проекту з постачання питної води у м. Маріуполі.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

**СПРАВА «САДОХА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SADOCHA v. UKRAINE)
(заява № 77508/11)**

Стислий виклад рішення від 11 липня 2019 року

У липні 2011 року під час проходження митного контролю в аеропорту «Київ» (Жуляни) у ручній поклажі заявника було виявлено сорок одну тисячу євро. Оскільки заявник не задекларував вказану суму, його було звинувачено у порушенні митного законодавства України та вилучено тридцять одну тисячу євро.

У серпні 2011 року районний суд на підставі протоколу про порушення митних правил конфіскував тридцять одну тисячу євро, не взявши до уваги ні доводи представника заявника, що заявнику не було відомо про декларування іноземної валюти, ні те, що кошти були позичені ним у приватної особи на певний строк із зобов'язанням їх повернути.

Заявник звернувся до апеляційного суду, вказуючи на несправедливість та суворість покарання, однак апеляційний суд залишив рішення районного суду без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на конфіскацію його коштів, що поклало на нього непропорційний тягар, а також за статтею 6 Конвенції на неповідомлення його належним чином про судові засідання у його справі.

Розглянувши скарги за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції, Європейський суд зазначив, що втручання у право власності заявника було законним, але щодо пропорційності такого втручання зауважив, що вивезення іноземної валюти з території України не заборонялося українським законодавством і обмежень на суму, якщо кошти були задекларовані, не було. Кошти заявником були отримані законом, але національні суди не розглянули це питання. Крім того, заявник не намагався умисно обійти митні правила, про що свідчать також не порушення органами державної влади кримінального провадження щодо нього. Європейський суд дійшов висновку, що конфіскована сума була значною для заявника, а доказів, що заявник міг завдати якоїсь серйозної шкоди державі внаслідок недекларування, не було. У зв'язку з тим, що конфіскація незадекларованої суми, яка поклала на заявника надмірний тягар, була непропорційною вчиненому заявником порушенню, Європейський суд констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Заявник також висував інші скарги за пунктом 1 статті 6 Конвенції щодо справедливості судового розгляду у його справі. Європейський суд дійшов висновку, що немає необхідності окремо розглядати питання щодо прийнятності та суті цих скарг.

Щодо присудження заявнику справедливої сатисфакції, Європейський суд зауважив, що це питання не готове до вирішення та відклав його.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції;

3. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати питання прийнятності та суті решти скарг заявника за статтею 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що в частині щодо відшкодування матеріальної шкоди внаслідок встановленого порушення питання справедливої сатисфакції не готове для вирішення і тому:

(a) відкладає розгляд цього питання в цілому;

(b) запрошує Уряд і заявника подати у тримісячний строк з дати набуття цим рішенням статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції свої письмові зауваження з цього питання і, зокрема, повідомити Суд про будь-яку угоду, якої вони можуть дійти»;

(c) відкладає подальший розгляд цього питання і делегує Голові палати повноваження вирішити його за необхідності;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

**Інформацію надано Урядовим уповноваженим
у справах Європейського суду з прав людини**

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 листопада 2019 р. № 906
Київ

Про затвердження
Порядку відбору представників громадських
об’єднань та закладів вищої освіти,
що здійснюють підготовку
у сфері публічного управління
та адміністрування, до складу Комісії
з питань вищого корпусу державної служби

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 14 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок відбору представників громадських об’єднань та закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку у сфері публічного управління та адміністрування, до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби, що додається.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 314 «Про затвердження Порядку обрання представників громадських об’єднань, наукових установ, навчальних закладів та експертів до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 35, ст. 1361).

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 3 листопада 2019 р. № 906

ПОРЯДОК

відбору представників громадських об’єднань та закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку у сфері публічного управління та адміністрування, до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби

1. Цей Порядок визначає процедуру відбору представників громадських об’єднань та закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку у сфері публічного управління та адміністрування (далі — заклади вищої освіти), до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби (далі — Комісія).

2. Обрання представників громадських об’єднань та закладів вищої освіти (далі — кандидати) здійснюється шляхом відбору кандидатів, документи яких відповідають вимогам, встановленим цим Порядком, та які пройшли тестування на зайняття посад державної служби категорії «А», передбачене Порядком проведення конкурсу на зайняття посад державної служби (далі — Порядок проведення конкурсу), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 28, ст. 1116; 2017 р., № 71, ст. 2163).

3. Для організації процедури відбору кандидатів та перевірки поданих ними документів на відповідність вимогам, встановленим цим Порядком, наказом НАДС утворюється організаційний комітет (далі — оргкомітет) з числа представників НАДС та громадської ради при НАДС.

4. Оголошення про відбір кандидатів до складу Комісії та прийом документів оприлюднюється на офіційному веб-сайті НАДС.

5. В оголошенні зазначаються:

- 1) строк подання кандидатур для участі у відборі, який не може бути менше ніж сім робочих днів з дня оприлюднення оголошення про відбір кандидатів;
- 2) перелік передбачених цим Порядком документів, необхідних для процедури відбору;
- 3) адреса електронної пошти, на яку надсилаються зазначені документи;
- 4) дата і час проведення тестування на зайняття посад державної служби категорії «А», передбачене Порядком проведення конкурсу;
- 5) контактні дані особи (осіб), уповноваженої (уповноважених) на прийом поданих документів.

6. Кандидати беруть участь у відборі у разі подання їх кандидатур громадськими об’єднаннями та закладами вищої освіти.

Вимоги до кандидата:

наявність громадянства України;

наявність вищої освіти за освітнім ступенем магістра;

наявність загального стажу роботи не менше семи років;

не повинен бути членом політичної партії;

досвід діяльності чи фахові знання у сфері державної служби або у сфері управління людськими ресурсами.

Кандидатури для участі у відборі подаються: громадськими об’єднаннями, що діють відповідно до Закону України «Про громадські об’єднання» та протягом не менш як п’ять років від оголошення про відбір кандидатів до складу Комісії провадять діяльність у сфері розвитку державної служби або у сфері управління людськими ресурсами; закладами вищої освіти, які відповідно до ліцензії здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем магістра, доктора філософії або доктора наук за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування» не менш як два роки до оголошення про відбір кандидатів до складу Комісії.

Громадське об’єднання, заклад вищої освіти можуть подати для участі у відборі не більше однієї кандидатури.

Під діяльністю у сфері державної служби, у сфері управління людськими ресурсами протягом не менш як п’ять років слід розуміти статутну діяльність громадських об’єднань, вжиття ними заходів для участі у впровадженні принципів належного врядування в практику державної служби та управління людськими ресурсами в державних органах.

7. Для участі у відборі громадські об’єднання, заклади вищої освіти, кандидати яких відповідають вимогам, встановленим пунктом 6 цього Порядку, надсилають на адресу електронної пошти такі документи у форматі PDF:

- 1) клопотання громадського об’єднання, закладу вищої освіти щодо допуску/участі їх кандидата до відбору;
- 2) рішення керівного органу (для громадського об’єднання), рішення вченої ради (для закладу вищої освіти) про висування кандидата для участі у відборі;
- 3) копію статуту чи іншого установчого документа громадського об’єднання;
- 4) копію ліцензії на провадження освітньої діяльності за освітнім ступенем магістра, доктора філософії або доктора наук за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування» (для закладу вищої освіти);
- 5) резюме за формою згідно з додатком;
- 6) заяву кандидата про участь у відборі із зазначенням основних мотивів щодо включення до складу Комісії;
- 7) декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передую року, в якому оприлюднено оголошення про відбір кандидатів до складу Комісії (для кандидатів, поданих громадськими об’єднаннями);
- 8) копію документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;
- 9) документи та інші матеріали, що підтверджують досвід діяльності у сфері державної служби або у сфері управління людськими ресурсами протягом не менш як п’ять років (для кандидатів, поданих громадськими об’єднаннями).

Копії поданих громадськими об’єднанням, закладом вищої освіти документів оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Якщо громадським об’єднанням, закладом вищої освіти не подано документів, передбачених підпунктами 1—9 цього пункту, або подано з порушенням вимог, визначених цим пунктом, не в повному обсязі та/або після визначеного в оголошенні строку, запропоновані ними кандидатури до участі у відборі не допускаються і будь-які документи щодо них на офіційному веб-сайті НАДС не оприлюднюються.

Вимагати документи та інші відомості, подання яких не передбачено цим Порядком, забороняється.

Відповідальними за достовірність поданих документів є громадські об’єднання, заклади вищої освіти і кандидат.

Кандидатури, подані громадськими об’єднаннями, закладами вищої освіти, відкликанню або заміні не підлягають.

8. Оргкомітет протягом п’яти робочих днів з дня завершення подачі документів проводить їх перевірку щодо відповідності встановленим цим Порядком вимогам. Результати перевірки та рішення оргкомітету оформляються протоколом, який підписується у день проведення засідання присутніми на ньому членами та передається Голові НАДС не пізніше наступного дня після проведення засідання.

9. Кандидат, документи якого відповідають вимогам цього Порядку, не пізніше восьми робочих днів з дня завершення подачі документів проходить тестування на зайняття посад державної служби категорії «А», передбачене Порядком проведення конкурсу.

10. За результатами успішного проходження тестування НАДС на своєму офіційному веб-сайті оприлюднює список кандидатів, рекомендованих Кабінету Міністрів України для включення до складу Комісії.

11. Протягом трьох робочих днів з дня проведення тестування НАДС вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо відібраних до складу Комісії кандидатів для подальшого визначення по одному представнику від громадського об’єднання, закладу вищої освіти.

12. У разі дострокового припинення повноважень члена Комісії з метою добору кандидата проводиться відбір відповідно до цього Порядку.

Додаток
до Порядку

РЕЗЮМЕ

1. Прізвище _____
2. Ім’я _____
3. По батькові _____
4. Реквізити документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, № _____

(серія (у разі наявності) _____, дата видачі _____)

найменування органу, що видав, _____

5. Код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (для громадського об’єднання) _____

6. Підтвердження щодо провадження діяльності у сфері розвитку державної служби або у сфері управління людськими ресурсами*: _____

Назва громадського об’єднання	Роки роботи	Основні напрями діяльності	Посилання на звіт щодо діяльності громадського об’єднання за останні п’ять років, що передують року подачі документів
-------------------------------	-------------	----------------------------	---

7. Підтвердження наявності ліцензії на здійснення підготовки здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем магістра, доктора філософії або доктора наук за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування»**:

Назва закладу вищої освіти	Дата отримання ліцензії	Строк дії ліцензії	Галузь знань/ спеціальність/ спеціалізація
----------------------------	-------------------------	--------------------	--

8. Інформація про подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передую року, в якому було оприлюднено оголошення про відбір кандидатів до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби ***:

9. Додаткова інформація****: _____

* Заповнюється громадськими об’єднаннями.
** Заповнюється закладами вищої освіти.
*** Для кандидатів, поданих громадськими об’єднаннями.
**** Може зазначитися додаткова інформація, яка підтверджує відповідність вимогам, зокрема знання, уміння, навички особи, відомості про професійний розвиток, наукові публікації, членство в організаціях.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 жовтня 2019 р. № 1002-р
Київ

Про тимчасове покладення
виконання обов’язків Голови Державної
служби України з питань безпечності
харчових продуктів
та захисту споживачів на Шевченко О. П.

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку Голови Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, виконання обов’язків Голови Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів на заступника Голови зазначеної Служби Шевченко Ольгу Петрівну.

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 жовтня 2019 р. № 1003-р
Київ

Про погодження призначення
Блескуна С. В.
виконуючим обов’язки директора
Державного підприємства спиртової
та лікеро-горілчаної промисловості
«Укрспирт»

Погодитися з пропозицією Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства щодо призначення Блескуна Сергія Валерійовича виконуючим обов’язки директора Державного підприємства спиртової та лікеро-горілчаної промисловості «Укрспирт».

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2019 р. № 1011-р
Київ

Про звільнення Кругляка Е. Б.
з посади заступника Міністра розвитку
громад та територій України

Звільнити Кругляка Едуарда Борисовича з посади заступника Міністра розвитку громад та територій України 1 листопада 2019 р. за власним бажанням.

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2019 р. № 1012-р
Київ

Про звільнення Лавренюка Ю. Ф.
з посади заступника Міністра
інфраструктури України

Звільнити Лавренюка Юрія Федоровича з посади заступника Міністра інфраструктури України відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2019 р. № 1013-р
Київ

Про звільнення Біденка А. І.
з посади державного секретаря Міністерства
інформаційної політики України

Звільнити Біденка Артема Ігоровича з посади державного секретаря Міністерства інформаційної політики України у зв’язку з переходом на іншу роботу.

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2019 р. № 1014-р
Київ

Про звільнення Овчаренко І. І.
з посади Голови Державного агентства
водних ресурсів України

Звільнити Овчаренко Ірину Іванівну з посади Голови Державного агентства водних ресурсів України відповідно до частини першої статті 87¹ Закону України «Про державну службу».

Прем’єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

голови обласної державної адміністрації —
керівника обласної військово-цивільної адміністрації

01 жовтня 2019 р. Северодонецьк №781

Зареєстровано в Головному
територіальному управлінні юстиції
у Луганській області
28 жовтня 2019 р. за № 106/2016

Про затвердження Порядку призначення та виплати
щомісячної обласної стипендії спортсменам
Луганської області — кандидатам на участь в Іграх
XXXII Олімпіади та XVI літніх Паралімпійських іграх
2020 року у м. Токіо (Японія)

Керуючись статтею 6, пунктом 6 частини першої статті 13, статтями 22, 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (із змінами), абзацом третім частини першої статті 1 Закону України «Про військово-цивільні адміністрації» (із змінами), частиною першою статті 47 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (із змінами), з метою реалізації Регіональної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури та спорту на 2017—2020 роки, затвердженої розпорядженням голови обласної державної адміністрації — керівника обласної військово-цивільної адміністрації від 15 лютого 2017 року № 75 (із змінами), та необхідністю фінансової підтримки спортсменів Луганської області **зобов’язую:**

1. Затвердити Порядок призначення та виплати щомісячної обласної стипендії спортсменам Луганської області — кандидатам на участь в Іграх XXXII Олімпіади та XVI літніх Паралімпійських іграх 2020 року у м. Токіо (Японія), що додається.
2. Розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
3. Управлінню молоді та спорту Луганської обласної державної адміністрації забезпечити опублікування цього розпорядження в установленому законодавством порядку.
4. Контроль за виконанням цього розпорядження залишаю за собою.

Голова Віталій КОМАРНИЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження голови обласної
державної адміністрації —
керівника обласної
військово-цивільної адміністрації
01 жовтня 2019 р. № 781

Зареєстровано в Головному
територіальному управлінні юстиції
у Луганській області
28 жовтня 2019 р. за № 106/2016

Порядок призначення та виплати щомісячної обласної стипендії
спортсменам Луганської області — кандидатам на участь
в Іграх XXXII Олімпіади, XVI літніх Паралімпійських іграх
2020 року у м. Токіо (Японія)

1. Цей Порядок визначає механізм призначення та виплати щомісячної обласної стипендії (далі — стипендія) спортсменам Луганської області — кандидатам на участь в Іграх XXXII Олімпіади, XVI літніх Паралімпійських іграх 2020 року у м. Токіо (Японія) (далі — спортсмени) у рамках реалізації Регіональної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури та спорту на 2017—2020 роки, затвердженої розпорядженням голови обласної державної адміністрації — керівника обласної військово-цивільної адміністрації від 15 лютого 2017 року № 75 (із змінами).

2. Головним розпорядником коштів на виплату стипендій з обласного бюджету є Управління молоді та спорту Луганської обласної державної адміністрації (далі — Управління).

3. Стипендія призначається та виплачується спортсменам, що включені у склад спортсменів-кандидатів на участь в Іграх XXXII Олімпіади, XVI літніх Паралімпійських іграх 2020 року у м. Токіо (Японія) (далі — ігри), затверджений відповідним наказом Міністерства молоді та спорту України.

Призначення та виплата стипендії здійснюється незалежно від інших виплат, які отримує спортсмен.

4. Розмір стипендії становить 3,35 установленого законом прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць на 01 січня календарного року, в якому призначається стипендія.

Із загальної суми стипендії утримуються податки, збори та інші обов’язкові платежі у порядку і розмірах, встановлених чинним законодавством.

5. Кандидатура спортсмена на призначення стипендії висувається Управлінням за поданням установ спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Луганської області спортивного профілю.

6. Рішення про призначення стипендії приймається розпорядженням голови обласної державної адміністрації — керівника обласної військово-цивільної адміністрації (далі — рішення голови).

7. Виплата стипендій здійснюється за рахунок коштів обласного бюджету з першого дня місяця, що настає за місяцем, в якому вона була призначена.

8. Виплата стипендій припиняється з першого числа місяця, наступного за місяцем відкриття ігор, або за рішенням голови з таких підстав:

- 1) виключення спортсмена зі складу спортсменів-кандидатів на участь в іграх, затвердженого відповідним наказом Міністерства молоді та спорту України;
- 2) не включення спортсмена до складу національної збірної команди України для участі в іграх;
- 3) дискваліфікації (відсторонення) спортсмена від участі у спортивних заходах;
- 4) смерті спортсмена.

9. Персональні дані осіб, отримані у зв’язку з реалізацією цього Порядку, зберігаються, обробляються та використовуються відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» (із змінами).

В. о. начальника Управління
молоді та спорту
Луганської обласної державної адміністрації
Євгенія ПАТІХІНА

ОГОЛОШЕННЯ

Адміністративною колегією Полтавського обласного територіально-го відділення Антимонопольного комітету України 4 вересня 2019 року прийнято рішення № 66/13-р/к про порушення законодавства про захист економічної конкуренції у справі № 66-1-50/6-19 з боку ФОП Скобеля О.В. (ідентифікаційний номер 2981501198) та ФОП Малика О.М. (ідентифікаційний номер 2618603457).

У зв'язку з неможливістю вручити зазначене рішення у справі ФОП Скобелю О.В., з повним текстом рішення можна ознайомитись в Полтавському обласному територіальному відділенні АМКУ за адресою: вул. Зигіна, 1, кім. 320, м. Полтава.

Адміністративною колегією Полтавського обласного територіально-ного відділення Антимонопольного комітету України 04.10.2019 року прийнято розпорядження № 66/52-рп/к про початок розгляду справи № 66-2-50/51-19 за ознаками порушення законодавства про захист економічної конкуренції з боку комунального підприємства «Жирпрем-сервіс» (код ЄДРПОУ 36324964).

У зв'язку з неможливістю вручити копію розпорядження відповідачу, з повним текстом розпорядження можна ознайомитись в Полтавському обласному територіальному відділенні Антимонопольного комітету України за адресою: м. Полтава, вул. Зигіна, 1, кім. 320.

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження.

Обвинувачений Школенко Мирослав Гайкович, який народився 01.09.1959 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Французь-кий бульвар, 1/3, кв.15, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України ви-кликається в судове засідання, яке відбудеться 14.11.2019 року о 14 го-дині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в су-довому засіданні як обвинувачений.

ТОВ «Український рітейл»
(мережа «Брусничка»)

з метою встановлення перебування у трудових відносинах просить усіх працівників мережі звернутися до відділу кадрів за адресою:
м. Дніпро, бул. Слави, 45, тел.: 093-335-10-01.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Обвинувачений Ярошевський Володимир Іванович, 29.06.1966 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Херсон, вул. Паро-возна, 121, відповідно до абз. 5 ч. 3 ст. 323 КПК України повідомляєть-ся про те, що 20.11.2018 року Херсонським міським судом Херсонської області по кримінальному провадженню №22015230000000058 за об-винуваченням Ярошевського Володимира Івановича за ст. 258-3 ч. 1 КК України постановлена ухвала про здійснення розгляду справи за від-сутністю обвинуваченого (in absentia) у порядку спеціального судово-го провадження.

Також Ярошевському В.І. повідомляється про те, що йому необхід-но з'явитися 14.11.2019 року о 09:00 год. у каб. 703 до Херсонсько-го міського суду Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Ма-яковського, 6/29 для участі у розгляді кримінального провадження № 766/3519/18 за ч. 1 ст. 258-3 КК України як обвинуваченому.

Повну інформацію можна знайти на офіційному сайті Херсонського міського суду Херсонської області ksm.ks.court.gov.ua.

Суддя Зубов О.С.

До уваги Товариства з обмеженою відповідальністю «БРСМ-НАФТА» (код ЄДРПОУ 32054607)

У зв'язку з неможливістю вручити вимогу про надання інформації від 26.06.2019 № 128-29.3/01-8217 товариству з обмеженою відповідальністю «БРСМ-НАФТА» (код ЄДРПОУ 32054607), зазначе-на вимога (повний її зміст) розміщено на офіційно-му веб-сайті Антимонопольного комітету України (<http://www.amc.gov.ua>) в розділі «Головна — До уваги суб'єктів господарювання».

Ця інформація розміщена на підставі пункту 23 Правил розгляду заяв і справ про порушення законо-давства про захист економічної конкуренції, затвер-джених розпорядженням Антимонопольного коміте-ту України від 19 квітня 1994 року № 5, зареєстрова-них у Міністерстві юстиції України 6 травня 1994 ро-ку за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимоно-польного комітету України від 29 червня 1998 року № 169-р) (із змінами).

У провадженні Шевченківського районного су-ду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1305/2019, справа №761/41270/2019 за обвинуваченням Жириновського Володимира Воль-фовича у вчиненні кримінального правопорушен-ня, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258-5 КК Украї-ни, Дегтярьова Михайла Володимировича у вчинен-ні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 258-5 КК України, Діденка Олексія Микола-йовича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 258-5 КК України, згідно Єди-ного державного реєстру досудових розслідувань за № 1201400000000291.

Шевченківський районний суд м. Києва повідо-мляє, що судове засідання по вищевказаному кримі-нальному провадженню відбудеться 11.11.2019 ро-ку о 09 год. 15 хв. у приміщенні Шевченківського ра-йонного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №510.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошен-ня вважається належним повідомленням, а кримі-нальне провадження буде здійснюватись за відсут-ністю обвинуваченого в порядку спеціального судо-вого провадження.

Суддя Т. В. Овсеп'ян

До уваги Товариства з обмеженою відповідальністю «ФАКТОРІНГ ГРУП» (код ЄДРПОУ 40919212)

У зв'язку з неможливістю вручити вимогу про надання інформації від 17.07.2019 № 128-29.3/01-9193 товариству з обмеженою відповідальністю «ФАКТОРІНГ ГРУП» (код ЄДРПОУ 40919212), зазнач-чена вимога (повний її зміст) розміщено на офіцій-ному веб-сайті Антимонопольного комітету Украї-ни (<http://www.amc.gov.ua>) в розділі «Головна — До уваги суб'єктів господарювання».

Ця інформація розміщена на підставі пункту 23 Правил розгляду заяв і справ про порушення законо-давства про захист економічної конкуренції, затвер-джених розпорядженням Антимонопольного коміте-ту України від 19 квітня 1994 року № 5, зареєстрова-них у Міністерстві юстиції України 6 травня 1994 ро-ку за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимоно-польного комітету України від 29 червня 1998 року № 169-р) (із змінами).

Святошинський районний суд міста Києва викли-кає як обвинувачених: БЕРЕЩАНСЬКОГО Юрія Віталі-йовича (к/п № 42016000000002469), САВЧЕНКО Світ-лану Борисівну (к/п № 42016000000000204), МЯЗГО-ВА Леоніда Олексійовича (к/п № 42016000000002778), обвинувачених у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, для розгляду кримінального про-вадження та повідомляє, що судовий розгляд по су-ті відбудеться:

— стосовно САВЧЕНКО С. Б. — 14.11.2019 р. о 09.30 год.,

— стосовно МЯЗГОВА Л. О. — 14.11.2019 р. о 16.30 год.,

— стосовно БЕРЕЩАНСЬКОГО Ю. В. — 26.11.2019 р. о 17.00 год. — (стадія судових дебатів)

в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жиланська, 142, каб. 6-а (або зал № 3).

У разі неявки обвинувачених до суду дане оголо-шення вважається належним повідомленням, а кримі-нальне провадження буде здійснюватись за відсут-ністю обвинувачених в порядку спеціального судово-го провадження.

Суддя С. І. Дячук

Павлоградський міськрайонний суд Дніпропе-тровської області по кримінальному провадженню 1-кп/185/122/19, справа № 185/3004/18 за обвину-ваченням Тимофєєва Олександра Юрійовича у вчи-ненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 27, ч. 4 ст. 110-2, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258-5 КК України.

Підготовче судове засідання по вказаному кри-мінальному провадженню призначено за адресою: вул. Дніпровська, 135, м. Павлоград, Дніпропетров-ська область.

Обвинувачений Тимофєєв Олександр Юрійович викликається для участі в підготовчому судовому за-сіданні, призначеному на 11 листопада 2019 року о 10.00 годині у приміщенні Павлоградського міськра-йонного суду Дніпропетровської області, який зна-ходиться за адресою: Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 135.

Після опублікування оголошення в пресі обвину-вачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Н. Г. Самоткан

В провадженні Красногвардійського районного су-ду м. Дніпропетровська перебуває кримінальна спра-ва № 426/1211/17 (провадження № 1-кп/204/288/18) за обвинуваченням Плотницького Ігоря Венедикто-вича, 24 червня 1964 р.н., у вчиненні злочину, пе-редбаченого ч. 3 ст. 258 КК України, Патрушева Ан-дрія Олександровича, 08 грудня 1967 р.н., у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ст. 437 КК України, Гурєєва Олек-сандра Васильовича, 13 липня 1960 р.н., у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 258 КК України.

Обвинувачені Плотницький Ігор Венедиктович, Патрушев Андрій Олександрович, Гурєєв Олександр Васильович викликаються в судове засідання на 11 листопада 2019 року на 15:00 годину у приміщен-ня Красногвардійського районного суду м. Дніпро-петровська за адресою: м. Дніпро, пр. Пушкіна, буд. 77-6, каб. № 23. Справа розглядається **під голову-ванням судді Білик І. А.**

Після опублікування оголошення про виклик в пресі обвинувачені вважаються повідомленими про дату, час і місце розгляду справи. Наслідки непри-буття обвинувачених до суду передбачені ст. 139, 323 КПК України.

У провадженні Шевченківського районного су-ду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1068/2017 за обвинуваченням Люкай-тіса Д. В. за ч. 1 ст. 110 КК України, згідно Єдино-го державного реєстру досудових розслідувань за № 22015101110000037 від 26.02.2015 року, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судово-го провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва повідо-мляє, що судовий розгляд по вищевказаному про-вадженню відбудеться: 14.11.2019 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярів-ська, 31 А, каб. №501, в яке викликається обвину-вачений Люкайтіс Дмитро Володимирович, який про-живає за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вул. Барішиха, буд. 25, корп. 1, кв. 323

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

Павлоградський міськрайонний суд Дніпропе-тровської області по кримінальному провадженню 1-кп/185/164/19, справа № 185/6279/18 за обвинува-ченням Тимофєєва Олександра Юрійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Підготовче судове засідання по вказаному кри-мінальному провадженню призначено за адресою: вул. Дніпровська, 135, м. Павлоград, Дніпропетров-ська область.

Обвинувачений Тимофєєв Олександр Юрійович викликається для участі в підготовчому судовому за-сіданні, призначеному на 11 листопада 2019 року о 09.00 годині у приміщенні Павлоградського міськра-йонного суду Дніпропетровської області, який зна-ходиться за адресою: Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 135.

Після опублікування оголошення пресі обвину-вачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Н. Г. Самоткан

Судове засідання в порядку спеціального судо-вого провадження по кримінальному провадженню відносно Бозявкіна В. В, який обвинувачується у вчи-ненні кримінального правопорушення, передбачено-го ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110 КК України, призначе-не о 09-30 год. 09 грудня 2019 р. в приміщенні Бер-дянського міськрайонного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Консульська, 64, зал 208.

До суду як обвинувачений на 09 грудня 2019 ро-ку о 09-30 год. викликається Бозявкін Василь Васи-льович.

Суддя Троценко Т. А.

Втрачені:
паспорт громадянина України НС 596708, виданий Уманським МВС в Черкаській області в 1999 році, **сві-доцтво про народження та військовий квиток** на ім'я ЛАДІКО ВОЛОДИМИР ПАВЛОВИЧ, **вважати недійсними.**

Втрачений Диплом спеціаліста РН № 16413144, виданий Чернівецьким національним університетом імені Юрія Федьковича 30 червня 2001 року на ім'я Алексейцевой Людмили Василівни, **вважати недійсним.**

У провадженні Шевченківського районного су-ду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/978/2018 за обвинуваченням Хакімзяно-ва Ігоря Євгеновича за ч. 1 ст. 258-5 КК України згід-но з Єдиним державним реєстром досудових розслі-дувань за №2201400000000357 від 15.08.2014 року, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва повідо-мляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримі-нальному провадженню відбудеться 13.11.2019 ро-ку о 14 год. 30 хв. у приміщенні Шевченківського ра-йонного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №511, в яке викликаєть-ся обвинувачений Хакімзянов Ігор Євгенович, який проживає за адресою: Донецька область, м. Макіїв-ка, вул. Уборевича, буд. 17, кв. 17.

Суддя О. А. Голуб

Оголошення щодо продажу активів (майна) ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ІМЕКСБАНК»	
Номер лота	Короткий опис активів (майна) в лоті
GL3N013536	Права вимоги за Договором кредиту №101 від 30.01.2007.
GL3N013537	Права вимоги за Договором кредиту №116 від 30.01.2007.
GL3N013538	Права вимоги за Договором кредиту №34 від 30.01.2007.
GL3N013539	Права вимоги за Договором кредиту №35 від 30.01.2007.
GL3N013540	Права вимоги за Договором кредиту №97 від 30.01.2007.
GL3N013541	Права вимоги за Договором кредиту №394/08 від 30.07.2008.
GL3N013542	Права вимоги за Договором кредиту №98 від 30.01.2007.
GL3N013543	Права вимоги за Договором кредиту №102 від 30.01.2007.
GL3N013544	Права вимоги за Договором кредиту №95 від 30.01.2007.
GL3N013545	Права вимоги за Договором кредиту №434/08 від 26.08.2008.
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	
Детальна інформація щодо лота	

Перші відкриті торги (аукціон) — 25.11.2019 www.prozorro.sale	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale http://www.fg.gov.ua/assets-selling
---	--

Перші відкриті торги (аукціон) — 25.11.2019 www.prozorro.sale
Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale <http://www.fg.gov.ua/assets-selling>

Токмацький районний суд Запорізької області ви-кликає обвинуваченого Михайлова Миколу Петрови-ча, 23.09.1959 р.н. (зарєєстроване місце проживання: Донецька обл., смт Старобешеве, просп. Донецький, 18, кв. 6), у судове засідання для здійснення спеці-ального судового провадження у кримінальному прова-дженні № 2201705010000000224 від 08.07.2017 (справа № 328/921/18) за обвинуваченням Михайлова М. П. у вчиненні кримінального правопорушення, передбачено-го ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 05.12.2019 року о 14-00 год. в залі судового засідання за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Михайлова М. П. кримі-нальне провадження буде здійснюватись за його відсут-ності. Колегія суддів: **головуючий суддя Коваленко П. Л., судді Курдюков В. М., Новікова Н. В.**

Токмацький районний суд Запорізької області ви-кликає обвинуваченого Коршунова Віктора Ігоровича, 30.04.1989 р.н. (місце проживання: Донецька область, Старобешівський район, м. Кальміуське, вул. Циса, 18), у судове засідання для здійснення спеціального судово-го провадження у кримінальному провадженні, внесе-ному до ЄРДР за № 220172600000000004 від 16.02.2017 (справа № 727/10219/18) за обвинуваченням Коршуно-ва В.І. у вчиненні кримінального правопорушення, пе-редбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 15.11.2019 року о 13-00 годині в залі судового засідан-ня за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Во-лодимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Коршу-нова В. І. кримінальне провадження буде здійснювати-ся за його відсутності. Колегія суддів: **головуючий суд-дя Коваленко П. Л., судді Курдюков В. М., Новікова Н. В.**

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання, яке відбудеться о 09 годині 30 хви-лин 13 листопада 2019 року в приміщенні суду за адре-сою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 601, обви-нувачену Петрову Юлію Вікторівну, 16 листопада 1975 року народження, в рамках кримінального провадження № 42016000000002779, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 07 жовтня 2016 року, за озна-ками вчинення кримінального правопорушення, перед-баченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошен-ня вважається належним повідомленням, а криміналь-не провадження буде здійснюватись за відсутністю об-винуваченого в порядку спеціального судового прова-дження.

Суддя Є. О. Мартинов

Втрачені судові реєстраційні та регі-строві документи на судно моделі «Kolibri KM330D» з бортовим номером ДАП – 3709-К та свідоцтво судноводія, яке нале-жить Бутову Сергію Дмитровичу, **вважати недійсними.**

Втрачене свідоцтво на право управлін-ня маломірним (малим) судном, видане на ім'я Омельченка Олега Петровича, **вважати недійсним.**

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Юні робототехніки з Донеччини ідуть на світову олімпіаду

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ТЕХНІЧНА ТВОРЧИСТЬ. Представники дитячої команди «Роботоклуб Вугледар» на Донеччині готуються гідно представити Україну у фіналі Всесвітньої олімпіади World Robot Olympiad, що відбудеться в листопаді в Угорщині. Таке почесне право взяти участь у міжнародних змаганнях, які вважають головною подією року в галузі робототехніки, юні донеччани вибороли в чесному суперництві з ровесниками, оскільки влітку в Києві стали переможцями Всеукраїнської олімпіади з робототехніки.

До складу команди «Роботоклуб Вугледар» входять діти-переселенці Іван Светов, Микита Теличко та Богдан Удовіка. Усі вони свого часу змушені були виїхати з Донецька та Ясинуватої після окупації цих міст проросійськими незаконними збройними формуваннями. А створило клуб подружжя переселенців з Донецька Ганна і Сергій Телички, які допомагають хлопчикам опановувати секрети робототехніки і про-

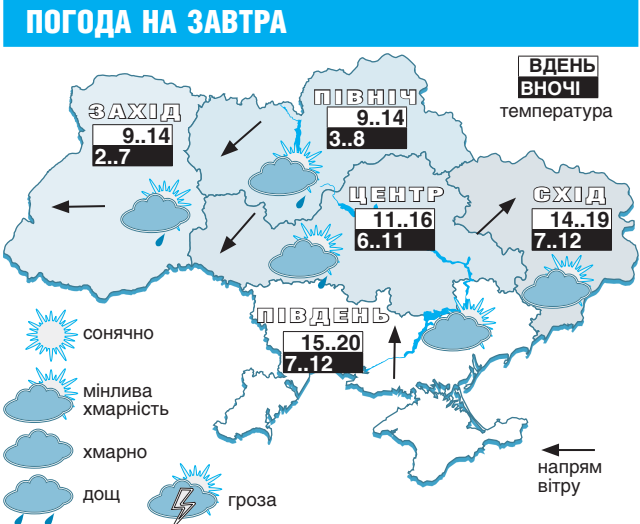
Іван Светов, Микита Теличко, Богдан Удовіка та їхній тренер Сергій Теличко прагнуть тріумфувати і на всесвітніх змаганнях

грамування. За два роки, відколи дітлахи займаються технічною творчістю, вони неодноразово брали участь у регіональних і загальноукраїнських відповідних турнірах, на яких ставали переможцями й призерами. А ось тепер дебютуватимуть на

важливих міжнародних змаганнях.

«Наші вихованці на власному прикладі показали, що команди навіть із невеликих містечок можуть добре підготуватися і завдяки цьому отримати змогу представляти свою державу на всес-

вітніх змаганнях. Вважаємо, цей досвід гідний того, щоб його використали в творчості юні робототехніки з інших населених пунктів Донеччини й всієї України», — вважають дорослі організатори дитячої команди «Роботоклуб Вугледар».

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 7 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+3 +8	+9 +14	Черкаська	+5 +10	+10 +15
Житомирська	+2 +7	+9 +14	Кіровоградська	+6 +11	+12 +17
Чернігівська	+3 +8	+8 +13	Полтавська	+6 +11	+11 +16
Сумська	+3 +8	+8 +13	Дніпропетровська	+7 +12	+13 +18
Закарпатська	+3 +8	+10 +15	Одеська	+9 +14	+15 +20
Рівненська	+2 +7	+9 +14	Миколаївська	+8 +13	+14 +19
Львівська	+1 +6	+10 +15	Херсонська	+7 +12	+16 +21
Івано-Франківська	+2 +7	+10 +15	Запорізька	+7 +12	+15 +20
Волинська	+1 +6	+9 +14	Харківська	+7 +12	+13 +18
Хмельницька	+2 +7	+9 +14	Донецька	+7 +12	+14 +19
Чернівецька	+3 +8	+9 +14	Луганська	+5 +10	+14 +19
Тернопільська	+2 +7	+9 +14	Крим	+8 +13	+16 +21
Вінницька	+4 +9	+10 +15	Київ	+5 +7	+11 +13

Укргідрометцентр

Українське коріння Астерікса

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр».

ЮВІЛЕЙ. Знані всьому світу Астерікс і Обелікс як втілення французького духу завдячують своїм народженням іноземцям. Це письменник, видавець і художник Рене Госінні. У журналі Pilote, який він заснував, відбулася прем'єра коміксу про пригоди нині відомого на всіх континентах героя. Перший номер видання надійшов у продаж 29 жовтня 1959 року і розійшовся

накладом 300 тисяч примірників. Ще за кілька тижнів до цього Астерікс уже з'явився на рекламних щитах із закликом купувати і читати новий часопис. Кумедний персонаж коміксу не лише виправдав сподівання видавців Pilote, а й здобув безсмертя і світову славу.

Однак в Україні мало хто знає, що в Рене Госінні українське коріння. Він народився 14 серпня 1926 року в Парижі, куди емігрували його батьки варшав'янин Станіслав Госінний та уроджен-

ка містечка Ходорків (нині Попільнянського району Житомирської області) Ганна Березняк.

Коли малюкові виповнилося два роки, родина у пошуках роботи перебралася за океан — у столицю Аргентини Буенос-Айрес. Із 1945 року Рене Госінні жив у Нью-Йорку, звідки він приїхав у Францію для проходження строкової служби в армії. Для нього це був перший у світовому віці візит на батьківщину.

У 1948 році француз лише за місцем народження зно-

ву в США, звідки через три роки він повернувся до Парижа вже як кореспондент одного із нью-йоркських інформагентств. Із 1951-го Рене Госінні — широківідомий у Франції журналіст і видавець, який зумів поєднати американську традицію коміксів із французькою національною культурою.

Світову славу талановитому синові Ганни Березняк приніс Астерікс, в образі якого втілено предковичний дух галлів і сучасну душу французів.

«Черкаси за межами століть»

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ДАЛЕКЕ — БЛИЗЬКЕ. Щойно побачила світ збірка історико-краєзнавчих нарисів «Черкаси за межами століть», автор яких — журналіст, почесний краєзнавець України Василь Страшевич. У ній ідеться про життя міста із кінця XVIII — до середини 50-х років XX століття. На основі архівних документів, спогадів і свідчень очевидців автор надає відомості про минуле Черкас, героїчну боротьбу під час оборони й оновлення міста в роки війни.

Це видання — продовження циклу нарисів, статей, книжок, які здобули неабияку популярність серед читачів.

Книжка складається з окремих нарисів, присвячених різним періодам історії Черкас. Автор зображує палітру міста, де минуло його дитинство і значна частина життя і яке має давню й насичену подіями історію, що бере початок ще з XV століття.

Читаючи книжку, маємо змогу відчутти атмосферу і колорит Черкас, акцентуючи на особливостях повсякденного життя містян — найхарактерніших рисах побуту, господарстві та культурних традиціях. Віддавши багато років фізкультурно-спортивній роботі й маючи особисті спортивні досягнення, Василь Борисович зі знанням справи розкриває історію спортивного життя Черкас, де проводили змагання, в яких брали участь сотні місцевих жителів.

Василь Страшевич наполегливо працює над новими краєзнавчими дослідженнями

У Сумах київський князь нагадав мудрий заповіт

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

УШАНУВАННЯ. Нещодавно у центральній частині Сум, у сквері навпроти Іллінської церкви урочисто відкрили чотириметровий пам'ятник київському князеві Ярославу Мудрому. Виконаний із білого бетону за меценатські кошти, він привертає увагу містян і гостей обласного центру. Скульптор Руслан Торяник зафіксував видатного політичного і громадського діяча на тлі стилізованого храму Софії Київської. У правій руці князь тримає звід законів, а лівою опирається на меч.

Під час урочистого відкриття промовці наголошували на актуальності думок і заповіту великого князя. Адже на пам'ятнику викарбувано його слова, звернені до нащадків: «Якщо будете у ненависті жити, у сварках та бійках, то самі загинете і загубите землю своїх батьків та дідів, котрі здобували її трудом своїм великим».

До слова, пам'ятник встановлено поряд з вулицею, названою на честь Ярослава Мудрого.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 73 817
Загальний тираж за листопад 330 198

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — 61035, 40227 (соціальний)